

TRAKTAT Z LIZBONY
ZMIENIAJĄCY TRAKTAT O UNII EUROPEJSKIEJ
I TRAKTAT USTANAWIAJĄCY WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ

PREAMBUŁA

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,
PREZYDENT REPUBLIKI BUŁGARII,
PREZYDENT REPUBLIKI CZESKIEJ,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,
PREZYDENT REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,
PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,
PREZYDENT IRLANDII,
PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI LITEWSKIEJ,
JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,
PREZYDENT REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,
PREZYDENT REPUBLIKI MALTY,
JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,
PREZYDENT FEDERALNY REPUBLIKI AUSTRII,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

PREZYDENT RUMUNII,

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWENII,

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII,

RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI,

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

PRAGNĄC zakończyć rozpoczęty przez Traktat z Amsterdamu i Traktat z Nicei proces
zwiększania efektywności i legitymacji demokratycznej Unii oraz poprawy spójności jej działań,

POSTANOWILI zmienić Traktat o Unii Europejskiej, Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską
i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

i w tym celu powołali jako swoich pełnomocników:

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL BELGÓW,

Guy VERHOFSTADT
Premier

Karel DE GUCHT
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI BUŁGARII,

Sergiej STANISZEW
Premier

Iwajło KAŁFIN
Wicepremier i Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI CZESKIEJ,

Mirek TOPOLÁNEK
Premier

Karel SCHWARZENBERG
Minister Spraw Zagranicznych

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA DANII,

Anders Fogh RASMUSSEN
Premier

Per Stig MØLLER
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC,

Dr Angela MERKEL
Kancelarz Federalny

Dr Frank-Walter STEINMEIER
Federalny Minister Spraw Zagranicznych i Wicekanclerz Federalny

PREZYDENT REPUBLIKI ESTOŃSKIEJ,

Andrus ANSIP
Premier

Urmas PAET
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT IRLANDII,

Bertie AHERN
Premier (Taoiseach)

Dermot AHERN
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI GRECKIEJ,

Konstantinos KARAMANLIS
Premier

Dora BAKOYANNIS
Minister Spraw Zagranicznych

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HISZPANII,

José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO
Przewodniczący Rządu

Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ
Minister Spraw Zagranicznych i Współpracy

PREZYDENT REPUBLIKI FRANCUSKIEJ,

Nicolas SARKOZY
Prezydent

François FILLON
Premier

Bernard KOUCHNER
Minister Spraw Zagranicznych i Europejskich

PREZYDENT REPUBLIKI WŁOSKIEJ,

Romano PRODI
Prezes Rady Ministrów

Massimo D'ALEMA
Wiceprezes Rady Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI CYPRYJSKIEJ,

Tassos PAPADOPOULOS
Prezydent

Erato KOZAKOU-MARCOULLIS
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI ŁOTEWSKIEJ,

Valdis ZATLERS
Prezydent

Aigars KALVĪTIS
Premier

Māris RIEKSTIŅŠ
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI LITEWSKIEJ,

Valdas ADAMKUS
Prezydent

Gediminas KIRKILAS
Premier

Petras VAITIEKŪNAS
Minister Spraw Zagranicznych

JEGO KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKI KSIĄŻĘ LUKSEMBURGA,

Jean-Claude JUNCKER
Premier, Ministre d'État

Jean ASSELBORN
Minister Spraw Zagranicznych i do spraw Imigracji

PREZYDENT REPUBLIKI WĘGIERSKIEJ,

Ferenc GYURCSÁNY
Premier

Dr Kinga GÖNCZ
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT MALTY,

The Hon Lawrence GONZI
Premier

The Hon Michael FREMDO
Minister Spraw Zagranicznych

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA NIDERLANDÓW,

Dr J. P. BALKENENDE
Premier

M. J. M. VERHAGEN
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI AUSTRII,

Dr Alfred GUSENBAUER
Kancelarz Federalny

Dr Ursula PLASSNIK
Federalny Minister Spraw Europejskich i Międzynarodowych

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Donald TUSK
Prezes Rady Ministrów

Radosław SIKORSKI
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ,

José SÓCRATES CARVALHO PINTO DE SOUSA
Premier

Luís Filipe MARQUES AMADO
Minister Stanu, Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT RUMUNII,

Traian BĂSESCU
Prezydent

Călin POPESCU-TĂRICEANU
Premier

Adrian CIOROIANU
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWENII,

Janez JANŠA
Premier

Dr Dimitrij RUPEL
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI SŁOWACKIEJ,

Robert FICO
Premier

Ján KUBIŠ
Minister Spraw Zagranicznych

PREZYDENT REPUBLIKI FINLANDII,

Matti VANHANEN
Premier

Ilkka KANERVA
Minister Spraw Zagranicznych

RZĄD KRÓLESTWA SZWECJI,

Fredrik REINFELDT
Premier

Cecilia MALMSTRÖM
Minister do spraw Europejskich

JEJ KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓLOWA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

The Rt. Hon Gordon BROWN
Premier

The Rt. Hon David MILIBAND
Minister Stanu do spraw Zagranicznych i Wspólnoty Brytyjskiej

KTÓRZY, po wymianie swoich pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

ZMIANY WPROWADZONE DO TRAKTATU O UNII EUROPEJSKIEJ I TRAKTATU
USTANAWIAJĄCEGO WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ

ARTYKUŁ 1

Traktat o Unii Europejskiej zmienia się zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

PREAMBUŁA

1) W preambule wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się motyw drugi w brzmieniu:

„INSPIROWANI kulturowym, religijnym i humanistycznym dziedzictwem Europy, z którego wynikają powszechne wartości, stanowiące nienaruszalne i niezbywalne prawa człowieka, jak również wolność, demokracja, równość oraz państwo prawne,”;

b) w motywie siódmym, który staje się motywem ósmym, wyrazy „niniejszego Traktatu” zastępuje się wyrazami „niniejszego Traktatu i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”;

c) w motywie jedenastym, który staje się motywem dwunastym wyrazy „niniejszego Traktatu” zastępuje się wyrazami „niniejszego Traktatu i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

2) W artykule 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu akapitu pierwszego dodaje się następujące wyrazy:

„..., której Państwa Członkowskie przyznają kompetencje do osiągnięcia ich wspólnych celów”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Podstawę Unii stanowi niniejszy Traktat oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwane dalej „Traktatami”). Oba te Traktaty mają taką samą moc prawną. Unia zastępuje Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.”.

3) Dodaje się artykuł 1a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 1a

Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Wartości te są wspólne Państwom Członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn.”.

4) Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 2

1. Celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów.
2. Unia zapewnia swoim obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji, jak również zapobiegania i zwalczania przestępczości.
3. Unia ustanawia rynek wewnętrzny. Działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego. Wspiera postęp naukowo-techniczny.

Zwalcza wyłączenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość i ochronę socjalną, równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami i ochronę praw dziecka.

Wspiera spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz solidarność między Państwami Członkowskimi.

Szanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz czuwa nad ochroną i rozwojem dziedzictwa kulturowego Europy.
4. Unia ustanawia unię gospodarczą i walutową, której walutą jest euro.
5. W stosunkach zewnętrznych Unia umacnia i propaguje swoje wartości i interesy oraz wnosi wkład w ochronę swoich obywateli. Przyczynia się do pokoju, bezpieczeństwa, trwałego rozwoju Ziemi, do solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych.
6. Unia dąży do osiągnięcia swoich celów właściwymi środkami odpowiednio do zakresu kompetencji przyznanych jej na mocy Traktatów.”.

5) Uchyla się artykuł 3 i dodaje się artykuł 3a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 3a

1. Zgodnie z artykułem 3b wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do Państw Członkowskich.

2. Unia szanuje równość Państw Członkowskich wobec Traktatów, jak również ich tożsamość narodową, nierozzerwalnie związaną z ich podstawowymi strukturami politycznymi i konstytucyjnymi, w tym w odniesieniu do samorządu regionalnego i lokalnego. Szanuje podstawowe funkcje państwa, zwłaszcza funkcje mające na celu zapewnienie jego integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego. W szczególności bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego Państwa Członkowskiego.

3. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Unia i Państwa Członkowskie wzajemnie się szanują i udzielają sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów.

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii.

Państwa Członkowskie ułatwiają wypełnianie przez Unię jej zadań i powstrzymują się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów Unii.”.

6) Dodaje się artykuł 3b, który zastępuje artykuł 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 3b

1. Granice kompetencji Unii wyznacza zasada przyznania. Wykonywanie tych kompetencji podlega zasadom pomocniczości i proporcjonalności.

2. Zgodnie z zasadą przyznania Unia działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej przez Państwa Członkowskie w Traktatach do osiągnięcia określonych w nich celów. Wszelkie kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do Państw Członkowskich.

3. Zgodnie z zasadą pomocniczości, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na rozmiary lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Instytucje Unii stosują zasadę pomocniczości zgodnie z Protokołem w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Parlamenti narodowe czuwają nad przestrzeganiem zasady pomocniczości zgodnie z procedurą przewidzianą w tym Protokole.

4. Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów.

Instytucje Unii stosują zasadę proporcjonalności zgodnie z Protokołem w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności.”.

7) Uchyla się artykuły 4 i 5.

8) Artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 6

1. Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 roku, w brzmieniu dostosowanym 12 grudnia 2007 roku w Strasburgu, która ma taką samą moc prawną jak Traktaty.

Postanowienia Karty w żaden sposób nie rozszerzają kompetencji Unii określonych w Traktatach.

Prawa, wolności i zasady zawarte w Karcie są interpretowane zgodnie z postanowieniami ogólnymi określonymi w tytule VII Karty regulującymi jej interpretację i stosowanie oraz z należyтым uwzględnieniem wyjaśnień, o których mowa w Karcie, które określają źródła tych postanowień.

2. Unia przystępuje do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Przystąpienie do Konwencji nie narusza kompetencji Unii określonych w Traktatach.

3. Prawa podstawowe, zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych Państwom Członkowskim, stanowią część prawa Unii jako zasady ogólne prawa.”.

9) W artykule 7 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w całym artykule odniesienie do naruszenia „zasad wymienionych w artykule 6 ustęp 1” lub „zasad określonych w artykule 6 ustęp 1” zastępuje się odniesieniem do naruszenia „wartości, o których mowa w artykule 1a,” wyrazy „niniejszego Traktatu” zastępuje się wyrazem „Traktatów”, a wyraz „Komisji” zastępuje się wyrazami „Komisji Europejskiej”;
- b) w ustępie 1 akapit pierwszy na końcu zdania pierwszego skreśla się wyrazy: „... i skierować do tego Państwa stosowne zalecenia”; w ostatnim zdaniu końcowy fragment zdania w brzmieniu: „... i stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, może wezwać osoby niezależne do przedłożenia w rozsądnym terminie sprawozdania w sprawie sytuacji w tym Państwie” zastępuje się tekstem w brzmieniu: „... i, stanowiąc zgodnie z tą samą procedurą, może skierować do niego zalecenia”;
- c) w ustępie 2 wyrazy „Rada zebrana w składzie szefów państw lub rządów, stanowiąc jednomyślnie ...” zastępuje się wyrazami „Rada Europejska, stanowiąc jednomyślnie ...”, a wyrazy „... rządu Państwa Członkowskiego ...” zastępuje się wyrazami „... Państwa Członkowskiego ...”;

d) ustępy 5 i 6 zastępuje się ustępem w brzmieniu:

„5. Zasady głosowania, które do celów niniejszego artykułu stosuje się do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady, określone są w artykule 309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”.

10) Dodaje się nowy artykuł 7a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 7a

1. Unia rozwija szczególne stosunki z państwami z nią sąsiadującymi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Unii i charakteryzującej się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy.

2. Do celów ustępu 1 Unia może zawierać specjalne umowy z zainteresowanymi państwami. Umowy te mogą obejmować wzajemne prawa i obowiązki, jak również przewidywać możliwość wspólnego prowadzenia działań. Ich wykonanie stanowi przedmiot okresowych uzgodnień.”.

11) Postanowienia tytułu II włącza się do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w wersji uwzględniającej zmiany wprowadzone do tego Traktatu, który staje się Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

ZASADY DEMOKRATYCZNE

12) Tytuł II i artykuł 8 zastępuje się nowym nagłówkiem i nowymi artykułami 8–8c w brzmieniu:

„TYTUŁ II POSTANOWIENIA O ZASADACH DEMOKRATYCZNYCH

ARTYKUŁ 8

We wszystkich swoich działaniach Unia przestrzega zasady równości swoich obywateli, którzy są traktowani z jednakową uwagą przez jej instytucje, organy i jednostki organizacyjne. Obywatelem Unii jest każda osoba mająca przynależność Państwa Członkowskiego. Obywatelstwo Unii ma charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego i nie zastępuje go.

ARTYKUŁ 8a

1. Podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska.
2. Obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim.

Państwa Członkowskie są reprezentowane w Radzie Europejskiej przez swoich szefów państw lub rządów, a w Radzie przez swoje rządy; szefowie państw lub rządów i rządy odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi albo przed swoimi obywatelami.
3. Każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii. Decyzje są podejmowane w sposób jak najbardziej otwarty i zbliżony do obywatela.
4. Partie polityczne na poziomie europejskim przyczyniają się do kształtowania europejskiej świadomości politycznej i wyrażania woli obywateli Unii.

ARTYKUŁ 8b

1. Za pomocą odpowiednich środków instytucje umożliwiają obywatelom i stowarzyszeniom przedstawicielskim wypowiadanie się i publiczną wymianę poglądów we wszystkich dziedzinach działania Unii.
2. Instytucje utrzymują otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim.
3. Komisja Europejska prowadzi szerokie konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia spójności i przejrzystości działań Unii.
4. Obywatele Unii w liczbie nie mniejszej niż milion, mający obywatelstwo znacznej liczby Państw Członkowskich, mogą podjąć inicjatywę zwrócenia się do Komisji Europejskiej o przedłożenie, w ramach jej uprawnień, odpowiedniego wniosku w sprawach, w odniesieniu do których, zdaniem obywateli, stosowanie Traktatów wymaga aktu prawnego Unii.

Procedury i warunki wymagane w celu przedstawienia takiej inicjatywy określone są zgodnie z artykułem 21 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 8c

Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii:

- a) otrzymując od instytucji Unii informacje oraz projekty aktów prawodawczych Unii zgodnie z Protokołem w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;
- b) czuwając nad poszanowaniem zasady pomocniczości zgodnie z procedurami przewidzianymi w Protokole w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
- c) uczestnicząc, w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w mechanizmach oceniających wykonanie polityk Unii w tej dziedzinie, zgodnie z artykułem 61c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz włączając się w polityczną kontrolę Europolu i ocenę działalności Eurojustu, zgodnie z artykułami 69g i 69d tego Traktatu;
- d) uczestnicząc w procedurach zmiany Traktatów, zgodnie z artykułem 48 niniejszego Traktatu;
- e) otrzymując informacje na temat wniosków o przystąpienie do Unii, zgodnie z artykułem 49 niniejszego Traktatu;
- f) uczestnicząc we współpracy międzyparlamentarnej między parlamentami narodowymi i z Parlamentem Europejskim, zgodnie z Protokołem w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.”.

INSTYTUCJE

13) Uchyla się postanowienia tytułu III. Tytuł III zastępuje się nowym nagłówkiem w brzmieniu:

„TYTUŁ III POSTANOWIENIA O INSTYTUCJACH”.

14) Artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 9

1. Unia dysponuje ramami instytucjonalnymi, które mają na celu propagowanie jej wartości, realizację jej celów, służenie jej interesom, interesom jej obywateli oraz interesom Państw Członkowskich, jak również zapewnianie spójności, skuteczności i ciągłości jej polityk oraz działań.

Instytucjami Unii są:

- Parlament Europejski,
- Rada Europejska,
- Rada,
- Komisja Europejska (zwana dalej „Komisją”),
- Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

- Europejski Bank Centralny,
 - Trybunał Obrachunkowy.
2. Każda instytucja działa w granicach uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów, zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych. Instytucje lojalnie ze sobą współpracują.
 3. Postanowienia dotyczące Europejskiego Banku Centralnego i Trybunału Obrachunkowego, a także szczegółowe postanowienia dotyczące innych instytucji znajdują się w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
 4. Parlament Europejski, Rada i Komisja są wspomagane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, które pełnią funkcje doradcze.”.

15) Dodaje się artykuł 9a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9a

1. Parlament Europejski pełni, wspólnie z Radą, funkcje prawodawczą i budżetową. Pełni funkcje kontroli politycznej i konsultacyjne zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach. Wybiera przewodniczącego Komisji.
 2. W skład Parlamentu Europejskiego wchodzi przedstawiciele obywateli Unii. Ich liczba nie przekracza siedmiuset pięćdziesięciu, nie licząc przewodniczącego. Reprezentacja obywateli ma charakter degresywnie proporcjonalny, z minimalnym progiem sześciu członków na Państwo Członkowskie. Żadnemu Państwu Członkowskiemu nie można przyznać więcej niż dziewięćdziesiąt sześć miejsc.
- Rada Europejska przyjmuje jednomyślnie, z inicjatywy Parlamentu Europejskiego i po uzyskaniu jego zgody, decyzję określającą skład Parlamentu Europejskiego, z poszanowaniem zasad, o których mowa w akapicie pierwszym.
3. Członkowie Parlamentu Europejskiego są wybierani na pięcioletnią kadencję w powszechnych wyborach bezpośrednich, w głosowaniu wolnym i tajnym.
 4. Parlament Europejski wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i prezydium.”.

16) Dodaje się artykuł 9b w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9b

1. Rada Europejska nadaje Unii impulsy niezbędne do jej rozwoju i określa ogólne kierunki i priorytety polityczne. Rada Europejska nie pełni funkcji prawodawczej.
2. W skład Rady Europejskiej wchodzi szefowie państw lub rządów Państw Członkowskich, jak również jej przewodniczący oraz przewodniczący Komisji. W jej pracach uczestniczy wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.
3. Rada Europejska zbiera się dwa razy w ciągu półrocza, zwoływana przez jej przewodniczącego. Jeżeli wymaga tego porządek obrad, członkowie Rady Europejskiej mogą podjąć decyzję, aby każdemu z nich towarzyszył minister, a w przypadku przewodniczącego Komisji – członek Komisji. Jeżeli sytuacja tego wymaga, przewodniczący zwołuje nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej.
4. O ile Traktaty nie stanowią inaczej, Rada Europejska podejmuje decyzje w drodze konsensusu.
5. Rada Europejska wybiera swojego przewodniczącego większością kwalifikowaną na okres dwóch i pół roku; mandat przewodniczącego jest jednokrotnie odnawialny. W przypadku przeszkody lub poważnego uchybienia Rada Europejska może pozbawić przewodniczącego mandatu zgodnie z tą samą procedurą.
6. Przewodniczący Rady Europejskiej:
 - a) przewodniczy Radzie Europejskiej i prowadzi jej prace;
 - b) zapewnia przygotowanie i ciągłość prac Rady Europejskiej, we współpracy z przewodniczącym Komisji i na podstawie prac Rady do Spraw Ogólnych;
 - c) wspomaga osiągnięcie spójności i konsensusu w Radzie Europejskiej;
 - d) przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z każdego posiedzenia Rady Europejskiej.

Przewodniczący Rady Europejskiej zapewnia na swoim poziomie oraz w zakresie swojej właściwości reprezentację Unii na zewnątrz w sprawach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, bez uszczerbku dla uprawnień wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

Przewodniczący Rady Europejskiej nie może sprawować krajowej funkcji publicznej.”.

17) Dodaje się artykuł 9c w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9c

1. Rada pełni, wspólnie z Parlamentem Europejskim, funkcje prawodawczą i budżetową. Pełni funkcje określania polityki i koordynacji zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach.
2. W skład Rady wchodzi jeden przedstawiciel szczebla ministerialnego z każdego Państwa Członkowskiego, upoważniony do zaciągania zobowiązań w imieniu rządu Państwa Członkowskiego, które reprezentuje, oraz do wykonywania prawa głosu.
3. O ile Traktaty nie stanowią inaczej, Rada stanowi większością kwalifikowaną.
4. Od 1 listopada 2014 roku większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 55% członków Rady, jednak nie mniej niż piętnastu z nich, reprezentujących Państwa Członkowskie, których łączna liczba ludności stanowi co najmniej 65% ludności Unii.

Mniejszość blokująca musi obejmować co najmniej czterech członków Rady, w przeciwnym razie uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

Inne zasady dotyczące głosowania większością kwalifikowaną określone są w artykule 205 ustęp 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. Postanowienia przejściowe dotyczące definicji większości kwalifikowanej, które obowiązują do 31 października 2014 roku, jak również postanowienia, które będą obowiązywać między 1 listopada 2014 roku a 31 marca 2017 roku, określone są w Protokole w sprawie postanowień przejściowych.

6. Rada zbiera się na posiedzenia w różnych składach, których wykaz przyjmowany jest zgodnie z artykułem 201b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Rada do Spraw Ogólnych zapewnia spójność prac różnych składów Rady. Przygotowuje posiedzenia Rady Europejskiej i zapewnia ich ciągłość, w powiązaniu z przewodniczącym Rady Europejskiej i Komisją.

Rada do Spraw Zagranicznych opracowuje działania zewnętrzne Unii na podstawie strategicznych kierunków określonych przez Radę Europejską oraz zapewnia spójność działań Unii.

7. Za przygotowanie prac Rady odpowiada Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich.

8. Posiedzenia Rady są jawne, kiedy Rada obraduje i głosuje nad projektem aktu prawodawczego. W tym celu każde posiedzenie Rady składa się z dwóch części, poświęconych odpowiednio: obradom nad aktami prawodawczymi Unii i działaniom o charakterze nieprawodawczym.

9. Prezydencję składów Rady, z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych, sprawują na zasadzie równej rotacji przedstawiciele Państw Członkowskich w Radzie, na warunkach określonych zgodnie z artykułem 201b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”.

18) Dodaje się artykuł 9d w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9d

1. Komisja wspiera ogólny interes Unii i podejmuje w tym celu odpowiednie inicjatywy. Czuwa ona nad stosowaniem Traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie. Nadzoruje stosowanie prawa Unii pod kontrolą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wykonuje budżet i zarządza programami. Pełni funkcje koordynacyjne, wykonawcze i zarządzające, zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach. Z wyjątkiem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innych przypadków przewidzianych w Traktatach, zapewnia reprezentację Unii na zewnątrz. Podejmuje inicjatywy w zakresie rocznego i wieloletniego programowania Unii w celu osiągnięcia porozumień międzyinstytucjonalnych.

2. O ile Traktaty nie stanowią inaczej, akty prawodawcze Unii mogą zostać przyjęte wyłącznie na wniosek Komisji. Pozostałe akty są przyjmowane na wniosek Komisji, jeżeli Traktaty tak stanowią.

3. Kadencja Komisji wynosi pięć lat.

Członkowie Komisji są wybierani ze względu na swe ogólne kwalifikacje i zaangażowanie w sprawy europejskie spośród osób, których niezależność jest niekwestionowana.

Komisja jest całkowicie niezależna w wykonywaniu swoich zadań. Bez uszczerbku dla artykułu 9e ustęp 2, członkowie Komisji nie zwracają się o instrukcje ani ich nie przyjmują od żadnego rządu, instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej. Powstrzymują się oni od podejmowania wszelkich działań niezgodnych z charakterem ich funkcji lub wykonywaniem ich zadań.

4. W skład Komisji mianowanej między datą wejścia w życie Traktatu z Lizbony a 31 października 2014 roku wchodzi jeden obywatel każdego Państwa Członkowskiego, przy czym skład ten obejmuje jej przewodniczącego i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, który jest jednym z wiceprzewodniczących Komisji.

5. Od 1 listopada 2014 roku Komisja składa się z takiej liczby członków, w tym z jej przewodniczącego i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, która odpowiada dwóm trzecim liczby Państw Członkowskich, chyba że Rada Europejska, stanowiąc jednomyślnie, podejmie decyzję o zmianie tej liczby.

Członkowie Komisji są wybierani spośród obywateli Państw Członkowskich na podstawie systemu bezwzględnie równej rotacji pomiędzy Państwami Członkowskimi, który pozwala odzwierciedlić różnorodność demograficzną i geograficzną wszystkich Państw Członkowskich. System ten jest ustanawiany jednomyślnie przez Radę Europejską zgodnie z artykułem 211a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

6. Przewodniczący Komisji:

- a) określa wytyczne, w ramach których Komisja wykonuje swoje zadania;
- b) decyduje o wewnętrznej organizacji Komisji tak, aby zapewnić spójność, skuteczność i kolegalność jej działania;
- c) mianuje wiceprzewodniczących, innych niż wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, spośród członków Komisji.

Członek Komisji składa rezygnację, jeżeli przewodniczący tego zażąda. Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa składa rezygnację, zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 9e ustęp 1, jeżeli przewodniczący tego zażąda.

7. Uwzględniając wybory do Parlamentu Europejskiego i po przeprowadzeniu stosownych konsultacji, Rada Europejska, stanowiąc większością kwalifikowaną, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu kandydata na funkcję przewodniczącego Komisji. Kandydat ten jest wybierany przez Parlament Europejski większością głosów członków wchodzących w jego skład. Jeżeli nie uzyska on większości, Rada Europejska, stanowiąc większością kwalifikowaną, przedstawia, w terminie miesiąca, nowego kandydata, który jest wybierany przez Parlament Europejski zgodnie z tą samą procedurą.

Rada, za wspólnym porozumieniem z wybranym przewodniczącym, przyjmuje listę pozostałych osób, które proponuje mianować członkami Komisji. Są oni wybierani na podstawie sugestii zgłaszanych przez Państwa Członkowskie, zgodnie z kryteriami przewidzianymi w ustępie 3 akapit drugi i w ustępie 5 akapit drugi.

Przewodniczący, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i pozostali członkowie Komisji podlegają kolegialnie zatwierdzeniu w drodze głosowania przez Parlament Europejski. Na podstawie takiego zatwierdzenia Rada Europejska mianuje Komisję, stanowiąc większością kwalifikowaną.

8. Komisja ponosi kolegialnie odpowiedzialność przed Parlamentem Europejskim. Zgodnie z artykułem 201 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Parlament Europejski może uchwalić wotum nieufności w stosunku do Komisji. W przypadku uchwalenia wotum nieufności członkowie Komisji kolegialnie rezygnują ze swoich funkcji, a wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa rezygnuje z funkcji pełnionych w ramach Komisji.”.

19) Dodaje się nowy artykuł 9e w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9e

1. Rada Europejska, stanowiąc większością kwalifikowaną, za zgodą przewodniczącego Komisji, mianuje wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa. Rada Europejska może zakończyć jego kadencję zgodnie z tą samą procedurą.
2. Wysoki przedstawiciel prowadzi wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa Unii. Przyczynia się, poprzez swoje propozycje, do opracowania tej polityki i realizuje ją działając z upoważnienia Rady. Dotyczy to także wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.
3. Wysoki przedstawiciel przewodniczy Radzie do Spraw Zagranicznych.
4. Wysoki przedstawiciel jest jednym z wiceprzewodniczących Komisji. Czuwa nad spójnością działań zewnętrznych Unii. Odpowiada w ramach Komisji za jej obowiązki w dziedzinie stosunków zewnętrznych i koordynację innych aspektów działań zewnętrznych Unii. W wykonywaniu tych obowiązków w ramach Komisji, i tylko w odniesieniu do tych obowiązków, wysoki przedstawiciel podlega procedurom regulującym funkcjonowanie Komisji w zakresie, w jakim jest to zgodne z ustępami 2 i 3.”.

20) Dodaje się artykuł 9f w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 9f

1. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej obejmuje Trybunał Sprawiedliwości, Sąd i sądy wyspecjalizowane. Zapewnia on poszanowanie prawa w wykładni i stosowaniu Traktatów.

Państwa Członkowskie ustanawiają środki zaskarżenia niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w dziedzinach objętych prawem Unii.

2. W skład Trybunału Sprawiedliwości wchodzi jeden sędzia z każdego Państwa Członkowskiego. Trybunał Sprawiedliwości jest wspomagany przez rzeczników generalnych.

W skład Sądu wchodzi co najmniej jeden sędzia z każdego Państwa Członkowskiego.

Sędziowie i rzecznicy generalni Trybunału Sprawiedliwości oraz sędziowie Sądu są wybierani spośród osób o niekwestionowanej niezależności, spełniających warunki określone w artykułach 223 i 224 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Są oni mianowani za wspólnym porozumieniem przez rządy Państw Członkowskich na okres sześciu lat. Ustupający sędziowie i rzecznicy generalni mogą być ponownie mianowani.

3. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeka zgodnie z Traktatami:

- a) w zakresie skarg wniesionych przez Państwa Członkowskie, instytucje lub osoby fizyczne lub prawne;
- b) w trybie prejudycjalnym, na wniosek sądów Państw Członkowskich, w sprawie wykładni prawa Unii lub ważności aktów przyjętych przez instytucje;
- c) w innych sprawach przewidzianych w Traktatach.”.

21) Postanowienia tytułu IV włącza się do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w wersji uwzględniającej zmiany wprowadzone do tego Traktatu.

WZMOCNIONA WSPÓŁPRACA

22) Tytuł IV otrzymuje nagłówek tytułu VII „POSTANOWIENIA O WZMOCNIONEJ WSPÓŁPRACY”, a artykuły 27a–27e, artykuły 40–40b i artykuły 43–45 zastępuje się artykułem 10 w poniższym brzmieniu, który zastępuje również artykuły 11 i 11a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Te same artykuły zastępuje się jednocześnie artykułami 280a–280i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 2 punkt 278) niniejszego Traktatu.

„ARTYKUŁ 10

1. Państwa Członkowskie, które pragną ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę w ramach kompetencji niewyłącznych Unii, mogą korzystać w tym celu z jej instytucji i wykonywać te kompetencje, stosując odpowiednie postanowienia Traktatów, z zastrzeżeniem ograniczeń oraz zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule i w artykułach 280a–280i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Celem wzmocnionej współpracy jest sprzyjanie realizacji celów Unii, ochrona jej interesów oraz wzmocnienie procesu jej integracji. Współpraca taka otwarta jest dla wszystkich Państw Członkowskich w dowolnym czasie, zgodnie z artykułem 280c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Decyzję upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy Rada przyjmuje w ostateczności, jeżeli ustali, że cele takiej współpracy nie mogą zostać osiągnięte w rozsądnym terminie przez Unię jako całość, oraz pod warunkiem, że uczestniczy w niej co najmniej dziewięć Państw Członkowskich. Rada stanowi zgodnie z procedurą określoną w artykule 280d Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. W obradach Rady mogą uczestniczyć wszystkie Państwa Członkowskie, jednak w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy. Zasady głosowania przewidziane są w artykule 280e Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. Akty przyjmowane w ramach wzmocnionej współpracy wiążą wyłącznie uczestniczące Państwa Członkowskie. Nie są one uważane za dorobek, który musi zostać przyjęty przez państwa kandydujące do przystąpienia do Unii.”.

23) Nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie: „POSTANOWIENIA OGÓLNE O DZIAŁANIACH ZEWNĘTRZNYCH UNII I POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA”.

POSTANOWIENIA OGÓLNE O DZIAŁANIACH ZEWNĘTRZNYCH

24) Dodaje się nowy rozdział 1 i nowe artykuły 10a i 10b w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 1 POSTANOWIENIA OGÓLNE O DZIAŁANIACH ZEWNĘTRZNYCH UNII

ARTYKUŁ 10a

1. Działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie: demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego.

Unia dąży do rozwijania stosunków i budowania partnerstwa z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi lub światowymi, które wyznają zasady, o których mowa w akapicie pierwszym. Sprzyja ona wielostronnym rozwiązaniom wspólnych problemów, w szczególności w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Unia określa i prowadzi wspólne polityki i działania oraz dąży do zapewnienia wysokiego stopnia współpracy we wszelkich dziedzinach stosunków międzynarodowych, w celu:

- a) ochrony swoich wartości, podstawowych interesów, bezpieczeństwa, niezależności i integralności;
- b) umacniania i wspierania demokracji, państwa prawnego, praw człowieka i zasad prawa międzynarodowego;
- c) utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z celami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, jak również z zasadami Aktu końcowego z Helsinek oraz celami Karty Paryskiej, w tym z celami i zasadami dotyczącymi granic zewnętrznych;

- d) wspierania trwałego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz w dziedzinie środowiska naturalnego krajów rozwijających się, przyjmując za nadrzędny cel likwidację ubóstwa;
- e) zachęcania wszystkich krajów do integracji w ramach gospodarki światowej, między innymi drogą stopniowego znoszenia ograniczeń w handlu międzynarodowym;
- f) przyczyniania się do opracowywania międzynarodowych środków służących ochronie i poprawie stanu środowiska naturalnego oraz zrównoważonego zarządzania światowymi zasobami naturalnymi, w celu zapewnienia trwałego rozwoju;
- g) niesienia pomocy narodom, krajom i regionom dotkniętym klęskami żywiołowymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka; oraz
- h) wspierania systemu międzynarodowego opartego na silniejszej współpracy wielostronnej i na dobrych rządach na poziomie światowym.

3. Unia szanuje zasady i dąży do osiągnięcia celów, o których mowa w ustępach 1 i 2, przy opracowywaniu i wprowadzaniu w życie jej działań zewnętrznych w różnych dziedzinach objętych niniejszym tytułem i częścią piątą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również zewnętrznych aspektów innych polityk Unii.

Unia czuwa nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych oraz nad ich spójnością z innymi politykami Unii. Rada i Komisja, wspomagane przez wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, zapewniają tę spójność oraz współpracują w tym celu.

ARTYKUŁ 10b

1. Na podstawie zasad i celów wymienionych w artykule 10a Rada Europejska określa strategiczne interesy i cele Unii.

Decyzje Rady Europejskiej w sprawie strategicznych interesów i celów Unii dotyczą wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innych dziedzin dotyczących działań zewnętrznych Unii. Decyzje te mogą dotyczyć stosunków Unii z określonym krajem lub regionem lub określonego tematu. Określają one ich czas trwania oraz środki, które mają zostać udostępnione przez Unię i Państwa Członkowskie.

Rada Europejska stanowi jednomyślnie na zalecenie Rady przyjmowane przez nią na warunkach przewidzianych dla każdej dziedziny. Decyzje Rady Europejskiej są wprowadzane w życie zgodnie z procedurami przewidzianymi w Traktatach.

2. Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, oraz Komisja, w innych dziedzinach działań zewnętrznych, mogą przedkładać Radzie wspólne wnioski.”.

WSPÓLNA POLITYKA ZAGRANICZNA I BEZPIECZEŃSTWA

25) Dodaje się nagłówki w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2 POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA

SEKCJA 1 POSTANOWIENIA WSPÓLNE”.

26) Dodaje się nowy artykuł 10c w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 10c

Działania Unii na arenie międzynarodowej w rozumieniu niniejszego rozdziału opierają się na zasadach, dążą do osiągnięcia celów i są prowadzone zgodnie z postanowieniami ogólnymi, o których mowa w rozdziale 1.”.

27) W artykule 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 zastępuje się dwoma ustępami w brzmieniu:

„1. Kompetencje Unii w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa obejmują wszelkie dziedziny polityki zagranicznej i ogół kwestii dotyczących bezpieczeństwa Unii, w tym stopniowe określanie wspólnej polityki obronnej, która może prowadzić do wspólnej obrony.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa podlega szczególnym zasadom i procedurom. Jest określana i realizowana przez Radę Europejską i Radę stanowiącą jednomyślnie, chyba że Traktaty przewidują inaczej. Wyklucza się przyjmowanie aktów prawodawczych. Wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa wykonuje wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Państwa Członkowskie, zgodnie z Traktatami. Szczególną rolę Parlamentu Europejskiego i Komisji w tej dziedzinie określają Traktaty. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w zakresie tych postanowień, z wyjątkiem właściwości do kontrolowania przestrzegania artykułu 25b niniejszego Traktatu i do kontroli legalności niektórych decyzji przewidzianych w artykule 240a akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. W ramach zasad i celów swoich działań zewnętrznych Unia Europejska prowadzi, określa i realizuje wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, opartą na rozwoju wzajemnej solidarności politycznej między Państwami Członkowskimi, określaniu kwestii stanowiących przedmiot ogólnego zainteresowania i osiągnięciu coraz większego stopnia zbieżności działań Państw Członkowskich.”;

b) ustęp 2 otrzymuje oznaczenie ustęp 3 i wprowadza się w nim następujące zmiany:

(i) na końcu akapitu pierwszego dodaje się następujące wyrazy:

„... i szanują działania Unii w tej dziedzinie”;

(ii) akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Rada i wysoki przedstawiciel czuwają nad poszanowaniem tych zasad.”.

28) Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 12

Unia prowadzi wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa poprzez:

a) określanie ogólnych wytycznych;

- b) przyjmowanie decyzji określających:
 - (i) działania, które powinny być prowadzone przez Unię;
 - (ii) stanowiska, które powinny być podjęte przez Unię;
 - (iii) zasady wykonania decyzji, o których mowa w podpunktach (i) oraz (ii);oraz
- c) umacnianie systematycznej współpracy między Państwami Członkowskimi w prowadzeniu ich polityki.”.

29) W artykule 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 wyrazy „... określa zasady i ogólne wytyczne ...” zastępuje się wyrazami „... określa strategiczne interesy Unii, ustala cele oraz określa ogólne wytyczne ...” oraz dodaje się zdanie w brzmieniu: „Przyjmuje niezbędne decyzje.”; dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli wymaga tego sytuacja międzynarodowa, przewodniczący Rady Europejskiej zwołuje nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej w celu określenia strategicznych kierunków polityki Unii w obliczu takiej sytuacji.”;

- b) skreśla się ustęp 2, a ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ustęp 2. Akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Rada opracowuje wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz podejmuje decyzje niezbędne do określenia i realizacji tej polityki na podstawie ogólnych wytycznych i strategicznych kierunków określonych przez Radę Europejską.”. Skreśla się akapit drugi. W akapicie trzecim, który staje się akapitem drugim, wyraz „... zapewnia ...” zastępuje się wyrazami „... i wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa zapewniają ...”;

- c) dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„3. Wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa realizują wysoki przedstawiciel oraz Państwa Członkowskie, stosując środki krajowe i unijne.”.

30) Dodaje się nowy artykuł 13a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 13a

1. Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, który przewodniczy Radzie do Spraw Zagranicznych, przyczynia się poprzez swoje propozycje do opracowania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz zapewnia wykonanie decyzji przyjętych przez Radę Europejską i Radę.
2. Wysoki przedstawiciel reprezentuje Unię w zakresie spraw odnoszących się do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Prowadzi w imieniu Unii dialog polityczny ze stronami trzecimi oraz wyraża stanowisko Unii w organizacjach międzynarodowych i na konferencjach międzynarodowych.
3. W wykonywaniu swojego mandatu, wysoki przedstawiciel jest wspomagany przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych. Służba ta współpracuje ze służbami dyplomatycznymi Państw Członkowskich i składa się z urzędników właściwych służb Sekretariatu Generalnego Rady i Komisji, jak również z personelu delegowanego przez krajowe służby dyplomatyczne. Organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych określa decyzja Rady. Rada stanowi na wniosek wysokiego przedstawiciela po konsultacji z Parlamentem Europejskim i po uzyskaniu zgody Komisji.”.

31) W artykule 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 dwa pierwsze zdania zastępuje się zdaniem w brzmieniu: „Jeżeli sytuacja międzynarodowa wymaga działań operacyjnych Unii, Rada przyjmuje niezbędne decyzje.”; w zdaniu trzecim wyrazy „Wspólnego działania” zastępuje się wyrazami „Decyzje te”;
- b) ustęp 2 otrzymuje oznaczenie ustęp 1 akapit drugi, przy czym odpowiednio zmienia się oznaczenie kolejnych ustępów. W zdaniu pierwszym wyrazy „... wspólnego działania” zastępuje się wyrazami „... takiej decyzji”, a wyrazy „tego działania” zastępuje się wyrazami „tej decyzji”. Skreśla się zdanie ostatnie;
- c) w ustępie 3, który otrzymuje oznaczenie ustęp 2, wyrazy „Wspólne działania ...” zastępuje się wyrazami „Decyzje, o których mowa w ustępie 1, ...”;
- d) skreśla się dotychczasowy ustęp 4 i odpowiednio zmienia się oznaczenie kolejnych ustępów;

- e) w ustępie 5, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3, zdanie pierwsze wyrazy „... należy poinformować w takim czasie, aby możliwe było ...” zastępuje się wyrazami „... w zastosowaniu decyzji, o której mowa w ustępie 1, dane Państwo Członkowskie informuje w takim czasie, aby możliwe było ...”;
- f) w ustępie 6, który otrzymuje oznaczenie ustęp 4, zdanie pierwsze wyrazy „... wobec braku decyzji Rady” zastępuje się wyrazami „... wobec braku przeglądu decyzji Rady, o której mowa w ustępie 1,” a wyrazy „... wspólnego działania” zastępuje się wyrazami „... takiej decyzji”;
- g) w ustępie 7, który otrzymuje oznaczenie ustęp 5, zdanie pierwsze wyrazy „wspólnego działania” zastępuje się wyrazami „decyzji, o której mowa w niniejszym artykule,” a w zdaniu drugim wyrazy „wspólnego działania” zastępuje się wyrazami „decyzji, o której mowa w ustępie 1,”.

32) W artykule 15, na początku, wyrazy: „Rada przyjmuje wspólne stanowiska. Określają one ...” zastępuje się wyrazami „Rada przyjmuje decyzje, które określają ...”, a na końcu zdania wyrazy „wspólnymi stanowiskami” zastępuje się wyrazami „stanowiskami Unii”.

33) Dodaje się artykuł 15a, który zastępuje się tekstem w brzmieniu artykułu 22, wraz z następującymi zmianami:

- a) w ustępie 1 wyrazy „Każde Państwo Członkowskie lub Komisja mogą się zwracać do Rady ze ...” zastępuje się wyrazami „Każde Państwo Członkowskie, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa lub wysoki przedstawiciel przy wsparciu Komisji, mogą zwracać się do Rady z ...”, a wyrazy „... przedkładać Radzie propozycje” zastępuje się wyrazami „... przedkładać Radzie, odpowiednio, inicjatywy lub wnioski”;
- b) w ustępie 2 wyrazy „... Prezydencja zwołuje ...” zastępuje się wyrazami „wysoki przedstawiciel zwołuje ...”, a wyrazy „lub na żądanie Komisji bądź Państwa Członkowskiego,” zastępuje się wyrazami „albo na wniosek Państwa Członkowskiego,”.

34) Dodaje się artykuł 15b, który zastępuje się tekstem w brzmieniu artykułu 23, wraz z następującymi zmianami:

- a) w ustępie 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Decyzje, o których mowa w niniejszym rozdziale, Rada Europejska i Rada podejmują, stanowiąc jednomyślnie, z wyjątkiem przypadków gdy niniejszy rozdział stanowi inaczej. Wyklucza się przyjmowanie aktów prawodawczych.”, a w akapicie drugim zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie: „Decyzja nie zostaje przyjęta, jeżeli członkowie Rady, którzy złożyli oświadczenie w związku ze wstrzymaniem się od głosu, reprezentują co najmniej jedną trzecią Państw Członkowskich, których łączna liczba ludności stanowi co najmniej jedną trzecią ludności Unii.”;

- b) w ustępie 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) tiret pierwsze zastępuje się dwoma tiret w brzmieniu:
 - „- przyjmuje decyzję określającą działanie lub stanowisko Unii, na podstawie decyzji Rady Europejskiej dotyczącej strategicznych interesów i celów Unii, o której mowa w artykule 10b ustęp 1,
 - przyjmuje decyzję określającą działanie lub stanowisko Unii, zgodnie z propozycją wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, która została przedłożona w wyniku specjalnego wniosku skierowanego do niego przez Radę Europejską z jej własnej inicjatywy lub z inicjatywy wysokiego przedstawiciela,”;
 - (ii) w tiret drugim, które staje się tiret trzecim, wyrazy „... wspólne działanie lub wspólne stanowisko,” zastępuje się wyrazami „decyzję określającą działanie lub stanowisko Unii,”;
 - (iii) w akapicie drugim zdanie pierwsze wyraz „ważnych” zastępuje się wyrazem „istotnych”; zdanie ostatnie zastępuje się tekstem w brzmieniu: „Wysoki przedstawiciel poszukuje, w ścisłej konsultacji z zainteresowanym Państwem Członkowskim, rozwiązania odpowiadającego temu Państwu. Jeżeli rozwiązanie nie zostanie znalezione, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może wnieść o przedłożenie tej sprawy Radzie Europejskiej w celu przyjęcia jednomyślnie decyzji.”;
 - (iv) akapit trzeci zastępuje się nowym ustępem 3, akapit ostatni otrzymuje oznaczenie ustęp 4, a ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ustęp 5; nowy ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Europejska może jednomyślnie przyjąć decyzję, która przewiduje, że Rada stanowi większością kwalifikowaną w przypadkach innych niż te, o których mowa w ustępie 2.”;
- c) w ustępie oznaczonym jako ustęp 4 wyrazy „Niniejszego ustępu nie stosuje się ...” zastępuje się wyrazami: „Ustępów 2 i 3 nie stosuje się ...”.

35) W artykule 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się wyrazy „... informują się wzajemnie i ...”, wyraz „Rady” zastępuje się wyrazami „Rady Europejskiej i Rady”, a wyrazy „... w celu zapewnienia możliwie najskuteczniejszego wpływu Unii poprzez zgodne i zbieżne działania” zastępuje się wyrazami „... w celu określenia wspólnego podejścia”;
- b) po zdaniu pierwszym dodaje się tekst w brzmieniu: „Przed podjęciem jakichkolwiek działań na arenie międzynarodowej lub zaciągnięciem wszelkich zobowiązań, które mogłyby wpłynąć na interesy Unii, każde Państwo Członkowskie konsultuje się z pozostałymi w ramach Rady Europejskiej lub Rady. Państwa Członkowskie zapewniają, poprzez zbieżne działania, możliwość realizacji przez Unię jej interesów i wartości na arenie międzynarodowej. Państwa Członkowskie są względem siebie solidarne.”;
- c) dodaje się dwa akapity w brzmieniu:

„Jeżeli Rada Europejska lub Rada określiły wspólne podejście Unii w rozumieniu akapitu pierwszego, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i ministrowie spraw zagranicznych Państw Członkowskich koordynują swoją działalność w Radzie.

Misje dyplomatyczne Państw Członkowskich i delegatury Unii w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych współpracują ze sobą i przyczyniają się do formułowania i wprowadzania w życie wspólnego podejścia.”.

36) Tekst artykułu 17 otrzymuje oznaczenie artykuł 28a, wraz ze zmianami zaznaczonymi poniżej w punkcie 49).

37) W artykule 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ustępy 1–4;
- b) w ustępie 5, który pozbawia się oznaczenia liczbowego, wyrazy „... w każdym przypadku, gdy uzna to za niezbędne, ...” zastępuje się wyrazami „..., na wniosek wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, ...”, a na końcu ustępu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Specjalny przedstawiciel w sprawowaniu swojego mandatu podlega wysokiemu przedstawicielowi.”.

38) W artykule 19 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 akapit pierwszy i drugi wyrazy „... wspólne stanowiska” zastępuje się wyrazami „... stanowiska Unii”, a na końcu akapitu pierwszego dodaje się zdanie w brzmieniu: „Organizację tej koordynacji zapewnia wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.”;
- b) w ustępie 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie pierwszym wyrazy „Bez uszczerbku dla postanowień ustępu 1 i artykułu 14 ustęp 3,” zastępuje się wyrazami „Zgodnie z artykułem 11 ustęp 3”, a po wyrazach „... informują te ostatnie” dodaje się wyrazy „..., jak również wysokiego przedstawiciela,”;
 - (ii) w akapicie drugim zdanie pierwsze po wyrazach „... pozostałe Państwa Członkowskie” dodaje się wyrazy „..., jak również wysokiego przedstawiciela”; w zdaniu drugim skreśla się wyraz „stałymi”, a wyrazy „... przy wykonywaniu swoich funkcji zapewniają obronę stanowisk ...” zastępuje się wyrazami „przy wykonywaniu swoich funkcji będą bronić stanowisk ...”;
 - (iii) dodaje się nowy akapit trzeci w brzmieniu:

„Jeżeli Unia określiła stanowisko w kwestii wpisanej do porządku obrad Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, Państwa Członkowskie, które w niej zasiadają, wnoszą o zaproszenie wysokiego przedstawiciela do przedstawienia stanowiska Unii.”.

39) W artykule 20 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym wyrazy „delegacje Komisji” zastępuje się wyrazami „delegatury Unii”, a wyrazy „... wprowadzenie w życie wspólnych stanowisk oraz wspólnych działań przyjętych przez Radę” zastępuje się wyrazami „wykonanie decyzji określających stanowiska i działania Unii przyjętych na mocy niniejszego rozdziału”;
- b) w akapicie drugim wyrazy „... informacje, dokonując wspólnych ocen” zastępuje się wyrazami „... informacje i dokonując wspólnych ocen” oraz skreśla się fragment zdania w brzmieniu: „... oraz przyczyniając się do wprowadzania w życie postanowień przewidzianych w artykule 20 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską”;

c) dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„Przyczyniają się one do wprowadzania w życie prawa obywateli Unii do ochrony na terytorium państw trzecich, o którym mowa w artykule 17 ustęp 2 litera c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również środków przyjętych w zastosowaniu artykułu 20 tego Traktatu.”.

40) W artykule 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa regularnie konsultuje się z Parlamentem Europejskim w zakresie głównych aspektów i podstawowych opcji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, oraz informuje Parlament Europejski o rozwoju tych polityk. Czuwa on nad tym, aby poglądy Parlamentu Europejskiego zostały należycie uwzględnione. Specjalni przedstawiciele mogą uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.”;

b) w akapicie drugim zdanie pierwsze po wyrazie „Rady” dodaje się wyrazy „i do wysokiego przedstawiciela”, a wyraz „jej” zastępuje się wyrazem „ich”; w zdaniu drugim wyrazy „Co roku” zastępuje się wyrazami „Dwa razy w roku”, a na końcu zdania dodaje się wyrazy „... w tym wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony”.

41) Tekst artykułu 22 otrzymuje oznaczenie artykuł 15a; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 33) powyżej.

42) Tekst artykułu 23 otrzymuje oznaczenie artykuł 15b; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 34) powyżej.

43) Artykuł 24 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 24

Unia może zawierać umowy z jednym lub z większą liczbą państw lub z organizacjami międzynarodowymi w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem.”.

44) W artykule 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym zdanie pierwsze odniesienie do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zastępuje się odniesieniem do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a po wyrazach „... na jej żądanie” dodaje się wyrazy „..., na żądanie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa”; w zdaniu drugim wyrazy „... bez uszczerbku dla kompetencji Prezydencji i Komisji” zastępuje się wyrazami „bez uszczerbku dla uprawnień wysokiego przedstawiciela”;
- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie: „W zakresie objętym niniejszym rozdziałem Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa sprawuje, pod kierunkiem Rady i wysokiego przedstawiciela, kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad operacjami zarządzania kryzysowego, o których mowa w artykule 28b.”;
- c) w akapicie trzecim skreśla się wyrazy „..., bez uszczerbku dla artykułu 47”.

45) Uchyla się artykuły 26 i 27. Dodaje się artykuły 25a i 25b, przy czym artykuł 25b zastępuje artykuł 47, w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 25a

Zgodnie z artykułem 16b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i na zasadzie odstępstwa od jego ustępu 2, Rada przyjmuje decyzję określającą zasady dotyczące ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez Państwa Członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres zastosowania niniejszego rozdziału oraz zasady dotyczące swobodnego przepływu takich danych. Przestrzeganie tych zasad podlega kontroli niezależnych organów.

ARTYKUŁ 25b

Realizacja wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa nie narusza stosowania procedur oraz odpowiedniego zakresu uprawnień instytucji przewidzianych w Traktatach do wykonywania kompetencji Unii, o których mowa w artykułach 2b–2e Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Realizacja polityk, o których mowa w tych artykułach, nie narusza także stosowania procedur oraz odpowiedniego zakresu uprawnień instytucji przewidzianych w Traktatach do wykonywania kompetencji Unii na podstawie niniejszego rozdziału.”.

46) Artykuły 27a–27e dotyczące wzmocnionej współpracy zastępuje się artykułem 10 zgodnie z punktem 22) powyżej.

47) W artykule 28 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ustęp 1 i odpowiednio zmienia się oznaczenie kolejnych ustępów; w całym artykule wyrazy „Wspólnot Europejskich” zastępuje się wyrazem „Unii”;
- b) w ustępie 2, który otrzymuje oznaczenie ustęp 1, wyrazy „... wykonywaniem postanowień zawartych w niniejszym tytule” zastępuje się wyrazami „... wykonywaniem niniejszego rozdziału”;
- c) w ustępie 3, który otrzymuje oznaczenie ustęp 2, akapit pierwszy wyrazy „... wprowadzaniem w życie tych postanowień” zastępuje się wyrazami „... wykonywaniem niniejszego rozdziału”;
- d) skreśla się ustęp 4 i dodaje się nowy ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Rada przyjmuje decyzję ustanawiającą szczególne procedury w celu zagwarantowania szybkiego dostępu do środków budżetowych Unii przeznaczonych na natychmiastowe finansowanie inicjatyw w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a zwłaszcza działań przygotowawczych do misji, o których mowa w artykule 28a ustęp 1 i w artykule 28b. Rada stanowi po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Działania przygotowawcze do misji, o których mowa w artykule 28a ustęp 1 i w artykule 28b, które nie obciążają budżetu Unii, są finansowane z funduszu początkowego utworzonego ze składek Państw Członkowskich.

Rada, na wniosek wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przyjmuje większością kwalifikowaną decyzje ustanawiające:

- a) warunki tworzenia i finansowania funduszu początkowego, w szczególności wysokość środków przekazywanych funduszowi;
- b) warunki zarządzania funduszem początkowym;
- c) warunki kontroli finansowej.

Jeżeli misja zaplanowana zgodnie z artykułem 28a ustęp 1 i z artykułem 28b nie może być finansowana z budżetu Unii, Rada upoważnia wysokiego przedstawiciela do wykorzystania tego funduszu. Wysoki przedstawiciel składa Radzie sprawozdanie z wykonania tego upoważnienia.”.

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

48) Dodaje się nową sekcję 2 zatytułowaną:

„SEKCJA 2 POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WSPÓLNEJ POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY”.

49) Dodaje się artykuł 28a, który otrzymuje brzmienie artykułu 17, wraz z następującymi zmianami:

- a) dodaje się nowy ustęp 1, a następujący po nim ustęp otrzymuje oznaczenie ustęp 2; nowy ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony stanowi integralną część wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Zapewnia Unii zdolność operacyjną opartą na środkach cywilnych i wojskowych. Unia może z nich korzystać w przeprowadzanych poza Unią misjach utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i wzmacniania międzynarodowego bezpieczeństwa, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych. Zadania te są wykonywane w oparciu o zdolności, jakie zapewniają Państwa Członkowskie.”;

- b) ustęp 1 otrzymuje oznaczenie ustęp 2 i wprowadza się w nim następujące zmiany:

- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony obejmuje stopniowe określanie wspólnej polityki obronnej Unii. Doprowadzi ona do stworzenia wspólnej obrony, jeżeli Rada Europejska, stanowiąc jednomyślnie, tak zadecyduje. W takim przypadku Rada Europejska zaleca Państwom Członkowskim przyjęcie stosownej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.”;

- (ii) w akapicie drugim wyrazy „...”, określona w niniejszym artykule,” zastępuje się wyrazami „... w rozumieniu niniejszej sekcji”;

- (iii) skreśla się akapit trzeci;

c) dotychczasowe ustępy 2–5 zastępuje się ustępami 3–7 w brzmieniu:

„3. Państwa Członkowskie, w celu realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, oddają do dyspozycji Unii swoje zdolności cywilne i wojskowe, aby przyczynić się do osiągnięcia celów określonych przez Radę. Państwa Członkowskie wspólnie powołujące siły wielonarodowe mogą również przekazać je do dyspozycji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Państwa Członkowskie zobowiązują się do stopniowej poprawy swoich zdolności wojskowych. Agencja do spraw Rozwoju Zdolności Obronnych, Badań, Zakupów i Uzbrojenia (zwana dalej „Europejską Agencją Obrony”) określa wymogi operacyjne, wspiera środki ich realizacji, przyczynia się do określania i, w stosownych przypadkach, wprowadzania w życie wszelkich użytecznych środków wzmacniających bazę przemysłową i technologiczną sektora obrony, bierze udział w określaniu europejskiej polityki w zakresie zdolności i uzbrojenia oraz wspomaga Radę w ocenie poprawy zdolności wojskowych.

4. Decyzje dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym decyzje w sprawie podjęcia misji, o których mowa w niniejszym artykule, są przyjmowane przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa lub z inicjatywy Państwa Członkowskiego. Wysoki przedstawiciel może zaproponować, w stosownych przypadkach wspólnie z Komisją, użycie zarówno środków krajowych, jak i instrumentów Unii.

5. W celu ochrony wartości Unii i służenia jej interesom Rada może powierzyć wykonanie danej misji, w ramach Unii, grupie Państw Członkowskich. Wykonanie takiej misji reguluje artykuł 28c.

6. Państwa Członkowskie, które spełniają wyższe kryteria zdolności wojskowej i które zaciągnęły w tej dziedzinie dalej idące zobowiązania mając na względzie najbardziej wymagające misje, ustanawiają stałą współpracę strukturalną w ramach Unii. Współpracę tę reguluje artykuł 28e. Nie narusza ona postanowień artykułu 28b.

7. W przypadku gdy jakiekolwiek Państwo Członkowskie stanie się ofiarą zbrojnej agresji na jego terytorium, pozostałe Państwa Członkowskie mają w stosunku do niego obowiązek udzielenia pomocy i wsparcia przy zastosowaniu wszelkich dostępnych środków, zgodnie z artykułem 51 Karty Narodów Zjednoczonych. Nie ma to wpływu na szczególnie charakter polityki bezpieczeństwa i obrony niektórych Państw Członkowskich.

Zobowiązania i współpraca w tej dziedzinie pozostają zgodne ze zobowiązaniami zaciągniętymi w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, która dla państw będących jej członkami pozostaje podstawą ich zbiorowej obrony i forum dla jej wykonywania.”.

50) Dodaje się nowe artykuły 28b–28e w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 28b

1. Misje, o których mowa w artykule 28a ustęp 1, przy prowadzeniu których Unia może użyć środków cywilnych i wojskowych, obejmują wspólne działania rozbrojeniowe, misje humanitarne i ratunkowe, misje wojskowego doradztwa i wsparcia, misje zapobiegania konfliktom i utrzymywania pokoju, misje zbrojne służące zarządzaniu kryzysowemu, w tym misje przywracania pokoju i operacje stabilizacji sytuacji po zakończeniu konfliktów. Wszystkie te misje mogą przyczyniać się do walki z terroryzmem, w tym poprzez wspieranie państw trzecich w zwalczaniu terroryzmu na ich terytoriach.

2. Rada przyjmuje decyzje dotyczące misji, o których mowa w ustępie 1, określając ich cel i zakres, jak również ogólne warunki ich przeprowadzania. Wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, pod kierunkiem Rady oraz w ścisłym i stałym porozumieniu z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa, czuwa nad koordynacją cywilnych i wojskowych aspektów tych misji.

ARTYKUŁ 28c

1. W ramach decyzji przyjmowanych zgodnie z artykułem 28b, Rada może powierzyć przeprowadzenie misji grupie Państw Członkowskich, które wyrażą taką wolę i które dysponują zdolnościami wymaganymi dla tej misji. Te Państwa Członkowskie, wspólnie z wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, uzgadniają między sobą sposób zarządzania misją.

2. Państwa Członkowskie uczestniczące w misji informują regularnie Radę o jej przebiegu z własnej inicjatywy lub na wniosek innego Państwa Członkowskiego. Jeżeli wykonanie misji spowoduje powstanie istotnych konsekwencji lub jeżeli wymaga zmiany celu, zakresu lub warunków misji określonych w decyzjach, o których mowa w ustępie 1, uczestniczące Państwa Członkowskie niezwłocznie informują o tym Radę. W takich przypadkach Rada przyjmuje niezbędne decyzje.

ARTYKUŁ 28d

1. Europejska Agencja Obrony, o której mowa w artykule 28a ustęp 3, podlegająca Radzie, ma za zadanie:

- a) przyczyniać się do określania celów zdolności wojskowych Państw Członkowskich i oceny wykonania zobowiązań w zakresie zdolności podjętych przez Państwa Członkowskie;
- b) wspierać harmonizację wymagań operacyjnych i ustanowienie skutecznych i spójnych metod dokonywania zamówień;
- c) zgłaszać wielostronne projekty dla osiągnięcia celów zdolności wojskowych oraz zapewniać koordynację programów realizowanych przez Państwa Członkowskie i zarządzanie konkretnymi programami współpracy;
- d) wspierać badania nad technologiami obronnymi oraz koordynować i planować wspólne działania badawcze i studia nad rozwiązaniami technicznymi odpowiadającymi przyszłym wymaganiom operacyjnym;
- e) przyczyniać się do określania wszelkich użytecznych środków wzmacniających bazę przemysłową i technologiczną sektora obrony oraz zwiększających efektywność wydatków wojskowych i, w stosownych przypadkach, wprowadzać w życie te środki.

2. Europejska Agencja Obrony jest otwarta dla wszystkich Państw Członkowskich pragnących uczestniczyć w jej pracach. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, przyjmuje decyzję określającą statut, siedzibę i zasady funkcjonowania Agencji. Decyzja ta uwzględnia poziom faktycznego uczestnictwa w działaniach Agencji. W ramach Agencji tworzy się specjalne grupy skupiające Państwa Członkowskie uczestniczące we wspólnych projektach. Agencja wykonuje swoje działania, w miarę potrzeby, w powiązaniu z Komisją.

ARTYKUŁ 28e

1. Państwa Członkowskie pragnące wziąć udział w stałej współpracy strukturalnej, o której mowa w artykule 28a ustęp 6, które spełniają kryteria i które przyjęły zobowiązania w zakresie zdolności wojskowych wymienione w Protokole w sprawie stałej współpracy strukturalnej, notyfikują swój zamiar Radzie i wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

2. W terminie trzech miesięcy od notyfikacji, o której mowa w ustępie 1, Rada przyjmuje decyzję ustanawiającą stałą współpracę strukturalną i określającą listę uczestniczących Państw Członkowskich. Rada stanowi większością kwalifikowaną po konsultacji z wysokim przedstawicielem.

3. Każde Państwo Członkowskie, które na późniejszym etapie pragnie wziąć udział w stałej współpracy strukturalnej, notyfikuje swój zamiar Radzie i wysokiemu przedstawicielowi.

Rada przyjmuje decyzję potwierdzającą udział zainteresowanego Państwa Członkowskiego, które spełnia kryteria i przyjmuje zobowiązania, o których mowa w artykułach 1 i 2 Protokołu w sprawie stałej współpracy strukturalnej. Rada stanowi większością kwalifikowaną po konsultacji z wysokim przedstawicielem. W głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący uczestniczące Państwa Członkowskie.

Większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. Jeżeli uczestniczące Państwo Członkowskie przestało spełniać kryteria lub nie jest w stanie wypełniać zobowiązań, o których mowa w artykułach 1 i 2 Protokołu w sprawie stałej współpracy strukturalnej, Rada może przyjąć decyzję zawieszającą udział tego Państwa.

Rada stanowi większością kwalifikowaną. W głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący uczestniczące Państwa Członkowskie, z wyjątkiem zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

Większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. Jeżeli uczestniczące Państwo Członkowskie pragnie wycofać się ze stałej współpracy strukturalnej, notyfikuje swoją decyzję Radzie, która przyjmuje do wiadomości, że uczestnictwo zainteresowanego Państwa Członkowskiego zakończyło się.

6. Decyzje i zalecenia Rady w ramach stałej współpracy strukturalnej, inne niż decyzje i zalecenia przewidziane w ustępach 2–5, są przyjmowane jednomyślnie. Do celów niniejszego ustępu jednomyślność stanowiona jest jedynie głosami przedstawicieli uczestniczących Państw Członkowskich.”.

51) Artykuły 29–39 tytułu VI dotyczące współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej zastępuje się postanowieniami części trzeciej tytułu IV rozdziały 1, 4 i 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z artykułem 2 punkty 64), 67) i 68) niniejszego Traktatu artykuł 29 zastępuje się artykułem 61 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, artykuł 30 zastępuje się artykułami 69f i 69g tego Traktatu, artykuł 31 zastępuje się artykułami 69a, 69b i 69d tego Traktatu, artykuł 32 zastępuje się artykułem 69h tego Traktatu, artykuł 33 zastępuje się artykułem 61e tego Traktatu i artykuł 36 zastępuje się artykułem 61d tego Traktatu. Skreśla się nagłówek tytułu, a jego oznaczenie liczbowe staje się oznaczeniem tytułu dotyczącego postanowień końcowych.

52) Artykuły 40–40b tytułu VI oraz artykuły 43–45 tytułu VII, dotyczące wzmocnionej współpracy, zastępuje się artykułem 10, zgodnie z punktem 22) powyżej, i uchyla się tytuł VII.

53) Uchyla się artykuły 41 i 42.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

54) Tytuł VIII dotyczący postanowień końcowych otrzymuje oznaczenie tytuł VI; w tytule tym oraz w artykułach 48, 49 i 53 wprowadza się zmiany, odpowiednio, zgodnie z punktami 56), 57) i 61) poniżej. Artykuł 47 zastępuje się artykułem 25b, zgodnie z punktem 45) powyżej, i uchyla się artykuły 46 i 50.

55) Dodaje się nowy artykuł 46a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 46a

Unia ma osobowość prawną.”.

56) Artykuł 48 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 48

1. Traktaty mogą być zmieniane zgodnie ze zwykłą procedurą zmiany. Mogą być też zmieniane zgodnie z uproszczonymi procedurami zmiany.

Zwykła procedura zmiany

2. Rząd każdego Państwa Członkowskiego, Parlament Europejski lub Komisja mogą przedkładać Radzie propozycje zmiany Traktatów. Propozycje te mogą mieć na celu, między innymi, rozszerzenie lub ograniczenie kompetencji przyznanych Unii w Traktatach. Propozycje te są przekazywane przez Radę Radzie Europejskiej oraz notyfikowane parlamentom narodowym.

3. Jeżeli Rada Europejska, po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komisją, podejmie zwykłą większością decyzję, w której opowie się za rozpatrzeniem proponowanych zmian, przewodniczący Rady Europejskiej zwołuje konwent złożony z przedstawicieli parlamentów narodowych, szefów państw lub rządów Państw Członkowskich, Parlamentu Europejskiego i Komisji. W przypadku zmian instytucjonalnych w dziedzinie pieniężnej konsultowany jest również Europejski Bank Centralny. Konwent rozpatruje propozycje zmian i przyjmuje, w drodze konsensusu, zalecenie dla Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich przewidzianej w ustępie 4.

Rada Europejska może zwykłą większością, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, podjąć decyzję o nie zwoływaniu konwentu, jeżeli zakres proponowanych zmian nie uzasadnia jego zwołania. W takim przypadku Rada Europejska określa mandat Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich.

4. Konferencję przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zwołuje przewodniczący Rady w celu uchwalenia za wspólnym porozumieniem zmian, jakie mają zostać dokonane w Traktatach.

Zmiany wchodzi w życie po ich ratyfikowaniu przez wszystkie Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

5. Jeżeli po upływie dwóch lat od podpisania traktatu zmieniającego Traktaty, został on ratyfikowany przez cztery piąte Państw Członkowskich i gdy jedno lub więcej Państw Członkowskich napotkało trudności w postępowaniu ratyfikacyjnym, sprawę kieruje się do Rady Europejskiej.

Uproszczone procedury zmiany

6. Rząd każdego Państwa Członkowskiego, Parlament Europejski lub Komisja mogą przedkładać Radzie Europejskiej propozycje dotyczące zmiany wszystkich lub części postanowień części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dotyczących wewnętrznych polityk i działań Unii.

Rada Europejska może przyjąć decyzję zmieniającą wszystkie lub część postanowień części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Rada Europejska stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Komisją oraz z Europejskim Bankiem Centralnym w przypadkach zmian instytucjonalnych w dziedzinie pieniężnej. Decyzja ta wchodzi w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Decyzja, o której mowa w akapicie drugim, nie może zwiększyć kompetencji przyznanych Unii w Traktatach.

7. Jeżeli Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub tytuł V niniejszego Traktatu przewiduje, że Rada stanowi jednomyślnie w danej dziedzinie lub w danym przypadku, Rada Europejska może przyjąć decyzję upoważniającą Radę do stanowienia większością kwalifikowaną w tej dziedzinie lub w tym przypadku. Niniejszego akapitu nie stosuje się do decyzji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.

Jeżeli Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej przewiduje, że akty prawodawcze przyjmowane są przez Radę zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, Rada Europejska może przyjąć decyzję zezwalającą na przyjęcie takich aktów zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą.

Wszelkie inicjatywy podejmowane przez Radę Europejską na podstawie akapitu pierwszego lub drugiego są przekazywane parlamentom narodowym. W przypadku gdy parlament narodowy notyfikuje swój sprzeciw w terminie sześciu miesięcy od takiego przekazania, decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym lub drugim, nie zostaje przyjęta. W przypadku braku sprzeciwu Rada Europejska może przyjąć taką decyzję.

W celu przyjęcia decyzji, o których mowa w akapicie pierwszym lub drugim, Rada Europejska stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, wyrażonej przez większość członków wchodzących w jego skład.”.

57) W artykule 49 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

- a) w zdaniu pierwszym wyrazy „... szanuje zasady określone w artykule 6 ustęp 1, może się ubiegać ...” zastępuje się wyrazami „... szanuje wartości, o których mowa w artykule 1a, i zobowiązuje się je wspierać, może złożyć wniosek ...”;
- b) w zdaniu drugim wyrazy „W tym celu składa ono swój wniosek Radzie, która podejmuje decyzje, stanowiąc jednomyślnie ...” zastępuje się tekstem „O wniosku tym informuje się Parlament Europejski i parlamenty narodowe. Państwo ubiegające się o członkostwo kieruje swój wniosek do Rady, która stanowi jednomyślnie ...”; skreśla się wyraz „bezwzględna”;
- c) na końcu akapitu dodaje się nowe zdanie w brzmieniu: „Brane są pod uwagę kryteria kwalifikacji uzgodnione przez Radę Europejską.”.

58) Dodaje się nowy artykuł 49a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 49a

1. Każde Państwo Członkowskie może, zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, podjąć decyzję o wystąpieniu z Unii.
2. Państwo Członkowskie, które podjęło decyzję o wystąpieniu, notyfikuje swój zamiar Radzie Europejskiej. W świetle wytycznych Rady Europejskiej Unia prowadzi negocjacje i zawiera z tym Państwem umowę określającą warunki jego wystąpienia, uwzględniając ramy jego przyszłych stosunków z Unią. Umowę tę negocjuje się zgodnie z artykułem 188n ustęp 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jest ona zawierana w imieniu Unii przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.
3. Traktaty przestają mieć zastosowanie do tego Państwa od dnia wejścia w życie umowy o wystąpieniu lub, w przypadku jej braku, dwa lata po notyfikacji, o której mowa w ustępie 2, chyba że Rada Europejska w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim podejmie jednomyślnie decyzję o przedłużeniu tego okresu.
4. Do celów ustępów 2 i 3 członek Rady Europejskiej i Rady reprezentujący występujące Państwo Członkowskie nie bierze udziału w obradach ani w podejmowaniu decyzji Rady Europejskiej i Rady dotyczących tego Państwa.

Większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

5. Jeżeli Państwo, które wystąpiło z Unii, zwraca się o ponowne przyjęcie, jego wniosek podlega procedurze, o której mowa w artykule 49.”.

59) Dodaje się artykuł 49b w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 49b

Protokoły i załączniki załączone do Traktatów stanowią ich integralną część.”.

60) Dodaje się artykuł 49c w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 49c

1. Traktaty stosuje się do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii, Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

2. Terytorialny zakres stosowania Traktatów określony jest szczegółowo w artykule 311a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”.

61) W artykule 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje oznaczenie ustęp 1, listę języków uzupełnia się o języki wymienione w akapicie drugim dotychczasowego artykułu 53 Traktatu o Unii Europejskiej i skreśla się akapit drugi;

- b) dodaje się nowy ustęp 2 w brzmieniu:

„2. Niniejszy Traktat może być również przetłumaczony na wszystkie inne języki określone przez Państwa Członkowskie, które zgodnie z ich porządkiem konstytucyjnym mają status języków urzędowych na całym ich terytorium lub jego części. Poświadczona kopia takich tłumaczeń zostaje przekazana przez zainteresowane Państwo Członkowskie do archiwów Rady.”.

ARTYKUŁ 2

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską zmienia się zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

- 1) Nagłówek Traktatu otrzymuje brzmienie: „Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”.

A. ZMIANY HORYZONTALNE

- 2) W całym Traktacie:
- a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „Wspólnota” lub „Wspólnota Europejska” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazu „Unia”, wyrazy „we Wspólnocie” zastępuje się wyrazami „w Unii”, wszystkie formy gramatyczne wyrazów „Wspólnot Europejskich” lub skrót „EWG” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „Unii Europejskiej”, z wyjątkiem artykułu 299 ustęp 6 litera c), który otrzymał oznaczenie artykuł 311a ustęp 5 litera c). Wszystkie formy gramatyczne przymiotnika „wspólnotowy” zastępuje się wyrazem „Unii”, z wyjątkiem artykułu 95, który otrzymał oznaczenie artykuł 94, ustęp 10, artykułu 164 litery b) i c), artykułu 170 akapit pierwszy, artykułu 171 oraz artykułu 174 ustęp 2 akapit drugi, w których to postanowieniach wszystkie formy gramatyczne przymiotnika „wspólnotowy” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną przymiotnika „unijny”. Zmian określonych w zdaniu poprzednim nie stosuje się do artykułu 13, który otrzymał oznaczenie artykuł 16e, artykułu 100 ustęp 2 oraz artykułu 299 ustęp 2 akapit czwarty, do których stosuje się zmiany szczegółowe określone, odpowiednio, w punktach 33), 87) i 287) litera d) niniejszego artykułu. W odniesieniu do artykułu 136 akapit pierwszy, wyżej wymienione zmiany stosuje się tylko do wyrazu „Wspólnota”;

- b) wyrazy „niniejszy Traktat”, „niniejszego Traktatu”, „w niniejszym Traktacie” i „niniejszym Traktatem” zastępuje się, odpowiednio, wyrazami „Traktaty”, „Traktatów”, „w Traktatach” i „Traktatami” a, w stosownych przypadkach, czasownik i przymiotniki występujące po nich lub przed nimi otrzymują liczbę mnogą; niniejsza litera nie stosuje się do artykułu 121 ustęp 1 akapit pierwszy, który otrzymał oznaczenie artykuł 117a ustęp 1 akapit pierwszy, artykułu 182 akapit trzeci oraz artykułów 312 i 313;
- c) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251” oraz „Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 251” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą”, zaś wszystkie formy gramatyczne wyrazów „procedura określona w artykule 251” oraz „procedura przewidziana w artykule 251” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zwykła procedura prawodawcza”, a w stosownych przypadkach czasownik po nich występujący otrzymuje liczbę mnogą i występujący przed nimi przyimek „z” zastępuje się przyimkiem „ze”;
- d) skreśla się wszystkie formy gramatyczne wyrazów „stanowiąc większością kwalifikowaną” lub „stanowiąc kwalifikowaną większością” oraz wyrazów „większością kwalifikowaną” lub „kwalifikowaną większością”, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim gramatycznym dostosowaniem danego zdania;
- e) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „Rada zebrana w składzie szefów państw lub rządów” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „Rada Europejska”;
- f) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instytucje lub organy” oraz „instytucje i organy” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instytucje, organy lub jednostki organizacyjne”, z wyjątkiem artykułu 193 akapit pierwszy, natomiast w artykule 108 wyrazy „instytucji czy organów” zastępuje się wyrazami „instytucji, organów ani jednostek organizacyjnych”, z odpowiednim dostosowaniem gramatycznym czasownika;
- g) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „wspólny rynek” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „rynek wewnętrzny”, natomiast występujące przed nimi przyimki „ze” lub „we” zastępuje się, odpowiednio, przyimkami „z” lub „w”;
- h) wyraz „ECU” zastępuje się wyrazem „euro”;

- 4) W następujących artykułach po wszystkich formach gramatycznych wyrazu „Rada” dodaje się odpowiednią formę gramatyczną wyrazów „stanowiąc zwykłą większością”:
- artykuł 130 akapit pierwszy,
 - artykuł 144 akapit pierwszy,
 - artykuł 208,
 - artykuł 209,
 - artykuł 213 akapit ostatni zdanie trzecie,
 - artykuł 216,
 - artykuł 284.
- 5) W następujących artykułach wyrazy „konsultacji z Parlamentem Europejskim” zastępuje się wyrazami „uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego”:
- artykuł 13, który otrzymał oznaczenie artykuł 16e ustęp 1
 - artykuł 22 akapit drugi.
- 6) W następujących artykułach wszystkie formy gramatyczne wyrazu „instytucja” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instytucja, organ lub jednostka organizacyjna”, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim gramatycznym dostosowaniem danego zdania:
- artykuł 195 ustęp 1 akapit drugi,
 - artykuł 232 akapit drugi,
 - artykuł 233 akapit pierwszy,
 - artykuł 234 litera b),
 - artykuł 255 ustęp 3, który otrzymuje oznaczenie artykuł 16a ustęp 3 akapit trzeci.

7) W następujących artykułach wszystkie formy gramatyczne wyrazów „Trybunał Sprawiedliwości” lub „Trybunał” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej”:

- artykuł 83 ustęp 2 litera d),
- artykuł 88 ustęp 2 akapit drugi,
- artykuł 95, który otrzymał oznaczenie artykuł 94 ustęp 9,
- artykuł 195 ustęp 1,
- artykuł 225a akapit szósty,
- artykuł 226 akapit drugi,
- artykuł 227 akapit pierwszy,
- artykuł 228 ustęp 1 pierwsza wzmianka,
- artykuł 229,
- artykuł 229a,
- artykuł 230 akapit pierwszy,
- artykuł 231 akapit pierwszy,
- artykuł 232 akapit pierwszy,
- artykuł 233 akapit pierwszy,
- artykuł 234 akapit pierwszy,
- artykuł 235,
- artykuł 236,
- artykuł 237 zdanie wprowadzające,
- artykuł 238,
- artykuł 240,
- artykuł 242 zdanie pierwsze,
- artykuł 243,
- artykuł 244,
- artykuł 247 ustęp 9, który otrzymał oznaczenie ustęp 8,
- artykuł 256 akapit drugi.

W następujących artykułach skreśla się wyraz „Sprawiedliwości” po wszystkich formach gramatycznych wyrazu „Trybunał”:

- artykuł 227 akapit czwarty,
- artykuł 228 ustęp 1 druga wzmianka ,
- artykuł 230 akapit trzeci,
- artykuł 231 akapit drugi,
- artykuł 232 akapit trzeci,
- artykuł 234 akapit drugi i trzeci,
- artykuł 237 litera d) zdanie trzecie,
- artykuł 256 akapit czwarty.

- 8) W następujących artykułach odesłanie do innego artykułu Traktatu zastępuje się następującym odesłaniem do artykułu Traktatu o Unii Europejskiej:
- artykuł 21 akapit trzeci, który otrzymał oznaczenie akapit czwarty: odesłanie do artykułu 9 (pierwsze odesłanie) i do artykułu 53 ustęp 1 (drugie odesłanie)
 - artykuł 97b: odesłanie do artykułu 2,
 - artykuł 98: odesłanie do artykułu 2 (pierwsze odesłanie),
 - artykuł 105 ustęp 1 zdanie drugie: odesłanie do artykułu 2,
 - artykuł 215 akapit trzeci, który otrzymał oznaczenie akapit czwarty: odesłanie do artykułu 9d ustęp 7 akapit pierwszy.
- 9) *(nie dotyczy wersji polskiej).*

B. ZMIANY SZCZEGÓŁOWE

PREAMBUŁA

- 10) W motywie drugim wyraz „krajów” zastępuje się wyrazem „Państw”, a w motywie ostatnim preambuły wyrazy „POSTANOWILI ustanowić WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ i w tym celu powołali ...” zastępuje się wyrazami „POWOŁALI ...”.

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

- 11) Uchyła się artykuły 1 i 2. Dodaje się artykuł 1a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 1a

1. Niniejszy Traktat organizuje funkcjonowanie Unii i określa dziedziny, granice i warunki wykonywania jej kompetencji.
2. Niniejszy Traktat oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej są traktatami stanowiącymi podstawę Unii. Oba Traktaty, mające taką samą moc prawną, określane są mianem »Traktatów«.

KATEGORIE I DZIEDZINY KOMPETENCJI

- 12) Dodaje się nowy tytuł i nowe artykuły 2a–2e w brzmieniu:

„TYTUŁ I KATEGORIE I DZIEDZINY KOMPETENCJI UNII

ARTYKUŁ 2a

1. Jeżeli Traktaty przyznają Unii wyłączną kompetencję w określonej dziedzinie, jedynie Unia może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące, natomiast Państwa Członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia Unii lub w celu wykonania aktów Unii.

2. Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z Państwami Członkowskimi, Unia i Państwa Członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa Członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swojej kompetencji. Państwa Członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.

3. Państwa Członkowskie koordynują swoje polityki gospodarcze i zatrudnienia na zasadach przewidzianych w niniejszym Traktacie, do których określenia Unia ma kompetencję.

4. Zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej Unia ma kompetencję w zakresie określania i realizowania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym stopniowego określania wspólnej polityki obronnej.

5. W niektórych dziedzinach i na warunkach przewidzianych w Traktatach, Unia ma kompetencję w zakresie prowadzenia działań w celu wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań Państw Członkowskich, nie zastępując jednak ich kompetencji w tych dziedzinach.

Prawnie wiążące akty Unii przyjęte na podstawie postanowień Traktatów odnoszących się do tych dziedzin nie mogą prowadzić do harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

6. Zakres i warunki wykonywania kompetencji Unii określają postanowienia Traktatów odnoszące się do każdej dziedziny.

ARTYKUŁ 2b

1. Unia ma wyłączne kompetencje w następujących dziedzinach:

- a) unia celna;
- b) ustanawianie reguł konkurencji niezbędnych do funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- c) polityka pieniężna w odniesieniu do Państw Członkowskich, których walutą jest euro;

- d) zachowanie morskich zasobów biologicznych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
- e) wspólna polityka handlowa.

2. Unia ma także wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych, jeżeli ich zawarcie zostało przewidziane w akcie prawodawczym Unii lub jest niezbędne do umożliwienia Unii wykonywania jej wewnętrznych kompetencji lub w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres.

ARTYKUŁ 2c

1. Unia dzieli kompetencje z Państwami Członkowskimi, jeżeli Traktaty przyznają jej kompetencje, które nie dotyczą dziedzin określonych w artykułach 2b i 2e.

2. Kompetencje dzielone między Unią a Państwami Członkowskimi stosują się do następujących głównych dziedzin:

- a) rynek wewnętrzny;
- b) polityka społeczna w odniesieniu do aspektów określonych w niniejszym Traktacie;
- c) spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna;
- d) rolnictwo i rybołówstwo, z wyłączeniem zachowania morskich zasobów biologicznych;
- e) środowisko naturalne;
- f) ochrona konsumentów;
- g) transport;

- h) sieci transeuropejskie;
 - i) energia;
 - j) przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
 - k) wspólne problemy bezpieczeństwa w zakresie zdrowia publicznego w odniesieniu do aspektów określonych w niniejszym Traktacie.
3. W dziedzinach badań, rozwoju technologicznego i przestrzeni kosmicznej Unia ma kompetencje do prowadzenia działań, w szczególności do określania i realizacji programów, jednakże wykonywanie tych kompetencji nie może doprowadzić do uniemożliwienia Państw Członkowskim wykonywania ich kompetencji.
4. W dziedzinach współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej Unia ma kompetencje do prowadzenia działań i wspólnej polityki, jednakże wykonywanie tych kompetencji nie może doprowadzić do uniemożliwienia Państw Członkowskim wykonywania ich kompetencji.

ARTYKUŁ 2d

1. Państwa Członkowskie koordynują swoje polityki gospodarcze w ramach Unii. W tym celu Rada przyjmuje środki, w szczególności ogólne kierunki tych polityk.

Do Państw Członkowskich, których walutą jest euro, stosuje się postanowienia szczególne.

2. Unia podejmuje środki w celu zapewnienia koordynacji polityk zatrudnienia Państw Członkowskich, w szczególności określając wytyczne dla tych polityk.

3. Unia może podejmować inicjatywy w celu zapewnienia koordynacji polityk społecznych Państw Członkowskich.

ARTYKUŁ 2e

Unia ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań Państw Członkowskich. Do dziedzin takich działań o wymiarze europejskim należą:

- a) ochrona i poprawa zdrowia ludzkiego;
- b) przemysł;
- c) kultura;
- d) turystyka;
- e) edukacja, kształcenie zawodowe, młodzież i sport;
- f) ochrona ludności;
- g) współpraca administracyjna.”.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

- 13) Dodaje się tytuł i artykuł 2f w brzmieniu:

„TYTUŁ II POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 2f

Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele i zgodnie z zasadą przyznania kompetencji.”

- 14) Uchyla się artykuł 3 ustęp 1. W artykule 3 ustęp 2 wprowadza się następujące zmiany: wyrazy „... działaniach określonych w niniejszym artykule” zastępuje się wyrazami „swoich działaniach”, a ustęp ten pozbawia się oznaczenia.
- 15) Tekst artykułu 4 otrzymuje oznaczenie artykuł 97b. Wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 85) poniżej.
- 16) Uchyla się artykuł 5; zastępuje się go artykułem 3b Traktatu o Unii Europejskiej.
- 17) Dodaje się artykuł 5a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 5a

Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wyłączenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego.”

18) Dodaje się artykuł 5b w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 5b

Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną”.

19) W artykule 6 skreśla się wyrazy „o których mowa w artykule 3,”.

20) Dodaje się artykuł 6a, który otrzymuje brzmienie artykułu 153 ustęp 2.

21) Dodaje się artykuł 6b, który otrzymuje brzmienie postanowienia Protokołu w sprawie dobrobytu zwierząt; wyrazy „wspólnotowej polityki rolnej i transportu” zastępuje się wyrazami „polityki rolnej, rybołówstwa i transportu Unii”; wyrazy „i badań” zastępuje się wyrazami „... , badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej”, zaś po wyrazach „... w zakresie dobrobytu zwierząt” dodaje się wyrazy „jako istot zdolnych do odczuwania”.

22) Uchyla się artykuły 7–10. Artykuły 11 i 11a zastępuje się artykułem 10 Traktatu o Unii Europejskiej i artykułami 280a–280i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 1 punkt 22) niniejszego Traktatu i punktem 278) poniżej.

23) Tekst artykułu 12 otrzymuje oznaczenie artykuł 16d.

24) Tekst artykułu 13 otrzymuje oznaczenie artykuł 16e. Wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 33) poniżej.

25) Tekst artykułu 14 otrzymuje oznaczenie artykuł 22a. Wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 41) poniżej.

26) Tekst artykułu 15 otrzymuje oznaczenie artykuł 22b. Wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 42) poniżej.

27) W artykule 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) na początku zdania wyrazy „Bez uszczerbku dla artykułów 73, 86 i 87 ...” zastępuje się wyrazami „Bez uszczerbku dla artykułu 3a Traktatu o Unii Europejskiej i artykułów 73, 86 i 87 niniejszego Traktatu ...”;

b) na końcu zdania wyrazy „... i na warunkach, które pozwolą im wypełniać ich zadania” zastępuje się wyrazami „... i na warunkach, w szczególności gospodarczych i finansowych, które pozwolą im wypełniać ich zadania”;

c) dodaje się nowe zdanie w brzmieniu:

„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają te zasady i określają te warunki, bez uszczerbku dla kompetencji, które Państwa Członkowskie mają, w poszanowaniu Traktatów, do świadczenia, zlecenia i finansowania takich usług.”.

28) Dodaje się artykuł 16a, który otrzymuje brzmienie artykułu 255; wprowadza się w nim następujące zmiany:

a) ustęp 1 poprzedza się poniższym tekstem, przy czym ustęp ten otrzymuje oznaczenie ustęp 3, a ustępy 2 i 3 stają się jego akapitami:

„1. W celu wspierania dobrych rządów i zapewnienia uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii działają z jak największym poszanowaniem zasady otwartości.

2. Obrady Parlamentu Europejskiego oraz Rady obradującej i głosującej nad projektem aktu prawodawczego są jawne.”;

b) w ustępie 1, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3 akapit pierwszy po wyrazie „siedzibę” dodaje się wyraz „statutową”, wyrazy „Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji” zastępuje się wyrazami „instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, niezależnie od ich formy”, a wyrazy „ustępami 2 i 3” zastępuje się wyrazami „niniejszym ustępem”;

c) w ustępie 2, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3 akapit drugi, po wyrazach „są określane” dodaje się wyrazy „w drodze rozporządzeń”, a wyrazy „..., w ciągu dwóch lat od wejścia w życie Traktatu z Amsterdamu” skreśla się;

- d) w ustępie 3, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3 akapit trzeci, wyrazy „... wskazana powyżej opracowuje ...” zastępuje się wyrazami „... zapewnia przejrzystość swoich prac i opracowuje ...”, na końcu akapitu dodaje się wyrazy „..., zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w akapicie drugim”, dodaje się także dwa nowe akapity w brzmieniu:

„Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejski Bank Centralny i Europejski Bank Inwestycyjny podlegają niniejszemu ustępowi jedynie w wykonywaniu swoich funkcji administracyjnych.

Parlament Europejski i Rada zapewniają publikację dokumentów dotyczących procedur prawodawczych na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu, o którym mowa w akapicie drugim.”.

- 29) Dodaje się artykuł 16b, który zastępuje artykuł 286, w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 16b

1. Każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących.
2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają zasady dotyczące ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz przez Państwa Członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres zastosowania prawa Unii, a także zasady dotyczące swobodnego przepływu takich danych. Przestrzeganie tych zasad podlega kontroli niezależnych organów.

Zasady przyjęte na podstawie niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla zasad szczególnych przewidzianych w artykule 25a Traktatu o Unii Europejskiej.”.

30) Dodaje się nowy artykuł 16c w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 16c

1. Unia szanuje status przyznany na mocy prawa krajowego kościołom i stowarzyszeniom lub wspólnotom religijnym w Państwach Członkowskich i nie narusza tego statusu.
2. Unia szanuje również status organizacji światopoglądowych i niewyznaniowych przyznany im na mocy prawa krajowego.
3. Uznając tożsamość i szczególny wkład tych kościołów i organizacji, Unia prowadzi z nimi otwarty, przejrzysty i regularny dialog.”.

NIEDYSKRYMINACJA I OBYWATELSTWO

31) Nagłówek drugiej części otrzymuje brzmienie: „NIEDYSKRYMINACJA I OBYWATELSTWO UNII”.

32) Dodaje się artykuł 16d, który otrzymuje brzmienie artykułu 12.

33) Dodaje się artykuł 16e, który otrzymuje brzmienie artykułu 13; w ustępie 2 wyrazy „Jeżeli dla wsparcia działania podjętego przez Państwa Członkowskie w celu przyczyniania się do osiągnięcia celów określonych w ustępie 1, Rada, na zasadzie odstępstwa od ustępu 1, przyjmuje wspólnotowe środki zachęcające...” zastępuje się wyrazami „Na zasadzie odstępstwa od ustępu 1, dla wsparcia działania podjętego przez Państwa Członkowskie w celu przyczyniania się do osiągnięcia celów określonych w ustępie 1, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą przyjąć podstawowe zasady dotyczące unijnych środków zachęcających, ...”, zaś wyrazy na końcu „ ..., stanowi ona zgodnie z procedurą określoną w artykule 251” skreśla się.

34) W artykule 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 1 wyrazy „uzupełnia obywatelstwo krajowe” zastępuje się wyrazami „ma charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego”;

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obywatele Unii korzystają z praw i podlegają obowiązkom przewidzianym w Traktatach. Mają między innymi prawo do:

a) swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Państw Członkowskich;

- b) głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach lokalnych w Państwie Członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania, na takich samych warunkach jak obywatele tego Państwa;
- c) korzystania na terytorium państwa trzeciego, w którym Państwo Członkowskie, którego są obywatelami, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony dyplomatycznej i konsularnej każdego z pozostałych Państw Członkowskich, na takich samych warunkach jak obywatele tego Państwa;
- d) kierowania petycji do Parlamentu Europejskiego, odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz zwracania się do instytucji i organów doradczych Unii w jednym z języków Traktatów oraz otrzymywania odpowiedzi w tym samym języku.

Prawa te są wykonywane na warunkach i w granicach określonych przez Traktaty i środki przyjęte w ich zastosowaniu.”.

35) W artykule 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 2 wyrazy „... Rada może wydać ...” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą wydać ...” i skreśla się zdanie ostatnie;
- b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W takich samych celach, jak te określone w ustępie 1, i jeżeli Traktaty nie przewidują uprawnień do działania, Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, może przyjąć środki dotyczące zabezpieczenia społecznego lub ochrony socjalnej. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.”.

36) W artykule 20 wyrazy „... ustanawiają między sobą niezbędne reguły oraz ...” zastępuje się wyrazami „... przyjmują niezbędne przepisy i ...”. Dodaje się nowy akapit w brzmieniu:

„Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może przyjąć dyrektywy ustanawiające środki w zakresie koordynacji i współpracy niezbędne dla ułatwienia tej ochrony.”.

- 37) W artykule 21 dodaje się nowy akapit pierwszy w brzmieniu:
„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują przepisy dotyczące procedur i warunków wymaganych do przedstawienia inicjatywy obywatelskiej w rozumieniu artykułu 8b Traktatu o Unii Europejskiej, w tym minimalnej liczby Państw Członkowskich, z których muszą pochodzić obywatele, którzy występują z taką inicjatywą.”.
- 38) W artykule 22 akapit drugi wyrazy „... praw przewidzianych w niniejszej części, których przyjęcie zaleca Państwom Członkowskim, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi” zastępuje się tekstem w brzmieniu: „... praw wymienionych w artykule 17b ustęp 2. Przepisy te wchodzi w życie po ich zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi”.
- 39) W nagłówku części trzeciej po wyrazie „POLITYKI” dodaje się wyrazy „I DZIAŁANIA WEWNĘTRZNE”.

RYNEK WEWNĘTRZNY

- 40) Na początku części trzeciej dodaje się tytuł I „RYNEK WEWNĘTRZNY”.
- 41) Dodaje się artykuł 22a, który otrzymuje brzmienie artykułu 14. Ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Unia przyjmuje środki w celu ustanowienia lub zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów.”.
- 42) Dodaje się artykuł 22b, który otrzymuje brzmienie artykułu 15. W akapicie pierwszym wyrazy „... w czasie ustanawiania ...” zastępuje się wyrazami „... w celu ustanowienia ...”.
- 43) Tytuł I dotyczący swobodnego przepływu towarów otrzymuje oznaczenie tytuł Ia.
- 44) W artykule 23 ustęp 1 wyrazy „Podstawą Wspólnoty jest unia celna ...” zastępuje się wyrazami „Unia obejmuje unię celną ...”.
- 45) Po artykule 27 dodaje się rozdział 1a zatytułowany „WSPÓŁPRACA CELNA”, dodaje się również artykuł 27a, który otrzymuje brzmienie artykułu 135, przy czym skreśla się ostatnie zdanie artykułu 135.

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO

- 46) W nagłówku tytułu II dodaje się wyrazy „I RYBOŁÓWSTWO”.
- 47) W artykule 32 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 dodaje się nowy akapit pierwszy w brzmieniu: „Unia określa i realizuje wspólną politykę rolną i rybołówstwa.”, a dotychczasowy tekst ustępu 1 staje się akapitem drugim.

W zdaniu pierwszym akapitu drugiego po wyrazie „rolnictwo” dodaje się wyraz „... rybołówstwo”; dodaje się także, jako ostatnie zdanie w akapicie, zdanie w brzmieniu: „Odniesienia do wspólnej polityki rolnej lub do rolnictwa oraz stosowanie wyrazu „rolny” są rozumiane jako dotyczące także rybołówstwa, z uwzględnieniem szczególnych cech charakterystycznych tego sektora.”;
 - b) w ustępie 2 po wyrazie „ustanowienia” dodaje się wyrazy „... lub funkcjonowania ...”;
 - c) w ustępie 3 skreśla się wyrazy „do niniejszego Traktatu”.
- 48) W artykule 36 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym przed wyrazem „Radę” dodaje się wyrazy „Parlament Europejski i” oraz skreśla się odesłanie do ustępu 3;
 - b) w akapicie drugim zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Rada, na wniosek Komisji, może zezwolić na przyznanie pomocy.”.
- 49) W artykule 37 wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się ustęp 1;
 - b) ustęp 2 otrzymuje oznaczenie ustęp 1; fragment zdania w brzmieniu: „Biorąc pod uwagę prace konferencji przewidzianej w ustępie 1, Komisja przedkłada, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym w ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszego Traktatu propozycje...” zastępuje się wyrazami „Komisja przedstawia wnioski...” i skreśla się akapit trzeci;

- c) dodaje się nowe ustępy 2 i 3 w poniższym brzmieniu, przy czym kolejne ustępy otrzymują odpowiednie oznaczenie:

„2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, ustanawiają wspólną organizację rynków rolnych przewidzianą w artykule 34 ustęp 1, jak również inne przepisy niezbędne dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej i rybołówstwa.

3. Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania cen, potrąceń, pomocy i ograniczeń ilościowych, jak również dotyczące ustalania i przydziału wielkości dopuszczalnych połowów.”;

- d) ustęp 3, który otrzymuje oznaczenie ustęp 4, zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie: „Krajowe organizacje rynkowe mogą zostać zastąpione wspólną organizacją przewidzianą w artykule 34 ustęp 1, na warunkach określonych w ustępie 2, jeżeli:”;
- e) *(nie dotyczy wersji polskiej).*

SWOBODNY PRZEPLYW PRACOWNIKÓW

50) W artykule 39 ustęp 3 litera d) skreśla się wyraz „wykonawczych”.

51) W artykule 42 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym wyrazy „pracownikom migrującym oraz uprawnionym osobom od nich zależnym:” zastępuje się wyrazami „migrującym pracownikom najemnym i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek oraz uprawnionym osobom od nich zależnym:”;

- b) ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli członek Rady uzna, że projekt aktu prawodawczego, o którym mowa w akapicie pierwszym, mógłby naruszać istotne aspekty jego systemu zabezpieczenia społecznego, w szczególności jego zakres stosowania, koszty lub strukturę finansową, lub mógłby naruszać równowagę finansową tego systemu, może zażądać przedłożenia tej kwestii Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, Rada Europejska:

- a) odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej; lub
- b) nie podejmuje żadnych działań lub występuje do Komisji z wnioskiem o przedstawienie nowego wniosku; w tym przypadku, akt początkowo proponowany uważa się za nieprzyjęty.”.

PRAWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

- 52) W artykule 44 ustęp 2 na początku akapitu pierwszego dodaje się wyrazy „Parlament Europejski”.
- 53) W artykule 45 akapit drugi wyrazy „Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może ...” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ...”.
- 54) W artykule 47 wprowadza się następujące zmiany:
- a) na końcu ustępu 1 dodaje się zdanie w brzmieniu: „oraz do koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących podejmowania i wykonywania działalności prowadzonej na własny rachunek”;
 - b) ustęp 2 skreśla się, a ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ustęp 2.
- 55) Dodaje się artykuł 48a, który otrzymuje brzmienie artykułu 294.

USŁUGI

- 56) W artykule 49 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym wyrazy „państwie Wspólnoty” zastępuje się wyrazami „Państwie Członkowskim”;
 - b) w akapicie drugim wyrazy „Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może rozszerzyć ...” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą rozszerzyć ...”.
- 57) W artykule 50 akapit trzeci wyraz „państwie” zastępuje się wyrazami „Państwie Członkowskim”.

- 58) W artykule 52 ustęp 1 wyrazy „... Rada uchwała dyrektywy, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz z Parlament Europejskim” zastępuje się wyrazami „... Parlament Europejski i Rada przyjmują dyrektywy, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym”.
- 59) W artykule 53 wyrazy „... deklarują gotowość zliberalizowania ...” zastępuje się wyrazami „... dokładają starań w celu zliberalizowania ...”.

KAPITAŁ

- 60) W artykule 57 ustęp 2 wyrazy „... Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przyjąć środki ...” zastępuje się wyrazami „... Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki ...”, natomiast ustęp 2 zdanie ostatnie otrzymuje oznaczenie ustęp 3, który otrzymuje brzmienie:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 2, jedynie Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może przyjąć środki, które w prawie Unii stanowią krok wstecz w odniesieniu do liberalizacji przepływu kapitału do lub z państw trzecich.”.

- 61) W artykule 58 dodaje się nowy ustęp 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku braku środków przewidzianych w artykule 57 ustęp 3 Komisja, lub w przypadku braku decyzji Komisji w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku przez odnośne Państwo Członkowskie, Rada może przyjąć decyzję stwierdzającą, że ograniczające środki podatkowe przyjęte przez Państwo Członkowskie, wobec jednego lub większej liczby państw trzecich uważa się za zgodne z Traktatami, o ile są one uzasadnione ze względu na jeden z celów Unii i są zgodne z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego. Rada stanowi jednomyślnie na wniosek Państwa Członkowskiego.”.

- 62) Artykuł 60 otrzymuje oznaczenie artykuł 61h. Wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 64) poniżej.

PRZESTRZEŃ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

- 63) Tytuł IV dotyczący wiz, azylu, imigracji i innych polityk związanych ze swobodnym przepływem osób zastępuje się tytułem IV „PRZESTRZEŃ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI”. Tytuł ten zawiera następujące rozdziały:

Rozdział 1:	Postanowienia ogólne
Rozdział 2:	Polityki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji
Rozdział 3:	Współpraca sądowa w sprawach cywilnych
Rozdział 4:	Współpraca sądowa w sprawach karnych
Rozdział 5:	Współpraca policyjna

POSTANOWIENIA OGÓLNE

- 64) Artykuł 61 zastępuje się poniższym rozdziałem 1 i artykułami 61–61i. Artykuł 61 zastępuje również artykuł 29 dotychczasowego Traktatu o Unii Europejskiej, artykuł 61d zastępuje artykuł 36 tego Traktatu, artykuł 61e zastępuje artykuł 64 ustęp 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i artykuł 33 dotychczasowego Traktatu o Unii Europejskiej, artykuł 61g zastępuje artykuł 66 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i artykuł 61h otrzymuje brzmienie artykułu 60 ostatniego z wymienionych Traktatów zgodnie z punktem 62) poniżej.

„ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 61

1. Unia stanowi przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych oraz różnych systemów i tradycji prawnych Państw Członkowskich.
2. Unia zapewnia brak kontroli osób na granicach wewnętrznych i rozwija wspólną politykę w dziedzinie azylu, imigracji i kontroli granic zewnętrznych, opartą na solidarności między Państwami Członkowskimi i sprawiedliwą wobec obywateli państw trzecich. Do celów niniejszego tytułu, bezpaństwowcy są traktowani jak obywatele państw trzecich.
3. Unia dokłada starań, aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa za pomocą środków zapobiegających przestępczości, rasizmowi i ksenofobii oraz zwalczających te zjawiska, a także za pomocą środków służących koordynacji i współpracy organów policyjnych i sądowych oraz innych właściwych organów, a także za pomocą wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych i, w miarę potrzeby, przez zbliżanie przepisów karnych.

4. Unia ułatwia dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności przez zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych.

ARTYKUŁ 61a

Rada Europejska określa strategiczne wytyczne planowania prawodawczego i operacyjnego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

ARTYKUŁ 61b

Parlamenty narodowe zapewniają zgodność wniosków i inicjatyw prawodawczych przedkładanych w ramach rozdziałów 4 i 5 z zasadą pomocniczości, zgodnie z Protokołem w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności.

ARTYKUŁ 61c

Bez uszczerbku dla artykułów 226, 227 i 228, Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć środki ustanawiające warunki dokonywania przez Państwa Członkowskie, we współpracy z Komisją, obiektywnej i bezstronnej oceny wprowadzania w życie przez władze Państw Członkowskich polityk Unii, o których mowa w niniejszym tytule, w szczególności w celu sprzyjania pełnemu stosowaniu zasady wzajemnego uznawania. Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe są informowane o treści i wynikach tej oceny.

ARTYKUŁ 61d

W ramach Rady ustanawia się stały komitet w celu zapewnienia wewnątrz Unii wspierania i wzmocnienia współpracy operacyjnej w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego. Bez uszczerbku dla artykułu 207, ułatwia on koordynację działań właściwych organów Państw Członkowskich. Przedstawiciele zainteresowanych organów i jednostek organizacyjnych Unii mogą uczestniczyć w pracach komitetu. Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe są informowane o pracach komitetu.

ARTYKUŁ 61e

Niniejszy tytuł nie narusza wykonywania przez Państwa Członkowskie obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego.

ARTYKUŁ 61f

Państwa Członkowskie mogą organizować między sobą i na swoją odpowiedzialność uznane przez nie za stosowne formy współpracy i koordynacji między właściwymi służbami ich administracji odpowiedzialnymi za zapewnienie bezpieczeństwa narodowego.

ARTYKUŁ 61g

Rada przyjmuje środki w celu zapewnienia współpracy administracyjnej między właściwymi służbami Państw Członkowskich w dziedzinach, o których mowa w niniejszym tytule, jak również między tymi służbami a Komisją. Rada stanowi na wniosek Komisji, z zastrzeżeniem artykułu 61i, i po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

ARTYKUŁ 61h

Jeżeli wymaga tego realizacja celów, o których mowa w artykule 61, w odniesieniu do zapobiegania terroryzmowi i działalności powiązanej oraz zwalczania tych zjawisk, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają ramy środków administracyjnych dotyczących przepływu kapitału i płatności, takich jak zamrożenie funduszy, aktywów finansowych lub zysków z działalności gospodarczej, które należą do osób fizycznych lub prawnych, grup lub innych podmiotów innych niż państwa, są w ich posiadaniu lub dyspozycji.

Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki w celu wdrożenia ram, o których mowa w akapicie pierwszym.

Akty, o których mowa w niniejszym artykule, zawierają niezbędne przepisy w zakresie gwarancji prawnych.

ARTYKUŁ 66i

Akty, o których mowa w rozdziałach 4 i 5, jak również środki, o których mowa w artykule 61g, które zapewniają współpracę administracyjną w dziedzinach, o których mowa w tych rozdziałach, są przyjmowane:

- a) na wniosek Komisji; lub
- b) z inicjatywy jednej czwartej Państw Członkowskich.”.

KONTROLA GRANIC, AZYL I IMIGRACJA

- 65) Artykuły 62–64 zastępuje się poniższym rozdziałem 2 i artykułami 62–63b. Artykuł 62 zastępuje artykuł 62, artykuł 63 ustępy 1 i 2 zastępuje artykuł 63 punkty 1 i 2, artykuł 63 ustęp 3 zastępuje artykuł 64 ustęp 2 i artykuł 63a zastępuje artykuł 63 punkty 3 i 4.

„ROZDZIAŁ 2

POLITYKI DOTYCZĄCE KONTROLI GRANICZNEJ, AZYLU I IMIGRACJI

ARTYKUŁ 62

1. Unia rozwija politykę mającą na celu:
 - a) zapewnienie braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich przynależności państwowej, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych;
 - b) zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych;
 - c) stopniowe wprowadzanie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi.
2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki dotyczące:
 - a) wspólnej polityki w zakresie wiz i innych dokumentów uprawniających do krótkiego pobytu;

- b) kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne;
- c) warunków swobodnego przemieszczania się obywateli państw trzecich, w krótkim okresie, na terytorium Unii;
- d) wszelkich środków niezbędnych dla stopniowego wprowadzania zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi;
- e) braku jakiegokolwiek kontroli osób, niezależnie od ich przynależności państwowej, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych.

3. Jeżeli działanie Unii okazuje się niezbędne do ułatwienia wykonywania prawa, o którym mowa w artykule 17 ustęp 2 litera a), a Traktaty nie przewidują stosownych uprawnień do działania w tym zakresie, Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, może przyjąć przepisy dotyczące paszportów, dowodów tożsamości, dokumentów pobytowych lub jakichkolwiek innych podobnych dokumentów. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

4. Niniejszy artykuł nie narusza kompetencji Państw Członkowskich w odniesieniu do geograficznego wytyczania ich granic, zgodnie z prawem międzynarodowym.

ARTYKUŁ 63

1. Unia rozwija wspólną politykę w dziedzinie azylu, ochrony uzupełniającej i tymczasowej ochrony, mającą na celu przyznanie odpowiedniego statusu każdemu obywatelowi państwa trzeciego wymagającemu międzynarodowej ochrony oraz mającą na celu zapewnienie przestrzegania zasady *non-refoulement*. Polityka ta musi być zgodna z Konwencją genewską z dnia 28 lipca 1951 roku i Protokołem z dnia 31 stycznia 1967 roku dotyczącymi statusu uchodźców, jak również z innymi odpowiednimi traktatami.

2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki dotyczące wspólnego europejskiego systemu azylowego obejmującego:

- a) jednolity status azylu dla obywateli państw trzecich, obowiązujący w całej Unii;

- b) jednolity status ochrony uzupełniającej dla obywateli państw trzecich, którzy nie uzyskawszy azylu europejskiego, wymagają międzynarodowej ochrony;
- c) wspólny system tymczasowej ochrony wysiedleńców, na wypadek masowego napływu;
- d) wspólne procedury przyznawania i pozbawiania jednolitego statusu azylu lub ochrony uzupełniającej;
- e) kryteria i mechanizmy ustalania Państwa Członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu lub ochrony uzupełniającej;
- f) normy dotyczące warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl lub o ochronę uzupełniającą;
- g) partnerstwo i współpracę z państwami trzecimi w celu zarządzania przepływami osób ubiegających się o azyl lub o ochronę uzupełniającą lub tymczasową.

3. W przypadku gdy jedno lub więcej Państw Członkowskich znajdzie się w nadzwyczajnej sytuacji charakteryzującej się nagłym napływem obywateli państw trzecich, Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć środki tymczasowe na korzyść zainteresowanego Państwa lub Państw Członkowskich. Rada stanowi po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

ARTYKUŁ 63a

1. Unia rozwija wspólną politykę imigracyjną mającą na celu zapewnienie, na każdym etapie, skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, sprawiedliwego traktowania obywateli państw trzecich przebywających legalnie w Państwach Członkowskich, a także zapobieganie nielegalnej imigracji i handlowi ludźmi oraz wzmocnione ich zwalczanie.

2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki w następujących dziedzinach:

- a) warunki wjazdu i pobytu, jak również normy dotyczące procedur wydawania przez Państwa Członkowskie długoterminowych wiz i dokumentów pobytowych, w tym do celów łączenia rodzin;

- b) określenie praw obywateli państw trzecich przebywających legalnie w Państwie Członkowskim, w tym warunków dotyczących swobody przemieszczania się i pobytu w innych Państwach Członkowskich;
- c) nielegalna imigracja i nielegalny pobyt, w tym wydalenie i odsyłanie osób przebywających nielegalnie;
- d) zwalczanie handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi.

3. Unia może zawrzeć z państwami trzecimi umowy o readmisji obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu, obecności lub pobytu na terytorium jednego z Państw Członkowskich lub przestali je spełniać, do państw pochodzenia lub państw, z których oni przybywają.

4. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanowić środki zachęcające i wspierające działania Państw Członkowskich, podejmowane w celu popierania integracji obywateli państw trzecich przebywających legalnie na ich terytoriach, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

5. Niniejszy artykuł nie narusza prawa Państw Członkowskich do ustalania wielkości napływu obywateli państw trzecich przybywających z państw trzecich na ich terytorium w poszukiwaniu pracy najemnej lub na własny rachunek.

ARTYKUŁ 63b

Polityki Unii, o których mowa w niniejszym rozdziale, oraz ich wprowadzanie w życie podlegają zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między Państwami Członkowskimi, w tym również na płaszczyźnie finansowej. Akty Unii przyjęte na podstawie niniejszego rozdziału zawierają, w każdym niezbędnym przypadku, odpowiednie środki w celu zastosowania tej zasady.”.

WSPÓŁPRACA SĄDOWA W SPRAWACH CYWILNYCH

66) Artykuł 65 zastępuje się rozdziałem 3 i artykułem 65 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3

WSPÓŁPRACA SĄDOWA W SPRAWACH CYWILNYCH

ARTYKUŁ 65

1. Unia rozwija współpracę sądową w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne, w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i pozasądowych. Współpraca ta może obejmować przyjmowanie środków w celu zbliżenia przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują, w szczególności, jeżeli jest to niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, środki mające na celu zapewnienie:

- a) wzajemnego uznawania i wykonywania przez Państwa Członkowskie orzeczeń sądowych i pozasądowych;
- b) transgranicznego doręczania i zawiadamiania o aktach sądowych i pozasądowych;
- c) zgodności norm mających zastosowanie w Państwach Członkowskich w przypadku kolizji przepisów i sporów o własność;
- d) współpracy w zakresie gromadzenia dowodów;
- e) skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- f) usuwania przeszkód utrudniających prawidłowy przebieg procedur cywilnych, wspierając w razie potrzeby zgodność zasad procedury cywilnej mających zastosowanie w Państwach Członkowskich;
- g) rozwoju alternatywnych metod rozstrzygania sporów;
- h) wspierania szkolenia sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości.

3. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 2, środki dotyczące prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne są ustanawiane przez Radę stanowiącą zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć decyzję określającą te aspekty prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne, które mogą być przedmiotem aktów przyjmowanych w drodze zwykłej procedury prawodawczej. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Wniosek, o którym mowa w akapicie drugim, jest przekazywany parlamentom narodowym. W przypadku gdy parlament narodowy notyfikuje swój sprzeciw w terminie sześciu miesięcy od takiego przekazania, decyzja nie zostaje przyjęta. W przypadku braku sprzeciwu Rada może przyjąć taką decyzję.”.

WSPÓLPRACA SĄDOWA W SPRAWACH KARNYCH

67) Artykuł 66 zastępuje się artykułem 61g, zgodnie z punktem 64) powyżej, i uchyla się artykuły 67–69. Dodaje się poniższy rozdział 4 i artykuły 69a–69e. Artykuły 69a, 69b i 69d zastępują artykuł 31 dotychczasowego Traktatu o Unii Europejskiej zgodnie z artykułem 1 punkt 51) niniejszego Traktatu.

„ROZDZIAŁ 4

WSPÓLPRACA SĄDOWA W SPRAWACH KARNYCH

ARTYKUŁ 69a

1. Współpraca sądowa w sprawach karnych w Unii opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych oraz obejmuje zbliżanie przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich w dziedzinach, o których mowa w ustępie 2 i w artykule 69b.

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki mające na celu:

- a) ustanowienie zasad i procedur zapewniających uznawanie w całej Unii wszystkich form wyroków i orzeczeń sądowych;

- b) zapobieganie sporom o właściwość pomiędzy Państwami Członkowskimi i ich rozstrzygnięcie;
- c) wspieranie szkolenia sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości;
- d) ułatwianie współpracy między organami sądowymi lub równoważnymi organami Państw Członkowskich w ramach ścigania karnego i wykonywania orzeczeń.

2. W zakresie niezbędnym dla ułatwienia wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń sądowych, jak również współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych o wymiarze transgranicznym, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze dyrektyw zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanawiać normy minimalne. Normy takie uwzględniają różnice między tradycjami i systemami prawnymi Państw Członkowskich.

Dotyczą one:

- a) wzajemnego dopuszczania dowodów między Państwami Członkowskimi;
- b) praw jednostek w postępowaniu karnym;
- c) praw ofiar przestępstw;
- d) innych szczególnych aspektów postępowania karnego, określonych uprzednio przez Radę w drodze decyzji; przyjmując taką decyzję, Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

Przyjęcie minimalnych norm, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stanowi przeszkody dla Państw Członkowskich w utrzymaniu lub ustanowieniu wyższego poziomu ochrony osób.

3. Jeżeli członek Rady uzna, że projekt dyrektywy, o której mowa w ustępie 2, mógłby naruszać podstawowe aspekty jego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, może zażądać przedłożenia tej kwestii Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej dziewięć Państw Członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu dyrektywy, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w artykule 10 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej i w artykule 280d ustęp 1 niniejszego Traktatu, zostało udzielone i stosuje się postanowienia dotyczące wzmocnionej współpracy.

ARTYKUŁ 69b

1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze dyrektyw zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanowić normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar w dziedzinach szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym, wynikające z rodzaju lub skutków tych przestępstw lub ze szczególnej potrzeby wspólnego ich zwalczania.

Powyższe dziedziny przestępczości są następujące: terroryzm, handel ludźmi oraz seksualne wykorzystywanie kobiet i dzieci, nielegalny handel narkotykami, nielegalny handel bronią, pranie pieniędzy, korupcja, fałszowanie środków płatniczych, przestępczość komputerowa i przestępczość zorganizowana.

W zależności od rozwoju przestępczości Rada może przyjąć decyzję określającą inne dziedziny przestępczości spełniające kryteria, o których mowa w niniejszym ustępie. Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

2. Jeżeli zbliżanie przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich w sprawach karnych okaże się niezbędne w celu zapewnienia skutecznego wprowadzania w życie polityki Unii w dziedzinie, która stała się przedmiotem środków harmonizujących, dyrektywy mogą ustanowić normy minimalne odnoszące się do określania przestępstw oraz kar w danej dziedzinie. Dyrektywy te przyjmuje się zgodnie ze zwykłą lub specjalną procedurą prawodawczą, taką samą jak procedura stosowana do przyjmowania stosownych środków harmonizujących, bez uszczerbku dla artykułu 61i.

3. Jeżeli członek Rady uzna, że projekt dyrektywy, o której mowa w ustępie 1 lub 2, mógłby naruszać podstawowe aspekty jego systemu wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, może zażądać przedłożenia tej kwestii Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej dziewięć Państw Członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu dyrektywy, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w artykule 10 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej i w artykule 280d ustęp 1 niniejszego Traktatu, zostało udzielone i stosuje się postanowienia dotyczące wzmocnionej współpracy.

ARTYKUŁ 69c

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanowić środki w celu promowania i wspierania działania Państw Członkowskich w dziedzinie zapobiegania przestępczości, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

ARTYKUŁ 69d

1. Zadaniem Eurojust jest wspieranie oraz wzmacnianie koordynacji i współpracy między krajowymi organami śledczymi i organami ścigania w odniesieniu do poważnej przestępczości, która dotyka dwóch lub więcej Państw Członkowskich lub która wymaga wspólnego ścigania, w oparciu o operacje przeprowadzane i informacje dostarczane przez organy Państw Członkowskich i Europol.

W związku z tym Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają strukturę, funkcjonowanie oraz zakres działań i zadań Eurojust. Zadania te mogą obejmować:

- a) wszczynanie śledztwa karnego oraz występowanie z wnioskiem o wszczęcie ścigania prowadzonego przez właściwe organy krajowe, w szczególności dotyczącego przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii;
- b) koordynację śledztw i ścigania, o których mowa w literze a);
- c) wzmacnianie współpracy sądowej, w tym przez rozstrzyganie sporów o właściwość i ścisłą współpracę z Europejską Siecią Sądową.

Rozporządzenia te określają także warunki uczestnictwa Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych w ocenie działalności Eurojust.

2. W ramach ścigania, o którym mowa w ustępie 1, i bez uszczerbku dla artykułu 69e, czynności urzędowe w postępowaniu sądowym są dokonywane przez właściwych urzędników krajowych.

ARTYKUŁ 69e

1. W celu zwalczania przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, może ustanowić Prokuraturę Europejską w oparciu o Eurojust. Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

W przypadku braku jednomyślności grupa co najmniej dziewięciu Państw Członkowskich może wystąpić z wnioskiem o przekazanie projektu rozporządzenia Radzie Europejskiej. W takim przypadku procedura w Radzie zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt Radzie do przyjęcia.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej dziewięć Państw Członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu rozporządzenia, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w artykule 10 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej i w artykule 280d ustęp 1 niniejszego Traktatu, zostało udzielone i stosuje się postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy.

2. Prokuratura Europejska jest właściwa do spraw dochodzenia, ścigania i stawiania przed sądem, w stosownych przypadkach w powiązaniu z Europolem, sprawców i współsprawców przestępstw przeciwko interesom finansowym Unii, określonych w rozporządzeniu przewidzianym w ustępie 1. Prokuratura Europejska jest właściwa do wnoszenia przed właściwe sądy Państw Członkowskich publicznego oskarżenia w odniesieniu do tych przestępstw.

3. Rozporządzenia, o których mowa w ustępie 1, określają statut Prokuratury Europejskiej, warunki wypełniania jej funkcji, zasady proceduralne mające zastosowanie do jej działań, jak również zasady dopuszczalności dowodów oraz zasady sądowej kontroli czynności procesowych podjętych przez nią przy wypełnianiu jej funkcji.

4. Rada Europejska może, jednocześnie lub później, przyjąć decyzję zmieniającą ustęp 1 w celu rozszerzenia uprawnień Prokuratury Europejskiej na zwalczanie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym oraz odpowiednio zmieniającą w związku z tym ustęp 2 w odniesieniu do sprawców i współsprawców poważnych przestępstw dotyczących więcej niż jedno Państwo Członkowskie. Rada Europejska stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego i po konsultacji z Komisją.”.

WSPÓLPRACA POLICYJNA

- 68) Dodaje się rozdział 5 i artykuły 69f, 69g i 69h w poniższym brzmieniu. Artykuły 69f i 69g zastępują artykuł 30 dotychczasowego Traktatu o Unii Europejskiej i artykuł 69h zastępuje artykuł 32 tego Traktatu, zgodnie z artykułem 1 punkt 51) niniejszego Traktatu.

„ROZDZIAŁ 5

WSPÓLPRACA POLICYJNA

ARTYKUŁ 69f

1. Unia rozwija współpracę policyjną obejmującą wszystkie właściwe organy Państw Członkowskich, w tym służby policji, służby celne oraz inne organy ścigania wyspecjalizowane w zapobieganiu przestępstwom lub ich wykrywaniu i ściganiu.
2. Do celów ustępu 1 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanawiać środki dotyczące:
 - a) gromadzenia, przechowywania, przetwarzania, analizowania i wymiany istotnych informacji;
 - b) wspierania szkolenia pracowników, jak również współpracy w zakresie wymiany pracowników oraz wyposażenia i badań w dziedzinie kryminalistyki;
 - c) wspólnych technik śledczych dotyczących wykrywania poważnych form przestępczości zorganizowanej.
3. Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, może ustanowić środki dotyczące współpracy operacyjnej między organami, o których mowa w niniejszym artykule. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

W przypadku braku jednomyślności grupa co najmniej dziewięciu Państw Członkowskich może wystąpić z wnioskiem o przekazanie projektu środków Radzie Europejskiej. W takim przypadku procedura w Radzie zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt Radzie do przyjęcia.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej dziewięć Państw Członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu środków, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w artykule 10 ustęp 2 Traktatu o Unii Europejskiej i w artykule 280d ustęp 1 niniejszego Traktatu, zostało udzielone i stosuje się postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy.

Procedury specjalnej przewidzianej w akapicie drugim i trzecim nie stosuje się do aktów, które stanowią rozwinięcie dorobku Schengen.

ARTYKUŁ 69g

1. Zadaniem Europolu jest wspieranie i wzmocnianie działań organów policyjnych i innych organów ścigania Państw Członkowskich, jak również ich wzajemnej współpracy w zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości dotyczącej dwóch lub więcej Państw Członkowskich, terroryzmu oraz form przestępczości naruszających wspólny interes objęty polityką Unii.

2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają strukturę, funkcjonowanie oraz zakres działań i zadań Europolu. Zadania te mogą obejmować:

- a) gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, analizę i wymianę informacji, przekazywanych zwłaszcza przez organy Państw Członkowskich, państw trzecich lub instytucji spoza Unii;
- b) koordynowanie, organizowanie i prowadzenie dochodzeń i działań operacyjnych prowadzonych wspólnie z właściwymi organami Państw Członkowskich lub w ramach wspólnych zespołów dochodzeniowych, w stosownych przypadkach w powiązaniu z Eurojust.

Rozporządzenia te określają również procedury kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe.

3. Wszelkie działania operacyjne Europolu są prowadzone w powiązaniu i w porozumieniu z organami Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich, których terytorium dotyczą. Stosowanie środków przymusu należy do wyłącznej kompetencji właściwych organów krajowych.

ARTYKUŁ 69h

Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, określa warunki i granice, w jakich właściwe organy Państw Członkowskich, o których mowa w artykułach 69a i 69f, mogą podejmować działania na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w powiązaniu i w porozumieniu z organami tego Państwa. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.”.

TRANSPORT

69) W artykule 70 skreśla się wyrazy „przez Państwa Członkowskie”.

70) W artykule 71 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy przyjmowaniu środków, o których mowa w ustępie 1, uwzględnia się przypadki, w których zastosowanie tych środków może poważnie wpływać na jakość życia i poziom zatrudnienia w pewnych regionach, jak również na funkcjonowanie infrastruktury transportowej.”.

71) Na początku artykułu 72 wyrazy „... bez jednomyślnej zgody Rady ...” zastępuje się wyrazami „... bez przyjęcia jednomyślnie przez Radę środka przyznającego odstępstwo ...”.

72) W artykule 75 wprowadza się następujące zmiany:

a) *(nie dotyczy wersji polskiej)*;

b) w ustępie 2 wyraz „Radę” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Radę”;

c) w ustępie 3 akapit pierwszy wyrazy „Komitetem Ekonomiczno-Społecznym” zastępuje się wyrazami „Parlamentem Europejskim i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym”.

73) W artykule 78 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć decyzję uchylającą niniejszy artykuł.”.

74) W artykule 79 skreśla się fragment zdania w brzmieniu: „..., bez uszczerbku dla kompetencji Komitetu Ekonomiczno-Społecznego”.

75) W artykule 80 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące transportu morskiego i lotniczego. Stanowią one po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów.”.

REGUŁY KONKURENCJI

76) W artykule 85 dodaje się nowy ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Komisja może przyjmować rozporządzenia dotyczące kategorii porozumień, w odniesieniu do których Rada przyjęła rozporządzenie lub dyrektywę zgodnie z artykułem 83 ustęp 2 litera b).”.

77) W artykule 87 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 2 na końcu litery c) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Pięć lat po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć decyzję uchylającą niniejszą literę.”;

b) w ustępie 3 na końcu litery a) dodaje się fragment zdania w brzmieniu: „..., jak również regionów, o których mowa w artykule 299, z uwzględnieniem ich sytuacji strukturalnej, gospodarczej i społecznej”.

78) W artykule 88 dodaje się nowy ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Komisja może przyjąć rozporządzenia dotyczące kategorii pomocy państwa, w odniesieniu do których Rada postanowiła, zgodnie z artykułem 89, że mogą one zostać zwolnione z procedury przewidzianej w ustępie 3 niniejszego artykułu.”.

POSTANOWIENIA PODATKOWE

- 79) W artykule 93 na końcu wyrazy „... w terminie przewidzianym w artykule 14” zastępuje się wyrazami „oraz uniknięcia zakłóceń konkurencji”.

ZBLIŻANIE USTAWODAWSTW

- 80) Odwraca się kolejność artykułów 94 i 95. Artykuł 94 otrzymuje oznaczenie artykuł 95, a artykuł 95 otrzymuje oznaczenie artykuł 94.
- 81) W artykule 95, który otrzymuje oznaczenie artykuł 94, wprowadza się następujące zmiany:
- a) na początku ustępu 1 skreśla się wyrazy „Na zasadzie odstępstwa od artykułu 94 i”;
 - b) na początku ustępu 4 fragment zdania w brzmieniu: „Jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego...” zastępuje się wyrazami „Jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, ...”;
 - c) na początku ustępu 5 fragment zdania w brzmieniu: „Ponadto, bez uszczerbku dla ustępu 4, jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego...” zastępuje się wyrazami „Ponadto, bez uszczerbku dla ustępu 4, jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, ...”;
 - d) *(nie dotyczy wersji polskiej).*
- 82) W artykule 94, który otrzymuje oznaczenie artykuł 95, na początku dodaje się wyrazy „Bez uszczerbku dla artykułu 94, ...”.
- 83) W artykule 96 akapit drugi zdanie pierwsze wyrazy „Rada, na wniosek Komisji, uchwała ...” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą przyjmują ...”. Zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Mogą zostać przyjęte wszelkie inne właściwe środki przewidziane w Traktatach.”.

WŁASNOŚĆ INTELEKTUALNA

84) Jako ostatni artykuł tytułu VI dodaje się nowy artykuł 97a w brzmieniu:

„Artykuł 97a

W ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają środki dotyczące tworzenia europejskich tytułów prawnych w celu zapewnienia jednolitej ochrony praw własności intelektualnej w Unii oraz utworzenia scentralizowanych na poziomie Unii systemów zezwoleń, koordynacji i nadzoru.

Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, ustanawia w drodze rozporządzeń systemy językowe dotyczące europejskich tytułów prawnych. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.”.

POLITYKA GOSPODARCZA I PIENIEŻNA

85) Jako pierwszy artykuł tytułu VII dodaje się artykuł 97b, który otrzymuje brzmienie artykułu 4; wprowadza się w nim następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 skreśla się wyrazy „i zgodnie z harmonogramem”, wraz ze stosownym dostosowaniem gramatycznym pozostałej części zdania;
- b) w ustępie 2 fragment zdania w brzmieniu: „Równoległe, na warunkach i zgodnie z harmonogramem i procedurami przewidzianymi w niniejszym Traktacie, działania te obejmują nieodwołalne ustalenie kursów wymiany walut, prowadzące do ustanowienia jednej waluty, ECU, ...” zastępuje się fragmentem zdania w brzmieniu: „Równoległe, na warunkach i zgodnie z procedurami przewidzianymi w Traktatach, działania te obejmują jedną walutę, euro, ...”.

86) W artykule 99 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 4 akapit pierwszy zdanie pierwsze zastępuje się dwoma zdaniami w brzmieniu:

„Jeżeli w ramach procedury, o której mowa w ustępie 3, zostanie stwierdzone, że polityki gospodarcze Państwa Członkowskiego nie są zgodne z ogólnymi kierunkami, o których mowa w ustępie 2, lub zagrażają prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej, Komisja może skierować do danego Państwa Członkowskiego ostrzeżenie. Rada, na zalecenie Komisji, może kierować do danego Państwa Członkowskiego niezbędne zalecenia.”;

- b) w ustępie 4 akapit drugi otrzymuje oznaczenie ustęp 5, a dotychczasowy ustęp 5 otrzymuje oznaczenie ustęp 6;

- c) w ustępie 4 dodaje się dwa nowe akapity w brzmieniu:

„W zakresie niniejszego ustępu, Rada stanowi nie biorąc pod uwagę głosu członka Rady reprezentującego dane Państwo Członkowskie.

Większość kwalifikowaną pozostałych członków Rady określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).”;

- d) w ustępie 5, który otrzymał oznaczenie ustęp 6, fragment zdania w brzmieniu: „Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 252, może przyjąć szczegółowe zasady ...” zastępuje się fragmentem zdania w brzmieniu: „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą przyjąć szczegółowe zasady ...” i skreśla się wyrazy „niniejszego artykułu”.

TRUDNOŚCI W ZAOPATRZENIU W NIEKTÓRE PRODUKTY (ENERGIA)

87) W artykule 100 ustęp 2 wyrazy „wspólnotową pomoc finansową” zastępuje się wyrazami „pomoc finansową Unii”, a ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla innych procedur przewidzianych w Traktatach, Rada, na wniosek Komisji, może postanowić, w duchu solidarności między Państwami Członkowskimi, o środkach stosownych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii.”.

POZOSTAŁE POSTANOWIENIA – POLITYKA GOSPODARCZA I PIENIĘŻNA

88) W artykule 102 skreśla się ustęp 2, a ustęp 1 pozbawia się oznaczenia liczbowego.

89) W artykule 103 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może w razie potrzeby sprecyzować definicje w celu zastosowania zakazów, o których mowa w artykułach 101 i 102, jak również w niniejszym artykule.”.

PROCEDURA DOTYCZĄCA NADMIERNEGO DEFICYTU

90) W artykule 104 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli Komisja uzna, że w Państwie Członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić, kieruje opinię do danego Państwa Członkowskiego i informuje o tym Radę.”;

b) w ustępie 6 wyraz „zalecenie” zastępuje się wyrazem „wniosek”;

c) w ustępie 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Jeżeli Rada stwierdzi, zgodnie z ustępem 6, że istnieje nadmierny deficyt, przyjmuje na zalecenie Komisji, bez nieuzasadnionej zwłoki, zalecenia skierowane do danego Państwa Członkowskiego w celu położenia przez nie kresu tej sytuacji w oznaczonym terminie.”;

d) w ustępie 11 akapit pierwszy w zdaniu wprowadzającym wyraz „zaostrzeniu” zastępuje się wyrazem „wzmocnieniu”;

e) w ustępie 12 na początku zdania pierwszego wyrazy „swoje decyzje” zastępuje się wyrazami „swoje decyzje lub zalecenia”;

f) ustęp 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Jeżeli Rada podejmuje decyzje lub wydaje zalecenia, o których mowa w ustępach 8, 9, 11 i 12, stanowi ona na zalecenie Komisji.

Jeżeli Rada przyjmuje środki, o których mowa w ustępach 6–9, 11 i 12, stanowi ona nie biorąc pod uwagę głosu członka Rady reprezentującego dane Państwo Członkowskie.

Większość kwalifikowaną pozostałych członków Rady określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).”;

g) w ustępie 14 w akapicie trzecim skreśla się wyrazy „przed 1 stycznia 1994 roku”.

POLITYKA PIENIĘŻNA

91) W artykule 105 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 1 zdanie pierwsze skrót „ESBC” zastępuje się wyrazami „Europejskiego Systemu Banków Centralnych, zwanego dalej »ESBC«”;

b) w ustępie 2 tiret drugie odesłanie do artykułu 111 zastępuje się odesłaniem do artykułu 188o;

c) tekst ustępu 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, jednomyślnie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Europejskim Bankiem Centralnym, może powierzyć Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania dotyczące polityk w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i innymi instytucjami finansowymi, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych.”.

- 92) W artykule 106 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 zdanie pierwsze po wyrazie „... banknotów ...” dodaje się wyraz „euro”;
 - b) w ustępie 2 zdanie pierwsze po wyrazie „... monety ...” dodaje się wyraz „euro”; na początku drugiego zdania wyrazy „Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 252 i po konsultacji z EBC, ...” zastępuje się wyrazami: „Rada, na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i Europejskim Bankiem Centralnym, ...”.
- 93) W artykule 107 wprowadza się następujące zmiany:
- a) skreśla się ustępy 1 i 2, a ustępy 3, 4, 5 i 6 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie ustęp 1, 2, 3 i 4;
 - b) w ustępie 4, który otrzymuje oznaczenie ustęp 2, wyrazy „Statut ESBC” zastępuje się fragmentem zdania w brzmieniu: „Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, zwany dalej »Statutem ESBC i EBC« ...”;
 - c) ustęp 5, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3, otrzymuje brzmienie:
„3. Artykuły 5.1, 5.2, 5.3, 17, 18, 19.1, 22, 23, 24, 26, 32.2, 32.3, 32.4, 32.6, 33.1 litera a) oraz artykuł 36 Statutu ESBC i EBC mogą zostać zmienione przez Parlament Europejski i Radę stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą. Stanowią one na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego i po konsultacji z Komisją albo na wniosek Komisji i po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.”.
- 94) W artykule 109 skreśla się fragment zdania w brzmieniu: „..., najpóźniej z datą ustanowienia ESBC,”.
- 95) W artykule 110 ustęp 2 skreśla się cztery pierwsze akapity.

ŚRODKI DOTYCZĄCE STOSOWANIA EURO

- 96) W artykule 111 tekst ustępów 1–3 i 5 otrzymuje, odpowiednio, oznaczenie artykuł 188o ustępy 1–4; zmienia się je zgodnie z punktem 174) poniżej. Tekst ustępu 4 otrzymuje oznaczenie artykuł 115c ustęp 1; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 100) poniżej.
- 97) Dodaje się artykuł 111a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 111a

Bez uszczerbku dla uprawnień Europejskiego Banku Centralnego, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają środki niezbędne do używania euro jako jednej waluty. Środki te są przyjmowane po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.”.

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE (UGW)

- 98) Tekst artykułu 112 otrzymuje oznaczenie artykuł 245b; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 228) poniżej. Tekst artykułu 113 otrzymuje oznaczenie artykuł 245c.
- 99) W artykule 114 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 akapit pierwszy wyrazy „Komitet Walutowy o charakterze doradczym” zastępuje się wyrazami „Komitet Ekonomiczno-Finansowy”;
 - b) w ustępie 1 skreśla się akapity drugi i trzeci;
 - c) w ustępie 2 skreśla się akapit pierwszy; w tiret trzecim odesłanie do artykułu 99 ustępy 2, 3, 4 i 5 zastępuje się odesłaniem do artykułu 99 ustępy 2, 3, 4 i 6, a odesłania do artykułu 122 ustęp 2 i artykułu 123 ustępy 4 i 5 zastępuje się odesłaniem do artykułu 117a ustępy 2 i 3;
 - d) w ustępie 4 odesłanie do artykułów 122 i 123 zastępuje się odesłaniem do artykułu 116a.

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRYCH
WALUTĄ JEST EURO

100) Dodaje się nowy rozdział 3a i nowe artykuły 115a, 115b i 115c w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3a

POSTANOWIENIA SZCZEGÓLNE DLA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, KTÓRYCH
WALUTĄ JEST EURO

ARTYKUŁ 115a

1. W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów, Rada, zgodnie z odpowiednią procedurą spośród tych, o których mowa w artykułach 99 i 104, z wyjątkiem procedury przewidzianej w artykule 104 ustęp 14, przyjmuje środki w odniesieniu do Państw Członkowskich, których walutą jest euro, w celu:

- a) wzmocnienia koordynacji i nadzoru ich dyscypliny budżetowej;
- b) określenia kierunków, w zakresie w jakim ich to dotyczy, polityki gospodarczej, czuwając nad zgodnością tych kierunków z kierunkami przyjętymi dla całej Unii oraz zapewniając nadzór nad nimi.

2. W odniesieniu do środków, o których mowa w ustępie 1, w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie, których walutą jest euro.

Większość kwalifikowaną wyżej wymienionych członków określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).

ARTYKUŁ 115b

Szczegóły dotyczące spotkań ministrów Państw Członkowskich, których walutą jest euro, są ustalone w Protokole w sprawie Eurogrupy.

ARTYKUŁ 115c

1. W celu zapewnienia pozycji dla euro w międzynarodowym systemie walutowym, Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję ustanawiającą wspólne stanowiska w kwestiach szczególnego zainteresowania dla unii gospodarczej i walutowej, w ramach właściwych międzynarodowych instytucji i konferencji finansowych. Rada stanowi po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

2. Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia jednolitej reprezentacji w międzynarodowych instytucjach i konferencjach finansowych. Rada stanowi po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

3. W odniesieniu do środków, o których mowa w ustępach 1 i 2, w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie, których walutą jest euro.

Większość kwalifikowaną wyżej wymienionych członków określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).”.

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH OBJĘTYCH DEROGACJĄ

101) Uchyła się artykuł 116 i dodaje się artykuł 116a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 116a

1. Państwa Członkowskie, w odniesieniu do których Rada nie zadecydowała, że spełniają one warunki niezbędne do przyjęcia euro, zwane są dalej „Państwami Członkowskimi objętymi derogacją”.

2. Do Państw Członkowskich objętych derogacją nie stosuje się następujących postanowień Traktatów:

- a) przyjmowanie części ogólnych kierunków polityk gospodarczych dotyczących strefy euro w sposób ogólny (artykuł 99 ustęp 2);
- b) środki przymusowe mające na celu zaradzenie nadmiernemu deficytowi (artykuł 104 ustępy 9 i 11);
- c) cele i zadania ESBC (artykuł 105 ustępy 1, 2, 3 i 5);
- d) emisja euro (artykuł 106);
- e) akty Europejskiego Banku Centralnego (artykuł 110);
- f) środki dotyczące używania euro (artykuł 111a);
- g) porozumienia walutowe i inne środki dotyczące polityki kursowej (artykuł 188o);
- h) mianowanie członków Zarządu Europejskiego Banku Centralnego (artykuł 245b ustęp 2);
- i) decyzje ustanawiające wspólne stanowiska w kwestiach szczególnego zainteresowania dla unii gospodarczej i walutowej, w ramach właściwych międzynarodowych instytucji i konferencji finansowych (artykuł 115c ustęp 1);
- j) środki w celu zapewnienia jednolitej reprezentacji w międzynarodowych instytucjach i konferencjach finansowych (artykuł 115c ustęp 2).

W związku z tym, w artykułach, o których mowa w literach a)–j), przez „Państwa Członkowskie” rozumie się Państwa Członkowskie, których walutą jest euro.

3. Państwa Członkowskie objęte derogacją i ich krajowe banki centralne są wyłączone z praw i obowiązków w ramach ESBC, zgodnie z rozdziałem IX Statutu ESBC i EBC.

4. Prawa głosu członków Rady reprezentujących Państwa Członkowskie objęte derogacją są zawieszane podczas przyjmowania przez Radę środków, o których mowa w artykułach wymienionych w ustępie 2, a także w następujących przypadkach:

- a) zaleceń kierowanych do Państw Członkowskich, których walutą jest euro, w ramach wielostronnego nadzoru, w tym dotyczących programów stabilności i ostrzeżeń (artykuł 99 ustęp 4);
- b) środków odnoszących się do nadmiernych deficytów dotyczących Państw Członkowskich, których walutą jest euro (artykuł 104 ustępy 6, 7, 8, 12 i 13).

Większość kwalifikowaną pozostałych członków Rady określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).”.

102) Uchyla się artykuł 117, z wyjątkiem pięciu pierwszych tiret artykułu 117 ustęp 2, które stają się pięcioma pierwszymi tiret artykułu 118a ustęp 2; wprowadza się w nich zmiany zgodnie z punktem 103) poniżej. Dodaje się artykuł 117a, przy czym:

- a) jego ustęp 1 otrzymuje brzmienie artykułu 121 ustęp 1 z uwzględnieniem następujących zmian:
 - (i) w całym ustępie wyraz „EIW” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „Europejski Bank Centralny”;
 - (ii) na początku akapitu pierwszego dodaje się fragment zdania w brzmieniu: „Co najmniej co dwa lata lub na wniosek Państwa Członkowskiego objętego derogacją, ...”;
 - (iii) w akapicie pierwszym zdanie pierwsze wyrazy „... postępów dokonanych przez Państwa Członkowskie w wypełnianiu ich zobowiązań ...” zastępuje się wyrazami „postępów dokonanych przez Państwa Członkowskie objęte derogacją w wypełnianiu ich zobowiązań ...”;
 - (iv) w akapicie pierwszym zdanie drugie wyrazy „... każdego Państwa Członkowskiego ...” zastępuje się wyrazami „... każdego z tych Państw Członkowskich ...” i skreśla się wyrazy „niniejszego Traktatu”;

- (v) w akapicie pierwszym tiret trzecie wyrazy „mechanizmem wymiany walut” zastępuje się wyrazami „mechanizmem kursów wymiany walut ...”, a wyrazy „... w stosunku do waluty innego Państwa Członkowskiego” zastępuje się wyrazami „... w stosunku do euro”;
 - (vi) w akapicie pierwszym tiret czwarte wyrazy „... Państwo Członkowskie ...” zastępuje się wyrazami „... Państwo Członkowskie objęte derogacją ...”, a wyrazy „... w mechanizmie wymiany walut europejskiego systemu walutowego ...” zastępuje się wyrazami „... w mechanizmie kursów wymiany walut ...”;
 - (vii) w akapicie drugim skreśla się wyrazy „stan rozwoju ECU,”;
- b) jego ustęp 2 otrzymuje brzmienie artykułu 122 ustęp 2 zdanie drugie; wprowadza się w nim następujące zmiany:
- (i) na końcu tekstu wyrazy „określonych w artykule 121 ustęp 1” zastępuje się wyrazami „określonych w ustępie 1”;
 - (ii) dodaje się nowe akapity drugi i trzeci w brzmieniu:

„Rada stanowi po otrzymaniu zalecenia od kwalifikowanej większości jej członków reprezentujących Państwa Członkowskie, których walutą jest euro. Członkowie ci stanowią w terminie sześciu miesięcy od otrzymania przez Radę wniosku Komisji.

Większość kwalifikowaną wyżej wymienionych członków, o której mowa w akapicie drugim, określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).”;
- c) jego ustęp 3 otrzymuje brzmienie artykułu 123 ustęp 5; wprowadza się w nim następujące zmiany:
- (i) na początku ustępu fragment zdania w brzmieniu: „Jeśli decyduje się, zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 122 ustęp 2, o uchyleniu derogacji, ...” zastępuje się fragmentem zdania w brzmieniu: „Jeżeli decyduje się, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie 2, o zakończeniu stosowania derogacji, ...”,
 - (ii) wyrazy „określa kurs ...” zastępuje się wyrazami „nieodwołalnie określa kurs ...”.

103) Uchyla się artykuł 118. Dodaje się artykuł 118a, przy czym:

- a) jego ustęp 1 otrzymuje brzmienie artykułu 123 ustęp 3; skreśla się wyrazy „niniejszego Traktatu”;
- b) jego ustęp 2 otrzymuje brzmienie pierwszych pięciu tiret artykułu 117 ustęp 2; w pięciu tiret wprowadza się zmiany wskazane poniżej, przy czym zostają one poprzedzone zdaniem wprowadzającym w brzmieniu:

„Jeżeli i tak długo jak istnieją Państwa Członkowskie objęte derogacją, Europejski Bank Centralny w odniesieniu do tych Państw Członkowskich:”

- (i) w tiret trzecim wyrazy „europejskiego systemu walutowego” zastępuje się wyrazami „mechanizmu kursu wymiany walut”;
- (ii) tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– wykonuje dawne funkcje Europejskiego Funduszu Współpracy Walutowej, które zostały wcześniej przejęte przez Europejski Instytut Walutowy.”.

104) Dodaje się artykuł 118b, który otrzymuje brzmienie artykułu 124 ustęp 1; wprowadza się w nim następujące zmiany:

- a) fragment zdania w brzmieniu: „Aż do rozpoczęcia trzeciego etapu każde Państwo Członkowskie traktuje ...” zastępuje się wyrazami „Każde Państwo Członkowskie objęte derogacją traktuje ...”;
- b) fragment zdania w brzmieniu: „... europejskiego systemu walutowego (ESW) i dzięki rozwojowi ECU, w poszanowaniu istniejących w tej dziedzinie kompetencji” zastępuje się wyrazami „... mechanizmu kursu wymiany walut”.

- 105) W artykule 119 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 akapit pierwszy po wyrazach „Państwa Członkowskiego” dodaje się wyrazy „objętego derogacją” i skreśla się wyraz „stopniową”; w akapicie drugim po wyrazach „Państwo Członkowskie” dodaje się wyrazy „objęte derogacją”;
 - b) w ustępie 2 litera a) po wyrazach „Państwa Członkowskie” dodaje się wyrazy „objęte derogacją”, a w literze b) wyrazy „państwo znajdujące się w trudnej sytuacji ...” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie objęte derogacją, które znajduje się w trudnej sytuacji, ...”;
 - c) w ustępie 3 wyrazy „Komisja upoważnia Państwo mające trudności ...” zastępuje się wyrazami „Komisja upoważnia Państwo Członkowskie objęte derogacją, które znajduje się w trudnej sytuacji, ...”;
 - d) skreśla się ustęp 4.
- 106) W artykule 120 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 wyrazy „zainteresowane Państwo Członkowskie może podjąć ...” zastępuje się wyrazami „Państwo Członkowskie objęte derogacją może podjąć ...”;
 - b) w ustępie 3 wyraz „opinii” zastępuje się wyrazem „zalecenia”;
 - c) skreśla się ustęp 4.
- 107) W artykule 121 ustęp 1 otrzymuje oznaczenie artykuł 117a ustęp 1; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 102) powyżej. Pozostałą część artykułu 121 uchyla się.
- 108) W artykule 122 ustęp 2 zdanie drugie otrzymuje oznaczenie artykuł 117a ustęp 2 akapit pierwszy; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 102) powyżej. Pozostałą część artykułu 122 uchyla się.

- 109) W artykule 123 ustęp 3 otrzymuje oznaczenie artykuł 118a ustęp 1, natomiast ustęp 5 otrzymuje oznaczenie artykuł 117a ustęp 3; wprowadza się w nich zmiany zgodnie, odpowiednio, z punktem 103) i punktem 102) powyżej. Pozostałą część artykułu 123 uchyla się.
- 110) W artykule 124 ustęp 1 otrzymuje oznaczenie artykuł 118b; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 104) powyżej. Pozostałą część artykułu 124 uchyla się.

ZATRUDNIENIE

- 111) W artykule 125 skreśla się wyrazy „i artykule 2 niniejszego Traktatu”.

TYTUŁY PRZENIESIONE

- 112) Tytuł IX „WSPÓLNA POLITYKA HANDLOWA” oraz artykuły 131 i 133 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie tytuł II w części piątej dotyczącej działań zewnętrznych Unii oraz artykuł 188b i 188c. W artykule 131 wprowadza się zmiany zgodnie z punktem 157) poniżej, zaś artykuł 133 zastępuje się artykułem 188c.

Uchyla się artykuły 132 i 134.

- 113) Tytuł X „WSPÓLPRACA CELNA” i artykuł 135 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie rozdział 1a w tytule Ia „Swobodny przepływ towarów” i artykuł 27a, zgodnie z punktem 45) powyżej.

POLITYKA SPOŁECZNA

- 114) Nagłówek tytułu XI „POLITYKA SPOŁECZNA, EDUKACJA, KSZTAŁCENIE ZAWODOWE I MŁODZIEŻ” otrzymuje brzmienie: „POLITYKA SPOŁECZNA” i oznaczenie tytuł IX; skreśla się nagłówek „Rozdział 1 – Postanowienia dotyczące zagadnień społecznych”.

- 115) Dodaje się nowy artykuł 136a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 136a

Unia uznaje i wspiera rolę partnerów społecznych na swoim poziomie, uwzględniając różnorodność systemów krajowych. Ułatwia ona dialog między nimi, szanując ich autonomię.

Trójstronny szczyt społeczny do spraw wzrostu i zatrudnienia przyczynia się do dialogu społecznego.”.

116) W artykule 137 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 2 akapit pierwszy część wprowadzająca wyraz „Rada:” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada:”, wraz z odpowiednim dostosowaniem gramatycznym czasowników; akapit drugi zdanie pierwsze dzieli się na dwa akapity w brzmieniu:

„Parlament Europejski i Rada stanowią zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów.

W dziedzinach, o których mowa w ustępie 1 litery c), d), f) i g), Rada stanowi jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, po konsultacji z Parlamentem Europejskim i wymienionymi wyżej Komitetami.”.

Akapit drugi zdanie drugie staje się ostatnim akapitem i skreśla się wyrazy „niniejszego artykułu”;

- b) w ustępie 3 akapit pierwszy dodaje się na końcu fragment zdania w brzmieniu: „ ... lub, w stosownych przypadkach, wykonanie decyzji Rady przyjętej zgodnie z artykułem 139.”; w akapicie drugim po wyrazie „dyrektywy” dodaje się wyrazy „... lub decyzji”, a wyrazy „... dyrektywa powinna być przetransponowana zgodnie z artykułem 249,” zastępuje się wyrazami „... dyrektywa lub decyzja powinna być przetransponowana lub wykonana”.

117) W artykule 138 ustęp 4 zdanie pierwsze wyrazy „Przy okazji tej konsultacji ...” zastępuje się wyrazami „Przy okazji konsultacji, o których mowa w ustępach 2 i 3, ...”, a w zdaniu drugim wyrazy „Czas trwania procedury” zastępuje się wyrazami „Czas trwania tego procesu”.

118) W artykule 139 ustęp 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Parlament Europejski jest informowany.”;
- b) w akapicie drugim, początek zdania pierwszego „Rada stanowi większością kwalifikowaną, z wyjątkiem przypadku gdy dana umowa ...” zastępuje się wyrazami „Rada stanowi jednomyślnie, gdy dana umowa ...” i skreśla się zdanie ostatnie.

119) W artykule 140 akapit drugi na końcu dodaje się tekst w brzmieniu: „..., w szczególności poprzez inicjatywy mające na celu określenie wytycznych i wskaźników, organizowanie wymiany najlepszych praktyk i przygotowanie elementów niezbędnych dla prowadzenia okresowego nadzoru i oceny. Parlament Europejski jest w pełni informowany”.

120) W artykule 143 skreśla się akapit drugi.

EUROPEJSKI FUNDUSZ SPOŁECZNY

121) Rozdział 2 otrzymuje oznaczenie „TYTUŁ X”.

122) W artykule 148 wyrazy „podejmuje decyzje wykonawcze” zastępuje się wyrazami „przyjmuje rozporządzenia wykonawcze”.

EDUKACJA, KSZTAŁCENIE ZAWODOWE, MŁODZIEŻ I SPORT

123) Rozdział 3 otrzymuje oznaczenie „TYTUŁ XI”, zaś wyrazy „... I MŁODZIEŻ” na końcu jego nagłówka zastępuje się wyrazami „..., MŁODZIEŻ I SPORT”.

124) W artykule 149 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Unia przyczynia się do wspierania europejskich przedsięwzięć w zakresie sportu, uwzględniając jego szczególny charakter, jego struktury oparte na zasadzie dobrowolności oraz uwzględniając jego funkcję społeczną i edukacyjną.”;

b) w ustępie 2 tiret piąte dodaje się na końcu wyrazy „... a także zachęcania młodzieży do uczestnictwa w demokratycznym życiu Europy,”; jako ostatnie tiret dodaje się tiret w brzmieniu:

„– rozwoju europejskiego wymiaru sportu, przez popieranie uczciwości i dostępności we współzawodnictwie sportowym oraz współpracy między podmiotami odpowiedzialnymi za sport, jak również przez ochronę integralności fizycznej i psychicznej sportowców, w szczególności tych najmłodszych.”;

- c) w ustępie 3 wyrazy „w dziedzinie edukacji” zastępuje się wyrazami „w dziedzinie edukacji i sportu”;
- d) w ustępie 4 skreśla się wyrazy „..., Rada przyjmuje”, a tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, przyjmują środki zachęcające, z wyłączeniem jakiejkolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich,”; tiret drugie rozpoczyna się wyrazami „Rada przyjmuje ...”.

125) W artykule 150 ustęp 4 na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Rada przyjmuje także na wniosek Komisji zalecenia.”.

KULTURA

126) W artykule 151 ustęp 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w zdaniu wprowadzającym skreśla się wyrazy „..., Rada przyjmuje”;
- b) w tiret pierwsze pierwszy fragment zdania otrzymuje brzmienie: „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Regionów, przyjmują środki zachęcające, z wyłączeniem jakiejkolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich,”, natomiast fragment zdania po średniku skreśla się;
- c) w tiret drugim skreśla się wyrazy „..., stanowiąc jednomyślnie”, a tiret rozpoczyna się wyrazami „Rada wydaje ...”.

ZDROWIE PUBLICZNE

127) W artykule 152 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 akapit drugi wyraz „ludzkiego” zastępuje się wyrazami „fizycznego i psychicznego”, a na końcu akapitu dodaje się fragment zdania w brzmieniu: „..., a także monitorowanie poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, wczesne ostrzeżenie w przypadku takich zagrożeń oraz ich zwalczanie.”;
- b) w ustępie 2 na końcu akapitu pierwszego dodaje się zdanie w brzmieniu: „Unia zachęca w szczególności do współpracy między Państwami Członkowskimi w celu zwiększenia komplementarności ich usług zdrowotnych w regionach przygranicznych.”;

- c) w ustępie 2 na końcu akapitu drugiego dodaje się tekst w brzmieniu: „ ..., w szczególności inicjatywy mające na celu określenie wytycznych i wskaźników, organizowanie wymiany najlepszych praktyk i przygotowanie elementów niezbędnych dla prowadzenia okresowego nadzoru i oceny. Parlament Europejski jest w pełni informowany”;
- d) w ustępie 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające dodaje się na początku fragment zdania w brzmieniu: „Na zasadzie odstępstwa od artykułu 2a ustęp 5 i artykułu 2e litera a) oraz zgodnie z artykułem 2c ustęp 2 litera k), ...”, a na końcu dodaje się wyrazy „..., w celu stawienia czoła wspólnym zagadnieniom związanym z bezpieczeństwem”;
 - (ii) w literze b) skreśla się wyrazy „na zasadzie odstępstwa od artykułu 37, ...”;
 - (iii) dodaje się nową literę c) w brzmieniu:

„c) środki ustanawiające wysokie standardy jakości i bezpieczeństwa produktów leczniczych i wyrobów medycznych.”;
 - (iv) dotychczasowa litera c) otrzymuje oznaczenie ustęp 5 w brzmieniu:

„5. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, mogą również ustanowić środki zachęcające, zmierzające do ochrony i poprawy zdrowia ludzkiego, w szczególności zwalczania epidemii transgranicznych, środki dotyczące monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, wczesnego ostrzegania w przypadku takich zagrożeń oraz ich zwalczania, jak również środki, których bezpośrednim celem jest ochrona zdrowia publicznego w związku z tytoniem i nadużywaniem alkoholu, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.”;
- e) akapit drugi dotychczasowego ustępu 4 otrzymuje oznaczenie ustęp 6, a ustęp 5, który otrzymuje oznaczenie ustęp 7, otrzymuje brzmienie:
- „7. Działania Unii są prowadzone w poszanowaniu obowiązków Państw Członkowskich w zakresie określania ich polityki dotyczącej zdrowia, jak również organizacji i świadczenia usług zdrowotnych i opieki medycznej. Obowiązki Państw Członkowskich obejmują zarządzanie usługami zdrowotnymi i opieką medyczną, jak również przydział przyznanych im zasobów. Środki, o których mowa w ustępie 4 litera a), nie naruszają przepisów krajowych dotyczących oddawania organów i krwi lub ich wykorzystywania do celów medycznych.”.

OCHRONA KONSUMENTÓW

128) W artykule 153 ustęp 2 otrzymuje oznaczenie artykuł 6a, a ustępy 3, 4 i 5 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie ustęp 2, 3 i 4.

PRZEMYSŁ

129) W artykule 157 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 2 dodaje się na końcu tekst w brzmieniu: „..., w szczególności inicjatywy mające na celu określenie wytycznych i wskaźników, organizowanie wymiany najlepszych praktyk i przygotowanie elementów niezbędnych dla prowadzenia okresowego nadzoru i oceny. Parlament Europejski jest w pełni informowany”;
- b) w ustępie 3 akapit pierwszy na końcu zdania drugiego dodaje się fragment zdania w brzmieniu: „..., z wyłączeniem jakiejkolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich”.

SPÓJNOŚĆ GOSPODARCZA, SPOŁECZNA I TERYTORIALNA

130) Nagłówek tytułu XVII otrzymuje brzmienie: „SPÓJNOŚĆ GOSPODARCZA, SPOŁECZNA I TERYTORIALNA”.

131) W artykule 158 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym wyrazy „spójności gospodarczej i społecznej” zastępuje się wyrazami „spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej”;
- b) w akapicie drugim skreśla się wyrazy „lub wysp” i wyrazy „..., w tym obszarów wiejskich”;
- c) dodaje się nowy akapit w brzmieniu: „Wśród regionów, o których mowa, szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie.”.

132) W artykule 159 akapit drugi wyrazy „gospodarczej i społecznej” zastępuje się wyrazami „gospodarczej, społecznej i terytorialnej”.

133) W artykule 161 wprowadza się następujące zmiany:

- a) na początku akapitu pierwszego zdanie pierwsze wyrazy „Bez uszczerbku dla artykułu 162, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego ...” zastępuje się wyrazami „Bez uszczerbku dla artykułu 162, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą ...”, a pierwszy czasownik po nich następujący otrzymuje liczbę mnogą. W zdaniu drugim wyrazy „Rada, stanowiąc według tej samej procedury, określa ...” zastępuje się wyrazami „Według tej samej procedury określane są ...”;
- b) w akapicie drugim skreśla się wyrazy „przez Radę”;
- c) skreśla się akapit trzeci.

134) W artykule 162 akapit pierwszy wyrazy „Decyzje wykonawcze” zastępuje się wyrazami „Rozporządzenia wykonawcze”.

BADANIA I ROZWÓJ TECHNOLOGICZNY

135) W nagłówku tytułu XVIII dodaje się wyrazy „ORAZ PRZESTRZEŃ KOSMICZNA”.

136) W artykule 163 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Unia ma na celu wzmocnienie swojej bazy naukowej i technologicznej przez utworzenie europejskiej przestrzeni badawczej, w której naukowcy, wiedza naukowa i technologie podlegają swobodnej wymianie, oraz sprzyjanie rozwojowi swojej konkurencyjności, także w przemyśle, a także promowanie działalności badawczej uznanej za niezbędną na mocy innych rozdziałów Traktatów.”;

- b) w ustępie 2 fragment zdania „... zmierzając w szczególności do umożliwienia przedsiębiorstwom pełnego wykorzystania potencjału rynku wewnętrznego ...” zastępuje się wyrazami „... zmierzając w szczególności do umożliwienia naukowcom swobodnej współpracy ponad granicami, a przedsiębiorstwom – pełnego wykorzystania potencjału rynku wewnętrznego ...”.

137) W artykule 165 ustęp 2 na końcu dodaje się tekst w brzmieniu: „..., w szczególności inicjatywy mające na celu określenie wytycznych i wskaźników, organizowanie wymiany najlepszych praktyk i przygotowanie elementów niezbędnych dla prowadzenia okresowego nadzoru i oceny. Parlament Europejski jest w pełni informowany”.

138) W artykule 166 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 4 wyrazy „Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji” zastępuje się wyrazami „Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą”;

b) dodaje się nowy ustęp 5 w brzmieniu:

„5. Jako uzupełnienie działań przewidzianych w wieloletnim programie ramowym, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, ustanawiają środki niezbędne do realizacji europejskiej przestrzeni badawczej.”.

139) W artykule 167 wyraz „Rada” zastępuje się wyrazem „Unia”.

140) W artykule 168 akapit drugi wyraz „Rada” zastępuje się wyrazem „Unia”.

141) W artykule 170 akapit drugi skreśla się fragment zdania w brzmieniu: „...; umowy te są negocjowane i zawierane zgodnie z artykułem 300”.

PRZESTRZEŃ KOSMICZNA

142) Dodaje się nowy artykuł 172a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 172a

1. W celu wspierania postępu naukowo-technicznego, konkurencyjności przemysłowej i realizacji swoich polityk, Unia opracowuje europejską politykę przestrzeni kosmicznej. W tym celu Unia może promować wspólne inicjatywy, popierać badania i rozwój technologiczny i koordynować wysiłki niezbędne dla badania i wykorzystania przestrzeni kosmicznej.

2. W celu przyczynienia się do realizacji celów określonych w ustępie 1, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają niezbędne środki, które mogą przybrać postać europejskiego programu kosmicznego, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

3. Unia ustanawia odpowiednie stosunki z Europejską Agencją Kosmiczną.

4. Niniejszy artykuł nie narusza pozostałych postanowień niniejszego tytułu.”.

ŚRODOWISKO NATURALNE (ZMIANY KLIMATU)

143) W artykule 174 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 1 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„– promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.”;

b) *(nie dotyczy wersji polskiej)*;

c) w ustępie 4 akapit pierwszy skreśla się fragment zdania w brzmieniu: „..., negocjowanych i zawieranych zgodnie z artykułem 300”.

144) W artykule 175 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów, może postanowić o stosowaniu zwykłej procedury prawodawczej do dziedzin, o których mowa w akapicie pierwszym.”;

b) w ustępie 3 akapit pierwszy skreśla się wyrazy „W innych dziedzinach ...”, zaś akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki niezbędne do realizacji tych programów są przyjmowane na warunkach przewidzianych w ustępie 1 lub 2, zależnie od przypadku.”;

- c) w ustępie 4 wyrazy „... niektórych środków mających charakter wspólnotowy, ...” zastępuje się wyrazami „... niektórych środków przyjętych przez Unię, ...”;
- d) w ustępie 5 wyrazy „Rada ustanawia, w akcie dotyczącym przyjęcia takiego środka, właściwe przepisy w formie:” zastępuje się wyrazami „środek ten przewiduje właściwe przepisy w formie:”.

TYTUŁY PRZENIESIONE

- 145) Tytuł XX „WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU” oraz artykuły 177, 179, 180 i 181 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie rozdział 1 tytułu III w części piątej dotyczącej działań zewnętrznych Unii oraz artykuły 188d–188g; w artykułach tych wprowadza się zmiany zgodnie z punktami 161)–164) poniżej. Uchyla się artykuł 178.
- 146) Tytuł XXI „WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA, FINANSOWA I TECHNICZNA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI” oraz artykuł 181a otrzymują, odpowiednio, oznaczenie rozdział 2 tytułu III w części piątej dotyczącej działań zewnętrznych Unii oraz nowy artykuł 188h; w artykule tym wprowadza się zmiany zgodnie z punktem 166) poniżej.

ENERGETYKA

- 147) Tytuł XX zastępuje się nowym tytułem i nowym artykułem 176a w brzmieniu:

„TYTUŁ XX
ENERGETYKA

ARTYKUŁ 176a

1. W ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy środowiska naturalnego, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między Państwami Członkowskimi:

- a) zapewnienie funkcjonowania rynku energii;

- b) zapewnienie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii;
- c) wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii; oraz
- d) wspieranie wzajemnych połączeń między sieciami energii.

2. Bez uszczerbku dla stosowania innych postanowień Traktatów, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają środki niezbędne do osiągnięcia celów, o których mowa w ustępie 1. Środki te są przyjmowane po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów.

Nie naruszają one prawa Państwa Członkowskiego do określania warunków wykorzystania jego zasobów energetycznych, wyboru między różnymi źródłami energii i ogólnej struktury jego zaopatrzenia w energię, bez uszczerbku dla artykułu 175 ustęp 2 litera c).

3. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 2, Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, jednomyślnie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, ustanawia środki, o których mowa w tym ustępie, jeżeli mają one głównie charakter fiskalny.”.

TURYSTYKA

148) Tytuł XXI zastępuje się nowym tytułem i nowym artykułem 176b w brzmieniu:

„TYTUŁ XXI TURYSTYKA

ARTYKUŁ 176b

1. Unia uzupełnia działania Państw Członkowskich w sektorze turystycznym, w szczególności przez wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw Unii w tym sektorze.

W tym celu działania Unii skierowane są na:

- a) zachęcanie do tworzenia korzystnego środowiska dla rozwoju przedsiębiorstw w tym sektorze;

- b) wspieranie współpracy między Państwami Członkowskimi, w szczególności przez wymianę dobrych praktyk.

2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają szczególne środki w celu uzupełnienia działań podejmowanych w Państwach Członkowskich służących realizacji celów, o których mowa w niniejszym artykule, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.”.

OCHRONA LUDNOŚCI

149) Dodaje się nowy tytuł XXII i nowy artykuł 176c w brzmieniu:

„TYTUŁ XXII OCHRONA LUDNOŚCI

ARTYKUŁ 176c

1. Unia zachęca do współpracy między Państwami Członkowskimi w celu zwiększenia skuteczności systemów zapobiegania klęskom żywiołowym lub katastrofom spowodowanymi przez człowieka i ochrony przed nimi.

Działanie Unii zmierza do:

- a) wspierania i uzupełniania działań Państw Członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym w zakresie zapobiegania zagrożeniom, przygotowania personelu ochrony ludności w Państwach Członkowskich i reagowania na klęski żywiołowe lub katastrofy spowodowane przez człowieka na terytorium Unii,
- b) wspierania szybkiej i skutecznej współpracy operacyjnej krajowych służb ochrony ludności na terytorium Unii,
- c) wspierania spójności międzynarodowych działań w zakresie ochrony ludności.

2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają niezbędne środki przyczyniające się do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.”.

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

150) Dodaje się nowy TYTUŁ XXIII i nowy artykuł 176d w brzmieniu:

„TYTUŁ XXIII WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

ARTYKUŁ 176d

1. Skuteczne wdrażanie prawa Unii przez Państwa Członkowskie, mające istotne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania Unii, jest uznawane za sprawę będącą przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2. Unia może wspierać wysiłki Państw Członkowskich zmierzające do poprawy ich zdolności administracyjnej w zakresie wdrażania prawa Unii. Działanie to może polegać w szczególności na ułatwianiu wymiany informacji i urzędników oraz wspieraniu programów szkolenia. Żadne Państwo Członkowskie nie jest zobowiązane do korzystania z tego wsparcia. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają niezbędne ku temu środki, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

3. Niniejszy artykuł nie narusza zobowiązań Państw Członkowskich do wdrażania prawa Unii ani prerogatyw i obowiązków Komisji. Nie narusza również pozostałych postanowień Traktatów przewidujących współpracę administracyjną między Państwami Członkowskimi oraz między nimi a Unią.”.

STOWARZYSZENIE KRAJÓW I TERYTORIÓW ZAMORSKICH

151) W artykule 182 akapit pierwszy skreśla się na końcu wyrazy „do niniejszego Traktatu”.

152) W artykule 186 wyraz „swoboda” zastępuje się wyrazem „swobodę” i ostatni fragment zdania „... będzie uregulowana w późniejszych konwencjach, które wymagają jednomyślnej zgody Państw Członkowskich” zastępuje się wyrazami „... regulują akty przyjęte zgodnie z artykułem 187”.

153) W artykule 187 wyrazy „stanowiąc jednomyślnie” zastępuje się wyrazami „stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji”, a na końcu artykułu dodaje się zdanie w brzmieniu: „W przypadku gdy przepisy te są przyjmowane przez Radę zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, stanowi ona jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim.”.

DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE UNII

154) Dodaje się nową część piątą. Jest ona zatytułowana „DZIAŁANIA ZEWNĘTRZNE UNII” i zawiera następujące tytuły i rozdziały:

- Tytuł I: Postanowienia ogólne dotyczące działań zewnętrznych Unii
- Tytuł II: Wspólna polityka handlowa
- Tytuł III: Współpraca z państwami trzecimi i pomoc humanitarna
 - Rozdział 1: Współpraca na rzecz rozwoju
 - Rozdział 2: Współpraca gospodarcza, finansowa i techniczna z państwami trzecimi
 - Rozdział 3: Pomoc humanitarna
- Tytuł IV: Środki ograniczające
- Tytuł V: Umowy międzynarodowe
- Tytuł VI: Stosunki Unii z organizacjami międzynarodowymi i państwami trzecimi oraz delegatury Unii
- Tytuł VII: Klauzula solidarności

POSTANOWIENIA OGÓLNE

155) Dodaje się nowy tytuł I i nowy artykuł 188a w brzmieniu:

„TYTUŁ I
POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE
DZIAŁAŃ ZEWNĘTRZNYCH UNII

ARTYKUŁ 188a

Działania Unii na arenie międzynarodowej, w rozumieniu niniejszej części, oparte są na zasadach, dążą do osiągnięcia celów i są prowadzone zgodnie z postanowieniami ogólnymi, o których mowa w rozdziale 1 tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej.”.

WSPÓLNA POLITYKA HANDLOWA

156) Dodaje się tytuł II „WSPÓLNA POLITYKA HANDLOWA”, który otrzymuje nagłówek tytułu IX w części trzeciej.

157) Dodaje się artykuł 188b, który otrzymuje brzmienie artykułu 131; wprowadza się w nim następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Poprzez utworzenie unii celnej zgodnie z artykułami 23–27 Unia przyczynia się, we wspólnym interesie, do harmonijnego rozwoju handlu światowego, stopniowego zniesienia ograniczeń w handlu międzynarodowym i w bezpośrednich inwestycjach zagranicznych oraz do zmniejszenia barier celnych i innych barier.”;

b) skreśla się akapit drugi.

158) Dodaje się artykuł 188c, który zastępuje artykuł 133:

„ARTYKUŁ 188c

1. Wspólna polityka handlowa jest oparta na jednolitych zasadach, w szczególności w odniesieniu do zmian stawek celnych, zawierania umów celnych i handlowych dotyczących handlu towarami i usługami oraz do handlowych aspektów własności intelektualnej, bezpośrednich inwestycji zagranicznych, ujednoczenia środków liberalizacyjnych, polityki eksportowej, a także handlowych środków ochronnych, w tym środków podejmowanych w przypadku dumpingu lub subsydiów. Wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii.

2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki określające ramy realizacji wspólnej polityki handlowej.

3. Jeżeli istnieje potrzeba wynegocjowania i zawarcia umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, stosuje się artykuł 188n, z zastrzeżeniem postanowień szczególnych niniejszego artykułu.

Komisja przedstawia zalecenia Radzie, która upoważnia ją do rozpoczęcia koniecznych rokowań. Rada i Komisja są odpowiedzialne za zapewnienie zgodności umów będących przedmiotem rokowań z wewnętrznymi politykami i zasadami Unii.

Komisja prowadzi te rokowania w konsultacji ze specjalnym komitetem wyznaczonym przez Radę w celu wsparcia jej w tym zadaniu i w ramach wytycznych, które Rada może do niej kierować. Komisja regularnie składa specjalnemu komitetowi i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie z postępu w rokowaniach.

4. W odniesieniu do rokowań i zawierania umów, o których mowa w ustępie 3, Rada stanowi większością kwalifikowaną.

W odniesieniu do rokowań i zawierania umów w dziedzinie handlu usługami i w dziedzinie handlowych aspektów własności intelektualnej, jak również bezpośrednich inwestycji zagranicznych, Rada stanowi jednomyślnie, jeżeli umowy te zawierają postanowienia wymagające jednomyślności do przyjęcia przepisów wewnętrznych.

Rada stanowi jednomyślnie także przy rokowaniach i zawieraniu umów:

- a) w dziedzinie handlu usługami w zakresie kultury i audiowizualnymi, jeżeli umowy te mogłyby zagrozić różnorodności kulturowej i językowej Unii;
- b) w dziedzinie handlu usługami społecznymi oraz w zakresie edukacji i zdrowia, jeżeli umowy te mogłyby w znacznym stopniu zakłócać działanie krajowego systemu tych usług i wywierać negatywny wpływ na odpowiedzialność Państw Członkowskich za ich zapewnienie.

5. Rokowania i zawieranie umów międzynarodowych w dziedzinie transportu podlegają tytułowi V części trzeciej oraz artykułowi 188n.

6. Wykonywanie uprawnień w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, przyznanych niniejszym artykułem, nie narusza podziału kompetencji między Unią i Państwami Członkowskimi i nie prowadzi do harmonizacji przepisów ustawowych lub wykonawczych Państw Członkowskich, jeżeli Traktaty wykluczają taką harmonizację.”.

WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU

159) Dodaje się tytuł III „WSPÓŁPRACA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI I POMOC HUMANITARNA”.

160) Dodaje się rozdział 1 „WSPÓŁPRACA NA RZECZ ROZWOJU”, który otrzymuje nagłówek tytułu XX w części trzeciej.

161) Dodaje się artykuł 188d, który otrzymuje brzmienie artykułu 177; wprowadza się w nim następujące zmiany:

a) ustępy 1 i 2 zastępuje się tekstem w brzmieniu:

„1. Polityka Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju jest prowadzona zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii. Polityka Unii i polityka Państw Członkowskich w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju uzupełniają się i wzmacniają wzajemnie.

Głównym celem polityki Unii w tej dziedzinie jest zmniejszenie, a docelowo, likwidacja ubóstwa. Przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju.”;

b) ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ustęp 2.

162) Dodaje się artykuł 188e, który otrzymuje brzmienie artykułu 179; wprowadza się w nim następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki niezbędne w celu realizacji polityki w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, które mogą dotyczyć wieloletnich programów współpracy z krajami rozwijającymi się lub programów tematycznych.”;

b) dodaje się nowy ustęp 2 w brzmieniu:

„2. Unia może zawierać z państwami trzecimi i właściwymi organizacjami międzynarodowymi wszelkie rodzaje umów, które przyczyniają się do realizacji celów, o których mowa w artykule 10a Traktatu o Unii Europejskiej i w artykule 188d niniejszego Traktatu.

Akapit pierwszy nie narusza kompetencji Państw Członkowskich do negocjowania na forach międzynarodowych i zawierania umów.”;

- c) dotychczasowy ustęp 2 otrzymuje oznaczenie ustęp 3, zaś dotychczasowy ustęp 3 skreśla się.
- 163) Dodaje się artykuł 188f, który otrzymuje brzmienie artykułu 180; na początku ustępu 1 dodaje się fragment zdania w brzmieniu: „Dążąc do zwiększenia komplementarności i skuteczności swoich działań, ...”.
- 164) Dodaje się artykuł 188g, który otrzymuje brzmienie artykułu 181; skreśla się zdanie drugie w akapicie pierwszym oraz akapit drugi.

WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA, FINANSOWA I TECHNICZNA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

- 165) Dodaje się rozdział 2 „WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA, FINANSOWA I TECHNICZNA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI”, który otrzymuje nagłówek tytułu XXI w części trzeciej.
- 166) Dodaje się artykuł 188h, który otrzymuje brzmienie artykułu 181a; wprowadza się w nim następujące zmiany:
- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatów, w szczególności postanowień artykułów 188d–188g, Unia prowadzi działania w zakresie współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej, w tym pomocy w szczególności w dziedzinie finansowej, z państwami trzecimi innymi niż kraje rozwijające się. Działania te są spójne z polityką Unii na rzecz rozwoju i są prowadzone zgodnie z zasadami i celami jej działań zewnętrznych. Działania Unii i Państw Członkowskich wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają.”;
- b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, przyjmują środki niezbędne do wykonania ustępu 1.”;
- c) w ustępie 3 akapit pierwszy zdanie drugie skreśla się końcowy fragment zdania w brzmieniu: „...”, które są negocjowane i zawierane zgodnie z artykułem 300”.

167) Dodaje się nowy artykuł 188i w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 188i

Jeżeli sytuacja w państwie trzecim wymaga pilnej pomocy finansowej ze strony Unii, Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje niezbędne decyzje.”.

POMOC HUMANITARNA

168) Dodaje się nowy rozdział 3 i nowy artykuł 188j w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3
POMOC HUMANITARNA

ARTYKUŁ 188j

1. Działania Unii w dziedzinie pomocy humanitarnej są prowadzone zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii. Działania te mają na celu niesienie doraźnej pomocy i opieki dla ludności w państwach trzecich, która stała się ofiarą klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka, oraz jej ochronę, w celu sprostania potrzebom humanitarnym wynikającym z takich różnych sytuacji. Działania Unii i Państw Członkowskich wzajemnie się uzupełniają i wzmacniają.

2. Akcje pomocy humanitarnej prowadzone są zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego oraz zasadami bezstronności, neutralności i niedyskryminacji.

3. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają środki określające ramy prowadzenia przez Unię akcji pomocy humanitarnej.

4. Unia może zawierać z państwami trzecimi i właściwymi organizacjami międzynarodowymi wszelkie rodzaje umów, które przyczyniają się do realizacji celów, o których mowa w ustępie 1 i artykule 10a Traktatu o Unii Europejskiej.

Akapit pierwszy nie narusza kompetencji Państw Członkowskich do negocjowania na forach międzynarodowych i zawierania umów.

5. W celu ustanowienia ram wspólnego wkładu młodych Europejczyków w akcje pomocy humanitarnej Unii ustanawia się Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają status i warunki działania Korpusu.

6. Komisja może podjąć każdą użyteczną inicjatywę na rzecz lepszej koordynacji działań Unii i Państw Członkowskich, zmierzającą do zwiększenia skuteczności i poprawy komplementarności unijnych i krajowych środków pomocy humanitarnej.

7. Unia zapewnia koordynację i zgodność podejmowanych przez nią akcji pomocy humanitarnej z akcjami podejmowanymi przez organizacje i organy międzynarodowe, w szczególności te, które wchodzą w skład systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.”.

ŚRODKI OGRANICZAJĄCE

169) Dodaje się tytuł IV i artykuł 188k, które zastępują artykuł 301:

„TYTUŁ IV ŚRODKI OGRANICZAJĄCE

ARTYKUŁ 188k

1. Jeżeli decyzja, przyjęta zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej, przewiduje zerwanie lub ograniczenie w całości lub w części stosunków gospodarczych i finansowych z jednym lub z większą liczbą państw trzecich, Rada przyjmuje niezbędne środki, stanowiąc większością kwalifikowaną na wspólny wniosek wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji. Rada informuje o tym Parlament Europejski.

2. Jeżeli przewiduje to decyzja przyjęta zgodnie z tytułem V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki ograniczające wobec osób fizycznych lub prawnych, grup lub podmiotów innych niż państwa, zgodnie z procedurą, o której mowa w ustępie 1.

3. Akty, o których mowa w niniejszym artykule, zawierają niezbędne przepisy w zakresie gwarancji prawnych.”.

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

170) Po artykule 188k dodaje się tytuł V „UMOWY MIĘDZYNARODOWE”.

171) Dodaje się artykuł 188l w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 188l

1. Unia może zawierać umowy z jednym lub z większą liczbą państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, jeżeli przewidują to Traktaty, lub gdy zawarcie umowy jest niezbędne do osiągnięcia, w ramach polityk Unii, jednego z celów, o których mowa w Traktatach, albo gdy zawarcie umowy jest przewidziane w prawnie wiążącym akcie Unii, albo gdy może mieć wpływ na wspólne zasady lub zmienić ich zakres.

2. Umowy zawarte przez Unię wiążą instytucje Unii i Państwa Członkowskie.”.

172) Dodaje się artykuł 188m, który otrzymuje brzmienie artykułu 310. Wyraz „państw” zastępuje się wyrazami „państw trzecich”.

173) Dodaje się artykuł 188n, który zastępuje artykuł 300:

„ARTYKUŁ 188n

1. Bez uszczerbku dla szczególnych postanowień artykułu 188c, umowy pomiędzy Unią a państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi są negocjowane i zawierane zgodnie z następującą procedurą.

2. Rada upoważnia do podjęcia rokowań, wydaje wytyczne negocjacyjne, upoważnia do podpisywania i zawiera umowy.

3. Komisja lub, jeżeli przewidywana umowa dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przedstawia swoje zalecenia Radzie, która przyjmuje decyzję upoważniającą do podjęcia rokowań oraz, w zależności od przedmiotu przewidywanej umowy, mianującą negocjatora lub przewodniczącego zespołu negocjatorów Unii.

1)

4. Rada może kierować wytyczne do negocjatora Unii oraz wyznaczyć specjalny komitet, w konsultacji z którym należy prowadzić rokowania.

5. Rada, na wniosek negocjatora, przyjmuje decyzję upoważniającą do podpisania umowy a, w stosownych przypadkach, do tymczasowego jej stosowania przed jej wejściem w życie.
6. Rada, na wniosek negocjatora, przyjmuje decyzję w sprawie zawarcia umowy.

Z wyjątkiem przypadków gdy umowy dotyczą wyłącznie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada przyjmuje decyzję w sprawie zawarcia umowy:

- a) po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego w następujących przypadkach:
 - (i) układy o stowarzyszeniu;
 - (ii) umowa dotycząca przystąpienia Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
 - (iii) umowy, które tworzą specyficzne ramy instytucjonalne przez organizację procedur współpracy;
 - (iv) umowy mające istotne skutki budżetowe dla Unii;
 - (v) umowy dotyczące dziedzin, do których stosuje się zwykłą procedurę prawodawczą lub specjalną procedurę prawodawczą, jeżeli wymagana jest zgoda Parlamentu Europejskiego.

Parlament Europejski i Rada mogą, w pilnych przypadkach, uzgodnić termin wyrażenia zgody.

- b) po konsultacji z Parlamentem Europejskim w innych przypadkach. Parlament Europejski wyraża swoją opinię w terminie, jaki Rada może określić stosownie do pilności sprawy. W przypadku braku opinii w tym terminie Rada może stanowić samodzielnie.

2)

7. Zawierając umowę, Rada może, na zasadzie odstępstwa od ustępów 5, 6 i 9, upoważnić negocjatora do zatwierdzenia w imieniu Unii zmian w umowie, jeżeli umowa przewiduje, że zmiany te powinny być przyjęte według procedury uproszczonej lub przez organ utworzony przez tę umowę. Rada może dołączyć do takiego upoważnienia warunki szczegółowe.

8. Podczas całej procedury Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Rada stanowi jednak jednomyślnie, gdy umowa dotyczy dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii wymagana jest jednomyślność, jak również w przypadku układów o stowarzyszeniu oraz umów, o których mowa w artykule 188h, z państwami kandydującymi do przystąpienia. Rada stanowi również jednomyślnie w przypadku umowy dotyczącej przystąpienia Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; decyzja dotycząca zawarcia takiej umowy wchodzi w życie po jej zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

9. Rada, na wniosek Komisji lub wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przyjmuje decyzję zawieszającą stosowanie umowy i ustalającą stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy.

10. Parlament Europejski jest natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury.

11. Państwo Członkowskie, Parlament Europejski, Rada lub Komisja mogą uzyskać opinię Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zgodności przewidywanej umowy z Traktatami. W przypadku negatywnej opinii Trybunału, przewidywana umowa nie może wejść w życie, chyba że nastąpi jej zmiana lub rewizja Traktatów.”.

174) Dodaje się artykuł 188o, który otrzymuje brzmienie artykułu 111 ustępy 1–3 i 5, przy czym dwa ostatnie zdania ustępu 1 stają się akapitem drugim tego ustępu; w artykule tym wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od artykułu 188n, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego albo na zalecenie Komisji i po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, w celu doprowadzenia do konsensusu zgodnego z celem, jakim jest stabilność cen, Rada może zawrzeć umowy formalne dotyczące systemu kursów wymiany euro w stosunku do walut państw trzecich. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim i zgodnie z procedurą określoną w ustępie 3.”.

W akapicie drugim fragment zdania w brzmieniu: „...na zalecenie EBC lub Komisji i po konsultacji z EBC, w celu ...” zastępuje się wyrazami „na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego albo na zalecenie Komisji i po konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, w celu ...”;

- b) w ustępie 2 wyrazy „walut pozawspólnotowych” zastępuje się wyrazami „walut państw trzecich”;
- c) w ustępie 3 akapit pierwszy zdanie pierwsze odesłanie do artykułu 300 zastępuje się odesłaniem do artykułu 188n i wyraz „państw” zastępuje się wyrazami „państw trzecich”, a akapit drugi skreśla się;
- d) ustęp 5 otrzymuje oznaczenie ustęp 4.

STOSUNKI UNII Z ORGANIZACJAMI MIĘDZYNARODOWYMI I PAŃSTWAMI TRZECIMI ORAZ DELEGATURY UNII

175) Dodaje się następujący tytuł VI oraz artykuły 188p i 188q, przy czym artykuł 188p zastępuje artykuły 302–304:

„TYTUŁ VI
STOSUNKI UNII Z ORGANIZACJAMI MIĘDZYNARODOWYMI I PAŃSTWAMI
TRZECIMI ORAZ DELEGATURY UNII

ARTYKUŁ 188p

1. Unia ustanawia wszelkie właściwe formy współpracy z organami Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej organizacjami wyspecjalizowanymi, Radą Europy, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

Unia utrzymuje także właściwe stosunki z innymi organizacjami międzynarodowymi.

2. Obowiązek wykonania niniejszego artykułu spoczywa na wysokim przedstawicielu Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz na Komisji.

ARTYKUŁ 188q

1. Delegatury Unii w państwach trzecich i przy organizacjach międzynarodowych zapewniają reprezentację Unii.

2. Delegatury Unii podlegają wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa. Działają one w ścisłej współpracy z misjami dyplomatycznymi i konsularnymi Państw Członkowskich.”.

KLAUZULA SOLIDARNOŚCI

176) Dodaje się nowy tytuł VII i nowy artykuł 188r w brzmieniu:

„TYTUŁ VII KLAUZULA SOLIDARNOŚCI

ARTYKUŁ 188r

1. Unia i jej Państwa Członkowskie działają wspólnie w duchu solidarności, jeżeli jakiegokolwiek Państwo Członkowskie stanie się przedmiotem ataku terrorystycznego lub ofiarą klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka. Unia mobilizuje wszystkie będące w jej dyspozycji instrumenty, w tym środki wojskowe udostępnione jej przez Państwa Członkowskie, w celu:

- a) - zapobiegania zagrożeniu terrorystycznemu na terytorium Państw Członkowskich,
- ochrony instytucji demokratycznych i ludności cywilnej przed ewentualnym atakiem terrorystycznym,
- udzielenia pomocy Państwu Członkowskiemu na jego terytorium, na wniosek jego władz politycznych, w przypadku ataku terrorystycznego;
- b) udzielenia pomocy Państwu Członkowskiemu na jego terytorium, na wniosek jego władz politycznych, w przypadku klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie stało się przedmiotem ataku terrorystycznego lub ofiarą klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka, na prośbę jego władz politycznych inne Państwa Członkowskie udzielają mu pomocy. W tym celu Państwa Członkowskie koordynują swoje działania w ramach Rady.

3. Stanowiąc na wspólny wniosek Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Rada przyjmuje decyzję określającą warunki zastosowania przez Unię niniejszej klauzuli solidarności. Rada stanowi zgodnie z artykułem 15b ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej, jeżeli decyzja ta ma wpływ na kwestie obronne. Parlament Europejski jest informowany.

W zakresie niniejszego ustępu i bez uszczerbku dla artykułu 207, Radę wspomagają Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa, wspierany przez struktury powstałe w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, oraz komitet, o którym mowa w artykule 61d, które, w stosownych przypadkach, przedstawiają Radzie wspólne opinie.

4. W celu umożliwienia podjęcia skutecznych działań przez Unię i jej Państwa Członkowskie, Rada Europejska systematycznie ocenia zagrożenia dla Unii.”.

POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE I FINANSOWE

177) Część piąta otrzymuje oznaczenie „CZĘŚĆ SZÓSTA”, a jej nagłówek otrzymuje brzmienie: „POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE I FINANSOWE”.

PARLAMENT EUROPEJSKI

178) Uchyla się artykuł 189.

179) W artykule 190 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ustępy 1, 2 i 3, a ustępy 4 i 5 otrzymują, odpowiednio, oznaczenie ustęp 1 i 2;
- b) ustęp 4 otrzymuje oznaczenie ustęp 1 i wprowadza się w nim następujące zmiany:

- (i) w akapicie pierwszym wyrazy „... mający na celu umożliwienie przeprowadzenia powszechnych wyborów bezpośrednich ...” zastępuje się wyrazami „... w celu ustanowienia przepisów niezbędnych do umożliwienia wybrania swoich członków w powszechnych wyborach bezpośrednich ...”;
- (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, który stanowi większością głosów wchodzących w jego skład członków, ustanawia niezbędne przepisy. Przepisy te wchodzi w życie po ich zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.”;

- c) w ustępie 5, który otrzymuje oznaczenie ustęp 2, po wyrazach „Parlament Europejski” dodaje się wyrazy „..., stanowiąc w drodze rozporządzeń z własnej inicjatywy zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą”.

- 180) W artykule 191 skreśla się akapit pierwszy. W akapicie drugim wyrazy „Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251, określa” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają”, zaś po wyrazach „na poziomie europejskim” dodaje się wyrazy „o których mowa w artykule 8a ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej”.
- 181) W artykule 192 skreśla się akapit pierwszy; w akapicie drugim wyrazy „swoich członków” zastępuje się wyrazami „wchodzących w jego skład członków”, a na końcu akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku, zawiadamia o tym Parlament Europejski, podając uzasadnienie.”.
- 182) W artykule 193 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym wyrazy „swoich członków” zastępuje się wyrazami „wchodzących w jego skład członków”;
 - b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Szczegółowe postanowienia dotyczące wykonywania uprawnień śledczych określa Parlament Europejski, stanowiąc w drodze rozporządzeń z własnej inicjatywy zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, po uzyskaniu zgody Rady i Komisji.”.
- 183) W artykule 195 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ustępie 1 akapit pierwszy wyrazy na początku „Parlament Europejski mianuje Rzecznika Praw Obywatelskich, uprawnionego do przyjmowania ...” zastępuje się wyrazami „Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, wybierany przez Parlament Europejski, jest uprawniony do przyjmowania ...”; w ostatnim fragmencie zdania wyrazy „... i Sądu Pierwszej Instancji wykonujących swoje funkcje ...” zastępuje się wyrazami „... wykonującego swoje funkcje”, dodaje się także ostatnie zdanie w brzmieniu: „Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich bada te skargi i sporządza sprawozdanie na ich temat.”;
 - b) w ustępie 2 akapit pierwszy wyraz „mianowany” zastępuje się wyrazem „wybierany”; zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Może on być wybrany ponownie.”;
 - c) w ustępie 3 wyrazy „od żadnego organu” zastępuje się wyrazami „od żadnego rządu ani od żadnej instytucji, organu ani jednostki organizacyjnej”;
 - d) w ustępie 4 po wyrazach „Parlament Europejski ...” dodaje się wyrazy „..., stanowiąc w drodze rozporządzeń z własnej inicjatywy zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą ...”.

184) W artykule 196 akapit drugi wyrazy „na sesji nadzwyczajnej” zastępuje się wyrazami „na miesięcznej sesji nadzwyczajnej”; wyrazy „jego członków” zastępuje się wyrazami „wchodzących w jego skład członków”.

185) W artykule 197 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się akapit pierwszy;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja może uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach, a na swój wniosek musi być wysłuchana.”;

c) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Rada Europejska i Rada są wysłuchiwane przez Parlament Europejski na warunkach przewidzianych w regulaminach wewnętrznych Rady Europejskiej i Rady.”.

186) W artykule 198 akapit pierwszy skreśla się wyraz „bezwzględna”.

187) W artykule 199 akapit drugi wyrazy „... warunkach określonych w tym regulaminie” zastępuje się wyrazami „... warunkach przewidzianych w Traktatach i w tym regulaminie”.

188) W artykule 201 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli wniosek o wotum nieufności zostanie przyjęty większością dwóch trzecich oddanych głosów, reprezentującą większość członków Parlamentu Europejskiego, członkowie Komisji kolegialnie rezygnują ze swoich funkcji, a wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa rezygnuje z pełnienia funkcji w ramach Komisji. Nadal pełnią oni swoje funkcje i prowadzą sprawy bieżące do czasu zastąpienia ich zgodnie z artykułem 9d Traktatu o Unii Europejskiej. W takim przypadku mandat członków Komisji mianowanych na ich miejsce wygasa z dniem, w którym wygasłby mandat członków Komisji zobowiązanych do kolegialnej rezygnacji z pełnienia funkcji.”.

RADA EUROPEJSKA

189) Dodaje się nową sekcję 1a i nowe artykuły 201a i 201b w brzmieniu:

„SEKCJA 1a RADA EUROPEJSKA

ARTYKUŁ 201a

1. W przypadku głosowania każdy członek Rady Europejskiej może otrzymać pełnomocnictwo tylko od jednego z pozostałych członków.

Artykuł 9c ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej i artykuł 205 ustęp 2 niniejszego Traktatu mają zastosowanie do Rady Europejskiej, gdy stanowi ona większością kwalifikowaną. Gdy Rada Europejska wypowiada się w drodze głosowania, jej przewodniczący oraz przewodniczący Komisji nie biorą udziału w głosowaniu.

Wstrzymanie się od głosu przez członków obecnych lub reprezentowanych nie stanowi przeszkody w przyjęciu uchwały Rady Europejskiej wymagającej jednomyślności.

2. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego może zostać zaproszony przez Radę Europejską w celu jego wysłuchania.

3. Rada Europejska stanowi zwykłą większością w kwestiach proceduralnych oraz w sprawie przyjęcia swojego regulaminu wewnętrznego.

4. Radę Europejską wspomaga Sekretariat Generalny Rady.

ARTYKUŁ 201b

Rada Europejska przyjmuje większością kwalifikowaną:

- a) decyzję ustanawiającą wykaz składów Rady innych niż Rady do Spraw Ogólnych i Rady do Spraw Zagranicznych, zgodnie z artykułem 9c ustęp 6 Traktatu o Unii Europejskiej;
- b) decyzję dotyczącą prezydencji składów Rady, z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych, zgodnie z artykułem 9c ustęp 9 Traktatu o Unii Europejskiej.”.

RADA

190) Uchyła się artykuły 202 i 203.

191) W artykule 205 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustępy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli przyjęcie uchwały wymaga zwykłej większości, Rada stanowi większością członków wchodzących w jej skład.

2. Na zasadzie odstępstwa od artykułu 9c ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej, od 1 listopada 2014 roku i z zastrzeżeniem postanowień określonych w Protokole w sprawie postanowień przejściowych, jeżeli Rada nie stanowi na wniosek Komisji lub wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 72% członków Rady reprezentujących Państwa Członkowskie, których łączna liczba ludności stanowi co najmniej 65% ludności Unii.

3. Od 1 listopada 2014 roku i z zastrzeżeniem postanowień określonych w Protokole w sprawie postanowień przejściowych, w przypadku gdy w zastosowaniu Traktatów, nie wszyscy członkowie Rady biorą udział w głosowaniu, większość kwalifikowaną określa się w następujący sposób:

a) większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 55% członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, których łączna liczba ludności stanowi co najmniej 65% ludności tych Państw.

Mniejszość blokująca obejmuje co najmniej minimalną liczbę członków Rady reprezentujących ponad 35% ludności uczestniczących Państw Członkowskich, plus jeden członek, w przeciwnym razie uznaje się, że większość kwalifikowana została osiągnięta.

b) na zasadzie odstępstwa od litery a), jeżeli Rada nie stanowi na wniosek Komisji lub wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, większość kwalifikowaną stanowi co najmniej 72% członków Rady reprezentujących uczestniczące Państwa Członkowskie, których łączna liczba ludności stanowi co najmniej 65% ludności tych Państw.”;

b) ustęp 4 skreśla się, a ustęp 3 otrzymuje oznaczenie ustęp 4.

192) Artykuł 207 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 207

1. Komitet złożony ze stałych przedstawicieli rządów Państw Członkowskich odpowiada za przygotowywanie prac Rady i wykonywanie zadań powierzonych mu przez Radę. Komitet może przyjmować decyzje proceduralne w przypadkach przewidzianych w regulaminie wewnętrznym Rady.

2. Radę wspomaga Sekretariat Generalny, działający pod kierunkiem sekretarza generalnego mianowanego przez Radę.

Rada decyduje o organizacji Sekretariatu Generalnego zwykłą większością.

3. Rada stanowi zwykłą większością w kwestiach proceduralnych oraz w celu przyjęcia swojego regulaminu wewnętrznego.”.

193) W artykule 208 na końcu artykułu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Jeżeli Komisja nie przedłoży propozycji, zawiadamia o tym Radę, podając uzasadnienie.”.

194) W artykule 209 wyrazy „po uzyskaniu opinii Komisji” zastępuje się wyrazami „po konsultacji z Komisją”.

195) Artykuł 210 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 210

Rada ustala uposażenia, dodatki i emerytury przewodniczącego Rady Europejskiej, przewodniczącego Komisji, wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, członków Komisji, prezesów, członków i sekretarzy Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz sekretarza generalnego Rady. Ustala ona także wszelkie należności płatne zamiast wynagrodzenia.”.

KOMISJA

196) Uchyla się artykuł 211. Dodaje się artykuł 211a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 211a

Zgodnie z artykułem 9d ustęp 5 Traktatu o Unii Europejskiej członkowie Komisji są wybierani na podstawie systemu rotacji ustanowionego jednomyślnie przez Radę Europejską na podstawie następujących zasad:

- a) Państwa Członkowskie są traktowane na zasadzie ścisłej równości przy ustalaniu kolejności i długości mandatu ich obywateli w Komisji; w związku z tym różnica między całkowitą liczbą kadencji pełnionych przez obywateli danych dwóch Państw Członkowskich nie może nigdy przewyższać jednej kadencji;
- b) z zastrzeżeniem litery a), skład każdej kolejnej Komisji odzwierciedla w zadowalający sposób różnorodność demograficzną i geograficzną wszystkich Państw Członkowskich.”.

197) Artykuł 212 otrzymuje oznaczenie artykuł 218 ustęp 2.

198) W artykule 213 skreśla się ustęp 1, ustęp 2 pozbawia się oznaczenia liczbowego; jego dwa pierwsze akapity zostają połączone i otrzymują brzmienie:

„Członkowie Komisji powstrzymują się od wszelkich czynności niezgodnych z charakterem ich funkcji. Państwa Członkowskie szanują ich niezależność i nie dążą do wywierania na nich wpływu przy wykonywaniu przez nich zadań.”.

199) Uchyla się artykuł 214.

200) W artykule 215 wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit drugi zastępuje się dwoma akapitami w brzmieniu:

„W przypadku wakat spowodowanego przez rezygnację, dymisję lub śmierć członka Komisji jest on zastępowany, na okres pozostający do zakończenia kadencji, przez nowego członka posiadającego tę samą przynależność państwową mianowanego przez Radę za wspólnym porozumieniem z przewodniczącym Komisji po konsultacji z Parlamentem Europejskim i zgodnie z kryteriami, o których mowa w artykule 9d ustęp 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej.

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek przewodniczącego Komisji, może podjąć decyzję, aby nie zastępować takiego członka, zwłaszcza jeżeli okres pozostający do zakończenia jego kadencji jest krótki.”;

b) dodaje się nowy akapit piąty w brzmieniu:

„W przypadku rezygnacji, dymisji lub śmierci, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa jest zastępowany na okres pozostający do zakończenia kadencji, zgodnie z artykułem 9e ustęp 1 Traktatu o Unii Europejskiej.”;

c) ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„W przypadku kolegialnej rezygnacji członków Komisji, pełnią oni swoje funkcje i nadal prowadzą sprawy bieżące do chwili ich zastąpienia, na okres pozostający do zakończenia kadencji, zgodnie z artykułem 9d Traktatu o Unii Europejskiej.”.

201) W artykule 217 skreśla się ustępy 1, 3 i 4, a ustęp 2 pozbawia się oznaczenia liczbowego. Jego zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Bez uszczerbku dla artykułu 9e ustęp 4 Traktatu o Unii Europejskiej, przewodniczący ustala zakres obowiązków Komisji i rozdziela je pomiędzy jej członków, zgodnie z artykułem 9d ustęp 6 tego Traktatu.”.

202) W artykule 218 skreśla się ustęp 1; ustęp 2 otrzymuje oznaczenie ustęp 1, a wyrazy „zgodnie z postanowieniami niniejszego Traktatu” skreśla się. Dodaje się ustęp 2, który otrzymuje brzmienie artykułu 212.

203) W artykule 219 akapit pierwszy wyrazy „liczby członków przewidzianej w artykule 213” zastępuje się wyrazami „jej członków”, zaś akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Regulamin wewnętrzny Komisji określa kworum.”.

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

204) W nagłówku sekcji 4 dodaje się wyrazy „UNII EUROPEJSKIEJ”.

205) Uchyła się artykuł 220.

206) W artykule 221 skreśla się akapit pierwszy.

- 207) W artykule 223 na końcu akapitu pierwszego dodaje się wyrazy „...”, po konsultacji z komitetem przewidzianym w artykule 224a”.
- 208) W artykule 224 akapit pierwszy skreśla się zdanie pierwsze, a po wyrazach „Liczbę sędziów ...” dodaje się wyraz „Sądu”. W akapicie drugim na końcu zdania drugiego dodaje się wyrazy „...”, po konsultacji z komitetem przewidzianym w artykule 224a”.
- 209) Dodaje się nowy artykuł 224a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 224a

Ustanawia się komitet, którego zadaniem jest opiniowanie kandydatów do wykonywania funkcji sędziego i rzecznika generalnego w Trybunale Sprawiedliwości i Sądzie przed ich mianowaniem przez rządy Państw Członkowskich zgodnie z artykułami 223 i 224.

Komitet składa się z siedmiu osóbistości wybranych spośród byłych członków Trybunału Sprawiedliwości i Sądu, członków krajowych sądów najwyższych i prawników o uznanej kompetencji, przy czym jedną z kandydatur proponuje Parlament Europejski. Rada przyjmuje decyzję ustanawiającą reguły funkcjonowania komitetu oraz decyzję mianującą jego członków. Rada stanowi na wniosek prezesa Trybunału Sprawiedliwości.”.

- 210) W artykule 225 ustęp 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze wyrazy „... powierzonych izmom sądowym lub skarg ...” zastępuje się wyrazami „... powierzonych sądowi wyspecjalizowanemu utworzonemu na mocy artykułu 225a i skarg ...”, a w ustępie 2 akapit pierwszy skreśla się wyrazy „...”, utworzonych na mocy artykułu 225a”.
- 211) W artykule 225a wprowadza się następujące zmiany:

- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą utworzyć przy Sądzie sądy wyspecjalizowane, do rozpoznawania w pierwszej instancji niektórych kategorii skarg wniesionych w konkretnych dziedzinach. Parlament Europejski i Rada stanowią w drodze rozporządzeń na wniosek Komisji i po konsultacji z Trybunałem Sprawiedliwości albo na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po konsultacji z Komisją.”;

- b) w akapicie drugim wyrazy „Decyzja ustanawiająca” zastępuje się wyrazami „Rozporządzenie ustanawiające”, wyraz „izby” zastępuje się wyrazem „sądu”, zaś wyraz „jej” zastępuje się wyrazem „mu”;
- c) w akapicie trzecim wyrazy „decyzji ustanawiającej izbę” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu ustanawiającym sąd wyspecjalizowany”;
- d) w akapicie szóstym wyrazy „decyzji ustanawiającej” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia ustanawiającego”, a na końcu akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Tytuł I Statutu oraz jego artykuł 64 mają zastosowanie w każdym przypadku do sądów wyspecjalizowanych.”.

212) W artykule 228 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 2 akapit pierwszy i drugi zastępuje się tekstem, który staje się akapitem pierwszym i otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli Komisja uzna, że dane Państwo Członkowskie nie podjęło środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, po umożliwieniu temu Państwu przedstawienia uwag. Wskazuje ona wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane Państwo Członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności.”.

W akapicie trzecim, który staje się akapitem drugim, po wyrazie „Trybunał” skreśla się wyraz „Sprawiedliwości”;

- b) dodaje się nowy ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli Komisja wnieśli skargę do Trybunału zgodnie z artykułem 226, uznając, że dane Państwo Członkowskie uchybiło obowiązkowi poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy przyjętej zgodnie z procedurą prawodawczą, Komisja może, o ile uzna to za właściwe, wskazać kwotę ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane Państwo, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności.

Jeżeli Trybunał stwierdzi, że nastąpiło naruszenie prawa, może nałożyć na dane Państwo Członkowskie ryczałt lub okresową karę pieniężną w wysokości nie przekraczającej kwoty wskazanej przez Komisję. Zobowiązanie do zapłaty staje się skuteczne w terminie określonym w wyroku Trybunału.”.

213) W artykule 229a wyrazy „... Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, ...” zastępuje się wyrazami „... Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, ...”, a wyrazy „wspólnotowe prawo własności przemysłowej” zastępuje się wyrazami „europejskie tytuły prawne w dziedzinie własności intelektualnej”. Zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie: „Postanowienia te wchodzi w życie po ich zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.”.

214) W artykule 230 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym wyrazy „... aktów uchwalonych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę, ...” zastępuje się wyrazami „... aktów prawodawczych, ...”, po wyrazach „Parlamentu Europejskiego” dodaje się wyrazy „i Rady Europejskiej”; zaś na końcu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Kontroluje również legalność aktów organów lub jednostek organizacyjnych Unii, które zmierzają do wywarcia skutków prawnych wobec osób trzecich.”;

b) w akapicie trzecim wyrazy „... przez Trybunał Obrachunkowy i przez EBC, zmierzających do zapewnienia ochrony ich prerogatyw” zastępuje się wyrazami „... przez Trybunał Obrachunkowy, Europejski Bank Centralny i Komitet Regionów, zmierzających do zapewnienia ochrony ich prerogatyw”;

c) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Każda osoba fizyczna lub prawna może wnieść, na warunkach przewidzianych w akapitach pierwszym i drugim, skargę na akty, których jest adresatem lub które dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie oraz na akty regulacyjne, które dotyczą jej bezpośrednio i nie obejmują środków wykonawczych.”;

d) dodaje się nowy akapit piąty, przy czym dotychczasowy akapit piąty staje się akapitem szóstym:

„Akty tworzące organy i jednostki organizacyjne Unii mogą przewidywać wymogi i warunki szczególne dotyczące skarg wniesionych przez osoby fizyczne lub prawne na akty tych organów lub jednostek organizacyjnych zmierzające do wywarcia skutków prawnych wobec tych osób.”.

- 215) W artykule 231 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Jednakże Trybunał Sprawiedliwości wskazuje, jeśli uzna to za niezbędne, które skutki aktu, o którego nieważności orzekł, powinny być uważane za ostateczne.”.
- 216) W artykule 232 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym po wyrazach „Parlament Europejski” dodaje się wyrazy „... Rada Europejska”, wyraz „lub” przed wyrazem „Komisja” zastępuje się przecinkiem, po wyrazie „Komisja” dodaje się wyrazy „lub Europejski Bank Centralny”, a na końcu akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu: „Niniejszy artykuł ma zastosowanie, na tych samych warunkach, do organów i jednostek organizacyjnych Unii, które zaniechają działania.”;
 - b) w akapicie trzecim po wyrazach „jednej z instytucji” dodaje się wyrazy „... lub jednemu z organów lub jednostek organizacyjnych”;
 - c) skreśla się akapit czwarty.
- 217) W artykule 233 akapit pierwszy skreśla się wyrazy „lub instytucje”, wyraz „nie” zastępuje się wyrazem „nią”, zaś wyrazy „są one zobowiązane” zastępuje się wyrazami „jest ona zobowiązana”; skreśla się akapit trzeci.
- 218) W artykule 234 akapit pierwszy litera b) skreśla się wyrazy „i EBC”; skreśla się również literę c). Na końcu artykułu dodaje się akapit w brzmieniu: „Jeżeli takie pytanie jest podniesione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym dotyczącej osoby pozbawionej wolności, Trybunał stanowi w jak najkrótszym terminie.”.
- 219) W artykule 235 odesłanie do artykułu 288 akapit drugi zastępuje się odesłaniem do artykułu 288 akapity drugi i trzeci.
- 220) Dodaje się nowy artykuł 235a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 235a

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w sprawie legalności aktu przyjętego przez Radę Europejską lub Radę zgodnie z artykułem 7 Traktatu o Unii Europejskiej wyłącznie na wniosek Państwa Członkowskiego, którego dotyczy stwierdzenie Rady Europejskiej lub Rady, oraz wyłącznie w odniesieniu do przestrzegania postanowień czysto proceduralnych przewidzianych w tym artykule.

Wniosek takie musi być złożony w terminie miesiąca od daty tego stwierdzenia. Trybunał orzeka w terminie miesiąca od daty wniosku.”.

221) W artykule 236 wyrazy „... w regulaminie pracowniczym lub warunkach zatrudnienia” zastępuje się wyrazami „... w regulaminie pracowniczym urzędników Unii oraz warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii”.

222) W artykule 237 litera d) na początku zdania drugiego po wyrazie „Rada” dodaje się wyraz „Prezesów”.

223) Dodaje się nowe artykuły 240a i 240b w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 240a

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w zakresie postanowień dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ani w zakresie aktów przyjętych na ich podstawie.

Trybunał jest jednak właściwy w zakresie kontroli przestrzegania artykułu 25b Traktatu o Unii Europejskiej oraz orzekania w sprawie skarg wniesionych na warunkach przewidzianych w artykule 230 akapit czwarty niniejszego Traktatu, dotyczących kontroli legalności decyzji przewidujących środki ograniczające wobec osób fizycznych lub prawnych przyjętych przez Radę na podstawie tytułu V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

ARTYKUŁ 240b

W wykonywaniu swoich uprawnień dotyczących postanowień części trzeciej tytuł IV rozdziały 4 i 5 odnoszących się do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w zakresie kontroli ważności lub proporcjonalności działań policji lub innych organów ścigania w Państwie Członkowskim ani do orzekania w sprawie wykonywania przez Państwa Członkowskie obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego.”.

224) Artykuł 241 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 241

Bez względu na upływ terminu przewidzianego w artykule 230 akapit piąty, każda strona może, w postępowaniu dotyczącym aktu o zasięgu ogólnym przyjętego przez instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną Unii, podnieść zarzuty określone w artykule 230 akapit drugi, w celu powołania się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej na niemożność stosowania tego aktu.”.

225) W artykule 242 zdanie drugie po wyrazie „Trybunał” skreśla się wyraz „Sprawiedliwości”.

226) W artykule 245 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, mogą zmienić postanowienia Statutu, z wyjątkiem postanowień tytułu I i artykułu 64 tego Statutu. Parlament Europejski i Rada stanowią na wniosek Trybunału Sprawiedliwości i po konsultacji z Komisją albo na wniosek Komisji i po konsultacji z Trybunałem Sprawiedliwości.”.

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

227) Dodaje się sekcję 4a i artykuł 245a w brzmieniu:

„SEKCJA 4a

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ARTYKUŁ 245a

1. Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne stanowią Europejski System Banków Centralnych (ESBC). Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne Państw Członkowskich, których walutą jest euro, tworzące Eurosystem, prowadzą politykę pieniężną Unii.
2. ESBC jest kierowany przez organy decyzyjne Europejskiego Banku Centralnego. Głównym celem ESBC jest utrzymywanie stabilności cen. Bez uszczerbku dla tego celu, wspiera on ogólne polityki gospodarcze w Unii, mając na względzie przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii.
3. Europejski Bank Centralny ma osobowość prawną. Ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji euro. Jest niezależny w wykonywaniu swoich uprawnień oraz w zarządzaniu swoimi finansami. Instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz rządy Państw Członkowskich szanują tę niezależność.
4. Europejski Bank Centralny przyjmuje środki niezbędne do wykonywania swoich zadań zgodnie z artykułami 105–111a, artykułem 115c oraz warunkami przewidzianymi w Statucie ESBC i EBC. Zgodnie z tymi artykułami Państwa Członkowskie, których walutą nie jest euro, a także ich banki centralne zachowują swoje kompetencje w kwestiach pieniężnych.

5. W zakresie swoich uprawnień Europejski Bank Centralny jest konsultowany w sprawie każdego projektu aktu Unii i każdego projektu regulacji na poziomie krajowym oraz może wydawać opinie.”.

228) Dodaje się artykuł 245b, który otrzymuje brzmienie artykułu 112; wprowadza się w nim następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 po wyrazach „... krajowych banków centralnych” dodaje się wyrazy „... Państw Członkowskich, których walutą jest euro”;
- b) w ustępie 2 litery a) i b) pozbawia się tego oznaczenia, dotychczasowa litera a) staje się akapitem pierwszym, zaś trzy akapity dotychczasowej litery b) stają się, odpowiednio, akapitem drugim, trzecim i czwartym tego ustępu; w akapicie drugim wyrazy „mianowani za wspólnym porozumieniem przez rządy Państw Członkowskich na szczeblu szefów państw lub rządów,” zastępuje się wyrazami „mianowani przez Radę Europejską stanowiącą większością kwalifikowaną”.

229) Dodaje się artykuł 245c, który otrzymuje brzmienie artykułu 113.

TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

230) W artykule 246 na końcu dodaje się wyraz „Unii”, dodaje się również nowy akapit, który staje się akapitem drugim, w brzmieniu:

„W skład Trybunału Obrachunkowego wchodzi jeden obywatel z każdego Państwa Członkowskiego. Członkowie Trybunału Obrachunkowego są w pełni niezależni w pełnieniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii.”.

231) W artykule 247 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ustęp 1 oraz ustęp 4 akapit pierwszy. Ustępy 2–9 otrzymują oznaczenie, odpowiednio, ustępy 1–8;
- b) w ustępie 2, który otrzymuje oznaczenie ustęp 1, wyraz „krajach” zastępuje się wyrazem „państwach”;
- c) w ustępie 4, który otrzymuje oznaczenie ustęp 3, po wyrazach „W wykonywaniu swoich obowiązków ...” dodaje się wyrazy „członkowie Trybunału Obrachunkowego”.

232) W artykule 248 wszystkie formy gramatyczne wyrazu „organ” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „organ lub jednostka organizacyjna”.

AKTY PRAWNE UNII

233) Nagłówek rozdziału 2 zastępuje się nagłówkiem w brzmieniu: „AKTY PRAWNE UNII, PROCEDURY PRZYJMOWANIA I INNE POSTANOWIENIA”.

234) Przed artykułem 249 dodaje się sekcję 1:

„SEKCJA 1 AKTY PRAWNE UNII”.

235) W artykule 249 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W celu wykonania kompetencji Unii instytucje przyjmują rozporządzenia, dyrektywy, decyzje, zalecenia i opinie.”;

b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Decyzja wiąże w całości. Decyzja, która wskazuje adresatów, wiąże tylko tych adresatów.”.

236) Dodaje się nowe artykuły 249a–249d w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 249a

1. Zwykła procedura prawodawcza polega na przyjęciu rozporządzenia, dyrektywy lub decyzji wspólnie przez Parlament Europejski i Radę na wniosek Komisji. Procedurę tę określa artykuł 251.

2. W szczególnych przypadkach przewidzianych w Traktatach przyjęcie rozporządzenia, dyrektywy lub decyzji przez Parlament Europejski z udziałem Rady lub przez Radę z udziałem Parlamentu Europejskiego stanowi specjalną procedurę prawodawczą.

3. Akty prawne przyjmowane w drodze procedury prawodawczej stanowią akty prawodawcze.

4. W szczególnych przypadkach przewidzianych w Traktatach akty prawodawcze mogą być przyjmowane z inicjatywy grupy Państw Członkowskich lub Parlamentu Europejskiego, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego lub na wniosek Trybunału Sprawiedliwości lub Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

ARTYKUŁ 249b

1. Akt prawodawczy może przekazywać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieprawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu prawodawczego.

Akty prawodawcze wyraźnie określają cele, treść, zakres oraz czas obowiązywania przekazanych uprawnień. Przekazanie uprawnień nie może dotyczyć istotnych elementów danej dziedziny, ponieważ są one zastrzeżone dla aktu prawodawczego.

2. Warunki, którym podlega przekazanie uprawnień, są wyraźnie określone w aktach prawodawczych i mogą być następujące:

- a) Parlament Europejski lub Rada może zadecydować o odwołaniu przekazanych uprawnień;
- b) akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt prawodawczy.

Do celów litery a) i b) Parlament Europejski stanowi większością głosów wchodzących w jego skład członków, a Rada większością kwalifikowaną.

3. W nagłówku aktów delegowanych dodaje się przymiotnik „delegowane” albo „delegowana”.

ARTYKUŁ 249c

1. Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii.

2. Jeżeli konieczne są jednolite warunki wykonywania prawnie wiążących aktów Unii, akty te powierzają uprawnienia wykonawcze Komisji lub, w należycie uzasadnionych przypadkach oraz w przypadkach określonych w artykułach 11 i 13 Traktatu o Unii Europejskiej, Radzie.

3. Do celów ustępu 2 Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, ustanawiają z wyprzedzeniem przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez Państwa Członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.

4. W nagłówku aktów wykonawczych dodaje się przymiotnik „wykonawcze” albo „wykonawcza”.

ARTYKUŁ 249d

Rada przyjmuje zalecenia. Rada stanowi na wniosek Komisji we wszystkich przypadkach, gdy Traktaty przewidują przyjmowanie aktów przez Radę na wniosek Komisji. Rada stanowi jednomyślnie w dziedzinach, w których jednomyślność wymagana jest do przyjęcia aktu Unii. Komisja, a w szczególnych przypadkach przewidzianych w Traktatach również Europejski Bank Centralny, przyjmują zalecenia.”.

PROCEDURY PRZYJMOWANIA AKTÓW I INNE POSTANOWIENIA

237) Przed artykułem 250 dodaje się sekcję 2 w brzmieniu: „PROCEDURY PRZYJMOWANIA AKTÓW I INNE POSTANOWIENIA”.

238) W artykule 250 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na mocy Traktatów Rada stanowi na wniosek Komisji, może ona zmienić ten wniosek wyłącznie jednomyślnie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w artykule 251 ustępy 10 i 13, artykułach 268, 270a, 272 oraz w artykule 273 akapit drugi.”.

239) W artykule 251 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ustępie 1 wyrazy „do niniejszego artykułu” zastępuje się wyrazami „do zwykłej procedury prawodawczej”;

b) Ustęp 2 akapity drugi i trzeci oraz ustępy 3–7 otrzymują brzmienie:

„Pierwsze czytanie

3. Parlament Europejski uchwała stanowisko w pierwszym czytaniu i przekazuje je Radzie.

4. Jeżeli Rada zatwierdzi stanowisko Parlamentu Europejskiego, projektowany akt zostaje przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Parlamentu Europejskiego.
5. Jeżeli Rada nie zatwierdzi stanowiska Parlamentu Europejskiego, przyjmuje własne stanowisko w pierwszym czytaniu i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu.
6. Rada informuje w pełni Parlament Europejski o powodach, które doprowadziły ją do przyjęcia jej stanowiska w pierwszym czytaniu. Komisja informuje w pełni Parlament Europejski o swoim stanowisku.

Drugie czytanie

7. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od tego przekazania Parlament Europejski:
 - a) zatwierdzi stanowisko Rady w pierwszym czytaniu lub nie wypowie się, dany akt uważa się za przyjęty w brzmieniu, które odpowiada stanowisku Rady;
 - b) odrzuci, większością głosów wchodzących w jego skład członków, stanowisko Rady w pierwszym czytaniu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty;
 - c) zaproponuje większością głosów wchodzących w jego skład członków poprawki do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu, zmieniony w ten sposób tekst jest przekazywany Radzie i Komisji, która wydaje opinię w przedmiocie tych poprawek.
8. Jeżeli w terminie trzech miesięcy od otrzymania poprawek Parlamentu Europejskiego Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną:
 - a) przyjmie wszystkie te poprawki, dany akt uważa się za przyjęty;
 - b) nie przyjmie wszystkich poprawek, przewodniczący Rady w porozumieniu z przewodniczącym Parlamentu Europejskiego zwołuje komitet pojednawczy w terminie sześciu tygodni.
9. Rada stanowi jednomyślnie w sprawie poprawek, które stały się przedmiotem negatywnej opinii Komisji.

Procedura pojednawcza

10. Komitet pojednawczy, w którego skład wchodzi członkowie Rady lub ich przedstawiciele oraz taka sama liczba członków reprezentujących Parlament Europejski, ma za zadanie doprowadzić do porozumienia w sprawie wspólnego projektu większością kwalifikowaną członków Rady lub ich przedstawicieli oraz większością głosów członków reprezentujących Parlament Europejski, w terminie sześciu tygodni od jego zwołania, na podstawie stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady w drugim czytaniu.

11. Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.

12. Jeżeli w terminie sześciu tygodni od jego zwołania komitet pojednawczy nie zatwierdzi wspólnego projektu, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.

Trzecie czytanie

13. Jeżeli w tym terminie komitet pojednawczy zatwierdzi wspólny projekt, Parlament Europejski i Rada dysponują terminem sześciu tygodni od tego zatwierdzenia na przyjęcie danego aktu zgodnie z tym projektem, przy czym Parlament Europejski stanowi większością oddanych głosów, a Rada – większością kwalifikowaną. Jeżeli nie uczynią tego, proponowany akt uważa się za nieprzyjęty.

14. Terminy trzech miesięcy i sześciu tygodni, o których mowa w niniejszym artykule, są przedłużane najwyżej, odpowiednio, o miesiąc i o dwa tygodnie, z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Postanowienia szczególne

15. Jeżeli, w przypadkach przewidzianych w Traktatach, akt prawodawczy jest poddany zwykłej procedurze prawodawczej z inicjatywy grupy Państw Członkowskich, na zalecenie Europejskiego Banku Centralnego lub na wniosek Trybunału Sprawiedliwości, ustępu 2, ustępu 6 zdanie drugie oraz ustępu 9 nie stosuje się.

W takich przypadkach Parlament Europejski i Rada przekazują Komisji projekt aktu oraz swoje stanowiska w pierwszym i drugim czytaniu. Parlament Europejski lub Rada mogą, w toku całej procedury, zwrócić się do Komisji o opinię, którą Komisja może wydać również z własnej inicjatywy. Może ona również, jeżeli uzna to za niezbędne, uczestniczyć w pracach komitetu pojednawczego zgodnie z ustępem 11.”.

240) Uchyła się artykuł 252. Dodaje się nowy artykuł 252a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 252a

Parlament Europejski, Rada i Komisja konsultują się wzajemnie oraz za wspólnym porozumieniem ustalają warunki współpracy. W tym celu mogą one, w poszanowaniu Traktatów, zawierać porozumienia międzyinstytucjonalne, które mogą mieć charakter wiążący.”.

241) Artykuł 253 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 253

Jeżeli Traktaty nie przewidują rodzaju przyjmowanego aktu, instytucje dokonują wyboru, jakiego rodzaju akt ma w danym przypadku zostać przyjęty, w poszanowaniu obowiązujących procedur oraz zasady proporcjonalności.

Akty prawne są uzasadniane i odnoszą się do propozycji, inicjatyw, zaleceń, wniosków lub opinii przewidzianych w Traktatach.

Rozpatrując projekt aktu prawodawczego, Parlament Europejski i Rada powstrzymują się od przyjmowania aktów nieprzewidzianych przez procedurę prawodawczą obowiązującą w danej dziedzinie.”.

242) Artykuł 254 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 254

1. Akty prawodawcze przyjęte zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą są podpisywane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i przewodniczącego Rady.

Akty prawodawcze przyjęte zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą są podpisywane przez przewodniczącego instytucji, która je przyjęła.

Akty prawodawcze są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wchodzą one w życie z dniem w nich określonym lub, w jego braku, dwudziestego dnia po ich publikacji.

2. Akty o charakterze nieprawodawczym przyjęte w formie rozporządzeń, dyrektyw oraz decyzji, w przypadku gdy te ostatnie nie wskazują adresata, są podpisywane przez przewodniczącego instytucji, która je przyjęła.

Rozporządzenia, dyrektywy, które są skierowane do wszystkich Państw Członkowskich, jak również decyzje, które nie wskazują adresata, są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wchodzą one w życie z dniem w nich określonym lub, w jego braku, dwudziestego dnia po ich publikacji.

Inne dyrektywy, jak również decyzje, które wskazują adresata, są notyfikowane adresatom i stają się skuteczne wraz z tą notyfikacją.”.

243) Dodaje się nowy artykuł 254a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 254a

1. Wykonując swoje zadania, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii korzystają ze wsparcia otwartej, efektywnej i niezależnej administracji europejskiej.

2. Z poszanowaniem regulaminu i warunków przyjętych na podstawie artykułu 283, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą, określają stosowne przepisy.”.

244) Artykuł 255 otrzymuje oznaczenie artykuł 16a; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 28) powyżej.

245) W artykule 256 akapit pierwszy wyrazy „Decyzje Rady lub Komisji, które nakładają ...” zastępuje się wyrazami „Akty Rady, Komisji lub Europejskiego Banku Centralnego, które nakładają ...”.

ORGANY DORADCZE

246) Dodaje się nowy rozdział 3 i artykuł 256a, przy czym rozdziały 3 i 4 otrzymują oznaczenie, odpowiednio, sekcja 1 i sekcja 2, a rozdział 5 otrzymuje oznaczenie rozdział 4:

„ROZDZIAŁ 3 ORGANY DORADCZE UNII

ARTYKUŁ 256a

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja są wspomagane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów, które pełnią funkcje doradcze.
2. W skład Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wchodzi przedstawiciele organizacji pracodawców, pracowników oraz inni przedstawiciele podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w szczególności z dziedzin społeczno-ekonomicznej, obywatelskiej, zawodowej i kultury.
3. W skład Komitetu Regionów wchodzi przedstawiciele społeczności regionalnych i lokalnych, posiadający mandat wyborczy społeczności regionalnej lub lokalnej albo odpowiedzialni politycznie przed wybranym zgromadzeniem.
4. Członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów nie wiążą żadne instrukcje. Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii.
5. W regularnych odstępach czasu Rada dokonuje przeglądu zasad, o których mowa w ustępach 2 i 3, odnoszących się do charakteru składu Komitetów, w celu uwzględnienia rozwoju gospodarczego, społecznego i demograficznego w Unii. W tym celu Rada na wniosek Komisji przyjmuje decyzje.”.

KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

247) Uchyla się artykuły 257 i 261.

248) W artykule 258 akapity drugi i trzeci zastępuje się akapitem w brzmieniu:

„Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję określającą skład Komitetu.”.

249) W artykule 259 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Członkowie Komitetu są mianowani na okres pięciu lat.”;
- b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada stanowi po konsultacji z Komisją. Może ona zasięgnąć opinii organizacji europejskich reprezentujących różne sektory gospodarcze i społeczne oraz społeczeństwo obywatelskie, których dotyczy działalność Unii.”.

250) W artykule 260 akapit pierwszy wyrazy „dwóch lat” zastępuje się wyrazami „dwóch i pół roku”, a w akapicie trzecim przed wyrazem „Rady” dodaje się wyrazy „Parlamentu Europejskiego.”.

251) W artykule 262 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapitach pierwszym, drugim i trzecim przed wzmianką o Radzie dodaje się wzmiankę o Parlamencie Europejskim;
- b) w akapicie pierwszym skreśla się wyraz „obowiązkowo”;
- c) w akapicie trzecim skreśla się wyrazy „i opinia sekcji wyspecjalizowanej”;
- d) skreśla się akapit czwarty.

KOMITET REGIONÓW

252) W artykule 263 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się akapit pierwszy;
- b) akapit trzeci, który staje się akapitem drugim, otrzymuje brzmienie:

„Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje decyzję określającą skład Komitetu.”;

- c) w akapicie czwartym, który staje się akapitem trzecim, zdanie pierwsze skreśla się wyrazy „..., na wniosek odpowiednich Państw Członkowskich”, a wyraz „czterech” zastępuje się wyrazem „pięciu”; w zdaniu czwartym wyrazy „akapicie pierwszym” zastępuje się wyrazami „artykule 256a ustęp 3”;
- d) skreśla się akapit ostatni.

253) W artykule 264 akapit pierwszy wyrazy „dwóch lat” zastępuje się wyrazami „dwóch i pół roku”, a w akapicie trzecim przed wyrazem „Rady” dodaje się wyrazy „Parlamentu Europejskiego,”.

254) W artykule 265 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapitach pierwszym, drugim, trzecim i ostatnim przed wzmianką o Radzie dodaje się wzmiankę o Parlamencie Europejskim;
- b) w akapicie pierwszym skreśla się wyraz „dwóch”;
- c) skreśla się akapit czwarty.

EUROPEJSKI BANK INWESTYCYJNY

255) W artykule 266 akapit trzeci wyrazy „na żądanie Komisji” zastępuje się wyrazami „na wniosek Komisji”, po wyrazie „jednomyślnie” dodaje się wyrazy „zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą”, a wyrazy „artykuły 4, 11 i 12 oraz artykuł 18 ustęp 5 Statutu” zastępuje się wyrazem „Statut”.

256) W artykule 267 litera b) wyrazy „ze stopniowego ustanawiania” zastępuje się wyrazami „z ustanowienia lub funkcjonowania”.

POSTANOWIENIA FINANSOWE

257) W artykule 268 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym skreśla się wyrazy „..., w tym dotyczące Europejskiego Funduszu Społecznego, ...”, a trzy akapity otrzymują oznaczenie ustęp 1;
- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Parlament Europejski i Rada ustanawiają roczny budżet Unii zgodnie z artykułem 272.”;

c) dodaje się nowe ustępy 2–6 w brzmieniu:

„2. Wydatki wpisane do budżetu są zatwierdzane na czas trwania roku budżetowego, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w artykule 279.

3. Dokonanie wydatków wpisanych do budżetu wymaga uprzedniego przyjęcia prawnie wiążącego aktu Unii stanowiącego podstawę prawną jej działania oraz dokonania odpowiednich wydatków zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w artykule 279, z zastrzeżeniem wyjątków w nim określonych.

4. W celu zapewnienia dyscypliny budżetowej Unia nie przyjmuje żadnego aktu, który może mieć istotny wpływ na budżet, bez zapewnienia możliwości finansowania wydatków wynikających z takich aktów w granicach zasobów własnych Unii i w poszanowaniu wieloletnich ram finansowych, o których mowa w artykule 270a.

5. Budżet jest wykonywany zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami. Państwa Członkowskie współpracują z Unią w celu zagwarantowania wykorzystania środków wpisanych do budżetu zgodnie z tą zasadą.

6. Unia i Państwa Członkowskie, zgodnie z postanowieniami artykułu 280, zwalczają nadużycia finansowe i wszelkie inne nielegalne działania naruszające interesy finansowe Unii.”.

ZASOBY WŁASNE UNII

258) Przed artykułem 269 dodaje się rozdział 1 „ZASOBY WŁASNE UNII”.

259) W artykule 269 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się nowy akapit pierwszy w brzmieniu:

„Unia pozyskuje środki niezbędne do osiągnięcia swoich celów i należytego prowadzenia swoich polityk.”;

b) akapit ostatni zastępuje się dwoma akapitami w brzmieniu:

„Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, jednomyślnie i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje decyzję określającą przepisy mające zastosowanie do systemu zasobów własnych Unii. W tym kontekście można ustanawiać nowe lub uchylać istniejące kategorie zasobów własnych. Decyzja ta wchodzi w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Rada, stanowiąc w drodze rozporządzenia zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, ustanawia środki wykonawcze w odniesieniu do systemu zasobów własnych Unii w zakresie, w jakim zostało to przewidziane w decyzji przyjętej na podstawie akapitu trzeciego. Rada stanowi po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.”.

260) Uchyła się artykuł 270.

WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE

261) Dodaje się nowy rozdział 2 i nowy artykuł 270a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2 WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE

ARTYKUŁ 270a

1. Wieloletnie ramy finansowe mają na celu zapewnienie dokonywania wydatków Unii w sposób usystematyzowany i w granicach jej zasobów własnych.

Ramy ustala się na okres co najmniej pięciu lat.

Roczny budżet Unii jest zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi.

2. Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, przyjmuje rozporządzenie określające wieloletnie ramy finansowe. Rada stanowi jednomyślnie po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, który stanowi większością głosów wchodzących w jego skład członków.

Rada Europejska może jednomyślnie przyjąć decyzję upoważniającą Radę do stanowienia większością kwalifikowaną przy przyjmowaniu rozporządzenia, o którym mowa w akapicie pierwszym.

3. Ramy finansowe określają kwoty rocznych pułapów środków na zobowiązania z podziałem na kategorie wydatków oraz rocznego pułapu środków na płatności. Kategorie wydatków, w liczbie ograniczonej, odpowiadają głównym sektorom działalności Unii.

Ramy finansowe zawierają wszelkie inne postanowienia wymagane dla prawidłowego prowadzenia rocznej procedury budżetowej.

4. Jeżeli rozporządzenie Rady ustanawiające nowe ramy finansowe nie zostało przyjęte przed wygaśnięciem poprzednich ram finansowych, pułapy i inne przepisy dotyczące ostatniego roku obowiązywania tych ram przedłuża się do czasu przyjęcia tego aktu.

5. W toku całej procedury prowadzącej do przyjęcia ram finansowych Parlament Europejski, Rada i Komisja podejmują wszelkie środki niezbędne do ułatwienia takiego przyjęcia.”.

ROCZNY BUDŻET UNII

262) Po artykule 270a dodaje się rozdział 3 „ROCZNY BUDŻET UNII”.

263) Dodaje się artykuł 270b, który otrzymuje brzmienie artykułu 272 ustęp 1.

264) Artykuł 271 otrzymuje oznaczenie artykuł 273a; wprowadza się w nim zmiany zgodnie z punktem 267) poniżej.

265) W artykule 272 ustęp 1 otrzymuje oznaczenie artykuł 270b, a artykuł 272 ustępy 2–10 otrzymują brzmienie:

„ARTYKUŁ 272

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, ustanawiają roczny budżet Unii zgodnie z poniższymi postanowieniami.

1. Każda instytucja, z wyjątkiem Europejskiego Banku Centralnego, sporządza przed 1 lipca swój preliminarz wydatków na następny rok budżetowy. Komisja łączy te preliminarze w projekt budżetu, który może zawierać różne warianty preliminarzy.

Projekt budżetu obejmuje prognozę dochodów i wydatków.

2. Komisja przedkłada wniosek zawierający projekt budżetu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż 1 września roku poprzedzającego rok, w którym budżet ma być wykonywany.

Komisja może zmieniać projekt budżetu w toku procedury do czasu powołania komitetu pojednawczego, o którym mowa w ustępie 5.

3. Rada przyjmuje stanowisko w sprawie projektu budżetu i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu nie później niż 1 października roku poprzedzającego rok, w którym budżet ma być wykonywany. Rada w pełni informuje Parlament Europejski o powodach, które doprowadziły ją do przyjęcia jej stanowiska.

4. Jeżeli w terminie czterdziestu dwóch dni od tego przekazania Parlament Europejski:

- a) zatwierdzi stanowisko Rady, budżet zostaje przyjęty;
- b) nie podejmie decyzji, budżet uważa się za przyjęty;
- c) przyjmie większością głosów wchodzących w jego skład członków poprawki, zmieniony projekt jest przekazywany Radzie i Komisji. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego w porozumieniu z przewodniczącym Rady niezwłocznie zwołuje komitet pojednawczy. Jednak komitet pojednawczy nie zbiera się, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przekazania projektu, Rada poinformuje Parlament Europejski o przyjęciu wszystkich jego poprawek.

5. Komitet pojednawczy, w którego skład wchodzi członkowie Rady lub ich przedstawiciele oraz taka sama liczba członków reprezentujących Parlament Europejski, ma za zadanie na podstawie stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady osiągnąć porozumienie w sprawie wspólnego projektu większością kwalifikowaną członków Rady lub ich przedstawicieli oraz większością głosów członków reprezentujących Parlament Europejski, w terminie dwudziestu jeden dni od jego zwołania.

Komisja uczestniczy w pracach komitetu pojednawczego i podejmuje wszelkie niezbędne inicjatywy na rzecz zbliżenia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady.

6. Jeżeli w terminie dwudziestu jeden dni, o którym mowa w ustępie 5, komitet pojednawczy doprowadzi do porozumienia w sprawie wspólnego projektu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada dysponują terminem czternastu dni od daty tego porozumienia na przyjęcie wspólnego projektu.

7. Jeżeli w terminie czternastu dni, o którym mowa w ustępie 6:
- a) Parlament Europejski i Rada zatwierdzą wspólny projekt lub nie podejmą decyzji, lub jeżeli jedna z tych instytucji zatwierdzi wspólny projekt, podczas gdy druga nie podejmie decyzji, budżet uznaje się za ostatecznie przyjęty zgodnie ze wspólnym projektem; lub
 - b) Parlament Europejski, stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków, i Rada odrzucą wspólny projekt, lub jedna z tych instytucji odrzuci wspólny projekt, podczas gdy druga nie podejmie decyzji, Komisja przedkłada nowy projekt budżetu; lub
 - c) Parlament Europejski, stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków, odrzuci wspólny projekt, podczas gdy Rada go zatwierdzi, Komisja przedkłada nowy projekt budżetu; lub
 - d) Parlament Europejski zatwierdzi wspólny projekt, podczas gdy Rada go odrzuci, Parlament Europejski może, w terminie czternastu dni od dnia odrzucenia projektu przez Radę i stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków i trzech piątych oddanych głosów, zdecydować o potwierdzeniu wszystkich lub niektórych poprawek, o których mowa w ustępie 4 litera c). Jeżeli którakolwiek z poprawek Parlamentu Europejskiego nie zostanie potwierdzona, stanowisko uzgodnione w ramach komitetu pojednawczego w sprawie linii budżetowej, która jest przedmiotem tej zmiany, zostaje utrzymane. Budżet uznaje się za ostatecznie przyjęty na tej podstawie.
8. Jeżeli w terminie dwudziestu jeden dni, o którym mowa w ustępie 5, komitet pojednawczy nie doprowadzi do porozumienia w sprawie wspólnego projektu, Komisja przedkłada nowy projekt budżetu.
9. W przypadku gdy procedura przewidziana w niniejszym artykule została zakończona, przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdza, że budżet jest ostatecznie przyjęty.
10. Każda instytucja korzysta z uprawnień przyznanych jej w niniejszym artykule zgodnie z Traktatami oraz aktami przyjętymi na ich mocy, w szczególności w dziedzinie zasobów własnych Unii oraz równowagi między dochodami i wydatkami.”.

266) W artykule 273 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym wyrazy „poddany głosowaniu” zastępuje się wyrazami „ostatecznie przyjęty”, skreśla się wyrazy „lub inną jednostkę podziału”, zaś fragment zdania ostatniego w brzmieniu: „...w granicach jednej dwunastej środków przyznanych w budżecie w poprzednim roku budżetowym na każdą pozycję budżetu, z zastrzeżeniem, że nie może to spowodować pozostawienia do dyspozycji Komisji środków w kwocie przewyższającej jedną dwunastą środków przewidzianych w przygotowywanym projekcie budżetu” zastępuje się wyrazami „...w granicach jednej dwunastej środków przyznanych w ramach danego rozdziału budżetu w poprzednim roku budżetowym, przy czym kwota ta nie może przekraczać jednej dwunastej środków przewidzianych w tym samym rozdziale w projekcie budżetu”;
- b) w akapicie drugim po wyrazie „Rada” dodaje się wyrazy „...na wniosek Komisji”, a na końcu dodaje się fragment zdania oraz zdanie w brzmieniu: „..., zgodnie z rozporządzeniem przyjętym na mocy artykułu 279. Rada niezwłocznie przekazuje decyzję Parlamentowi Europejskiemu”;
- c) skreśla się akapit trzeci;
- d) ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Decyzja, o której mowa w akapicie drugim, przewiduje niezbędne środki w zakresie zasobów dla stosowania niniejszego artykułu, w poszanowaniu aktów, o których mowa w artykule 269.

Wchodzi ona w życie trzydziestego dnia od jej przyjęcia, jeżeli w tym terminie Parlament Europejski, stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków, nie zdecydował o ograniczeniu tych wydatków.”.

267) Dodaje się artykuł 273a, który otrzymuje brzmienie artykułu 271; wprowadza się w nim następujące zmiany:

- a) skreśla się akapit pierwszy;
- b) w akapicie trzecim, który staje się akapitem drugim, skreśla się wyrazy „..., w miarę potrzeby,”;
- c) w akapicie ostatnim wyrazy „Rady, Komisji i Trybunału Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „Rady Europejskiej i Rady, Komisji, jak również Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej”.

WYKONANIE BUDŻETU I ABSOLUTORIUM

268) Przed artykułem 274 dodaje się rozdział 4 „WYKONANIE BUDŻETU I ABSOLUTORIUM”; w artykule tym wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym początkowy fragment zdania w brzmieniu: „Komisja wykonuje budżet” zastępuje się wyrazami „Komisja wykonuje budżet we współpracy z Państwami Członkowskimi”;
- b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie przewiduje obowiązki kontroli i audytu Państw Członkowskich w zakresie wykonania budżetu oraz wynikającą z nich odpowiedzialność. Przewiduje ono także obowiązki i szczegółowe zasady, według których każda instytucja uczestniczy w wykonywaniu swoich własnych wydatków.”.

269) W artykule 275 zamienia się kolejność odniesienia do Rady i Parlamentu Europejskiego. Dodaje się nowy akapit drugi w brzmieniu:

„Komisja przedstawia także Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające finanse Unii oparte na uzyskanych wynikach, w szczególności w odniesieniu do wskazań udzielonych przez Parlament Europejski i Radę na podstawie artykułu 276.”.

270) W artykule 276 ustęp 1 wyrazy „rachunki i bilans finansowy określone w artykule 275,” zastępuje się wyrazami „rachunki, bilans finansowy i sprawozdanie oceniające, o których mowa w artykule 275,”.

WSPÓLNE POSTANOWIENIA FINANSOWE

271) Przed artykułem 277 dodaje się rozdział 5 „POSTANOWIENIA WSPÓLNE”.

272) Artykuł 277 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 277

Wieloletnie ramy finansowe i budżet roczny są ustanawiane w euro.”.

273) W artykule 279 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym, przyjmują w drodze rozporządzenia:

- a) zasady finansowe określające w szczególności warunki uchwalania i wykonywania budżetu oraz przedstawiania i kontrolowania rachunków;
- b) zasady, które organizują kontrolę odpowiedzialności podmiotów finansowych, w szczególności urzędników zatwierdzających i księgowych.”;

b) w ustępie 2 skreśla się wyraz „jednomyślnie”, a wyrazy „po uzyskaniu opinii Trybunału Obrachunkowego” zastępuje się wyrazami „Trybunałem Obrachunkowym”.

274) Dodaje się nowe artykuły 279a i 279b w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 279a

Parlament Europejski, Rada i Komisja zapewniają dostępność środków finansowych umożliwiających Unii wykonywanie jej zobowiązań prawnych wobec stron trzecich.

ARTYKUŁ 279b

Regularne spotkania przewodniczących Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji są zwoływane z inicjatywy Komisji w ramach procedur budżetowych, o których mowa w niniejszym rozdziale. Przewodniczący podejmują wszelkie środki niezbędne do popierania uzgodnień i zbliżania stanowisk instytucji, którymi kierują, w celu ułatwienia wykonania niniejszego tytułu.”.

ZWALCZANIE NADUŻYĆ FINANSOWYCH

275) Przed artykułem 280 dodaje się rozdział 6 „ZWALCZANIE NADUŻYĆ FINANSOWYCH”.

276) W artykule 280 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ustępie 1 dodaje się na końcu fragment zdania w brzmieniu: „... oraz we wszystkich instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii”;
- b) w ustępie 4 po wyrazach „...w Państwach Członkowskich” dodaje się wyrazy „... oraz we wszystkich instytucjach, organach i jednostkach organizacyjnych Unii” i skreśla się zdanie ostatnie.

WZMOCNIONA WSPÓŁPRACA

277) Po artykule 280 dodaje się tytuł III „WZMOCNIONA WSPÓŁPRACA”.

278) Dodaje się poniższe artykuły 280a–280i, które wraz z artykułem 10 Traktatu o Unii Europejskiej zastępują artykuły 27a–27e, 40–40b i 43–45 dotychczasowego Traktatu o Unii Europejskiej oraz artykuły 11 i 11a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską:

„ARTYKUŁ 280a

Wzmocniona współpraca jest podejmowana w poszanowaniu Traktatów i prawa Unii.

Współpraca ta nie może naruszać rynku wewnętrznego ani spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Nie może ona stanowić przeszkody ani dyskryminacji w handlu między Państwami Członkowskimi, ani prowadzić do zakłócenia konkurencji między nimi.

ARTYKUŁ 280b

Wzmocniona współpraca nie narusza kompetencji, praw i obowiązków Państw Członkowskich, które w niej nie uczestniczą. Państwa te nie utrudniają wprowadzania jej w życie przez uczestniczące Państwa Członkowskie.

ARTYKUŁ 280c

1. Od chwili jej ustanowienia, wzmocniona współpraca pozostaje otwarta dla wszystkich Państw Członkowskich, pod warunkiem spełnienia ewentualnych warunków uczestnictwa określonych w decyzji upoważniającej. Państwa Członkowskie mogą przystąpić do współpracy także w dowolnym innym momencie, o ile, poza spełnieniem wyżej wymienionych warunków, będą również przestrzegać aktów już przyjętych w ramach tej współpracy.

Komisja i Państwa Członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy zapewniają wsparcie dla uczestnictwa w niej możliwie największej liczby Państw Członkowskich.

2. Komisja oraz, w stosownym przypadku, wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa regularnie informują Parlament Europejski i Radę o rozwoju wzmocnionej współpracy.

ARTYKUŁ 280d

1. Państwa Członkowskie, które pragną ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę w jednej z dziedzin, o których mowa w Traktatach, z wyjątkiem dziedzin kompetencji wyłącznej oraz wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, kierują wniosek do Komisji, określając zakres zastosowania i cele przewidywanej wzmocnionej współpracy. Komisja może przedłożyć Radzie odpowiedni wniosek. Jeżeli Komisja nie przedłoży takiego wniosku, zawiadamia o tym zainteresowane Państwa Członkowskie, podając uzasadnienie.

Upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o której mowa w akapicie pierwszym, jest udzielane przez Radę na wniosek Komisji i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

2. Wniosek Państw Członkowskich, które chcą ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, jest kierowany do Rady. Jest on przekazywany przez nią wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw Zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, który wydaje opinię o spójności przewidywanej wzmocnionej współpracy ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa Unii, oraz Komisji, która wydaje opinię dotyczącą w szczególności spójności przewidywanej wzmocnionej współpracy z innymi politykami Unii. Wniosek przekazywany jest również do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu.

Upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy jest udzielane na mocy decyzji Rady stanowiącej jednomyślnie.

ARTYKUŁ 280e

W obradach Rady mogą uczestniczyć wszyscy jej członkowie, jednak w głosowaniu biorą udział tylko członkowie Rady reprezentujący Państwa Członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy.

Jednomyślność jest osiągana wyłącznie głosami przedstawicieli uczestniczących Państw Członkowskich.

Większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3.

ARTYKUŁ 280f

1. Każde Państwo Członkowskie, które pragnie uczestniczyć w już realizowanej wzmocnionej współpracy w jednej z dziedzin, o których mowa w artykule 280d ustęp 1, notyfikuje swój zamiar Radzie i Komisji.

Komisja potwierdza, w terminie czterech miesięcy od otrzymania tej notyfikacji, uczestnictwo danego Państwa Członkowskiego. Stwierdza ona, w stosownych przypadkach, że warunki uczestnictwa zostały spełnione i przyjmuje niezbędne środki przejściowe dotyczące stosowania aktów już przyjętych w ramach wzmocnionej współpracy.

Jeżeli jednak Komisja uważa, że warunki uczestnictwa nie zostały spełnione, wskazuje środki, które należy podjąć w celu spełnienia tych warunków i określa termin ponownego rozpatrzenia wniosku. Po upływie terminu, rozpatruje ona ponownie wnioski zgodnie z procedurą przewidzianą w akapicie drugim. Jeżeli Komisja uważa, że warunki uczestnictwa nadal pozostają niespełnione, zainteresowane Państwo Członkowskie może przekazać sprawę Radzie, która podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Rada stanowi zgodnie z artykułem 280e. Rada może również na wniosek Komisji przyjąć środki przejściowe, o których mowa w akapicie drugim.

2. Każde Państwo Członkowskie, które pragnie uczestniczyć w realizowanej już wzmocnionej współpracy w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, notyfikuje swój zamiar Radzie, wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji.

Rada potwierdza uczestnictwo danego Państwa Członkowskiego po konsultacji z wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i po stwierdzeniu, w stosownych przypadkach, że warunki uczestnictwa zostały spełnione. Rada, na wniosek wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, może także przyjąć niezbędne środki przejściowe dotyczące stosowania aktów już przyjętych w ramach wzmocnionej współpracy. Jeżeli jednak Rada uważa, że warunki uczestnictwa nie zostały spełnione, wskazuje środki, które należy podjąć w celu spełnienia tych warunków i określa termin ponownego rozpatrzenia wniosku w sprawie uczestnictwa.

Do celów niniejszego ustępu Rada stanowi jednomyślnie, zgodnie z artykułem 280e.

ARTYKUŁ 280g

Wydatki wynikające z realizacji wzmocnionej współpracy, inne niż koszty administracyjne ponoszone przez instytucje, obciążają uczestniczące we współpracy Państwa Członkowskie, chyba że Rada, stanowiąc jednomyślnie głosami wszystkich swoich członków, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, zadecyduje inaczej.

ARTYKUŁ 280h

1. Jeżeli postanowienie Traktatów, które może być zastosowane w ramach wzmocnionej współpracy przewiduje, że Rada stanowi jednomyślnie, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z zasadami zawartymi w artykule 280e, może podjąć decyzję o stanowieniu większością kwalifikowaną.
2. Jeżeli postanowienie Traktatów, które może być zastosowane w ramach wzmocnionej współpracy przewiduje, że Rada przyjmuje akty zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie z zasadami zawartymi w artykule 280e, może przyjąć decyzję o stanowieniu zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą. Rada stanowi po konsultacji z Parlamentem Europejskim.
3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do decyzji mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.

ARTYKUŁ 280i

Rada i Komisja zapewniają spójność działań podejmowanych w ramach wzmocnionej współpracy oraz ich zgodność z politykami Unii, współpracując w tym celu ze sobą.”.

POSTANOWIENIA OGÓLNE I KOŃCOWE

- 279) Część szósta otrzymuje oznaczenie „CZĘŚĆ SIÓDMA”.
- 280) Uchyla się artykuły 281, 293, 305 i 314. Artykuł 286 zastępuje się artykułem 16b.
- 281) W artykule 282 dodaje się na końcu zdanie w brzmieniu: „Unia jest jednak reprezentowana przez każdą z instytucji, z tytułu ich autonomii administracyjnej, w sprawach związanych z funkcjonowaniem każdej z nich.”.
- 282) W artykule 283 pierwszy fragment zdania „Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, uchwała ...” zastępuje się wyrazami „Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą prawodawczą i po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, uchwalają ...”, zaś na końcu wyrazy „pracowników Wspólnot” zastępuje się wyrazami „pracowników Unii”.

283) W artykule 288 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, Europejski Bank Centralny jest zobowiązany do naprawienia, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla praw Państw Członkowskich, szkód wyrządzonych przez Bank lub jego pracowników przy wykonywaniu ich funkcji.”

284) W artykule 290 po wyrazach „stanowiąc jednomyślnie” dodaje się wyrazy „w drodze rozporządzeń”.

285) W artykule 291 skreśla się wyrazy „... Europejskiego Instytutu Walutowego”.

286) Artykuł 294 otrzymuje oznaczenie artykuł 48a.

287) W artykule 299 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ustęp 1. Ustęp 2 akapit pierwszy oraz ustępy 3–6 otrzymują oznaczenie artykuł 311a; wprowadza się w nich zmiany zgodnie z punktem 293) poniżej.

Ustęp 2 pozbawia się oznaczenia liczbowego;

- b) na początku akapitu pierwszego skreśla się wyraz „Jednakże,” a wyrazy „francuskich departamentów zamorskich” zastępuje się wyrazami „Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Reunionu, Saint-Barthélemy, Saint-Martin”; na końcu akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu: „W przypadku gdy wspomniane specyficzne środki przyjmowane są przez Radę zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, stanowi ona również na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim.”;
- c) na początku akapitu drugiego wyrazy „Rada, przyjmując środki określone w akapicie drugim, uwzględnia takie dziedziny, jak ...” zastępuje się wyrazami „Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczą w szczególności...” z odpowiednim dostosowaniem form gramatycznych wyrazów w pozostałej części zdania;
- d) na początku akapitu trzeciego odesłanie do akapitu drugiego zastępuje się odesłaniem do akapitu pierwszego, a w akapicie czwartym wyrazy „wspólnotowego porządku prawnego” zastępuje się wyrazami „porządku prawnego Unii”.

288) Artykuły 300 i 301 zastępuje się, odpowiednio, artykułem 188n i 188k, zaś artykuły 302–304 zastępuje się artykułem 188p.

289) Artykuł 308 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 308

1. Jeżeli działanie Unii okaże się niezbędne do osiągnięcia, w ramach polityk określonych w Traktatach, jednego z celów, o których mowa w Traktatach, a Traktat nie przewidział uprawnień do działania wymaganego w tym celu, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, przyjmuje stosowne przepisy. Jeżeli przepisy te są przyjmowane przez Radę zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą, stanowi ona również jednomyślnie na wniosek Komisji i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.
2. W ramach procedury kontroli stosowania zasady pomocniczości określonej w artykule 3b ustęp 3 Traktatu o Unii Europejskiej Komisja zwraca uwagę parlamentów narodowych na wnioski, których podstawą jest niniejszy artykuł.
3. Środki, których podstawą jest niniejszy artykuł, nie mogą prowadzić do harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich, jeżeli Traktaty wykluczają taką harmonizację.
4. Niniejszy artykuł nie może służyć jako podstawa do osiągania celów związanych ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa, a wszelkie akty przyjęte zgodnie z niniejszym artykułem przestrzegają granic określonych w artykule 25b akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej.”.

290) Dodaje się nowy artykuł 308a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 308a

Artykułu 48 ustęp 7 Traktatu o Unii Europejskiej nie stosuje się do następujących artykułów:

- artykułu 269 akapit trzeci i czwarty,
- artykułu 270a ustęp 2 akapit pierwszy,
- artykułu 308, oraz
- artykułu 309.”.

291) Artykuł 309 otrzymuje brzmienie:

„ARTYKUŁ 309

Do celów artykułu 7 Traktatu o Unii Europejskiej dotyczącego zawieszenia niektórych praw wynikających z członkostwa w Unii, członek Rady Europejskiej lub Rady reprezentujący dane Państwo Członkowskie nie bierze udziału w głosowaniu, a dane Państwo Członkowskie nie jest uwzględniane przy obliczaniu jednej trzeciej lub czterech piątych Państw Członkowskich przewidzianych w ustępach 1 i 2 wspomnianego artykułu. Wstrzymanie się od głosu członków obecnych lub reprezentowanych nie stanowi przeszkody w przyjęciu decyzji, o których mowa w ustępie 2 wspomnianego artykułu.

Do celów przyjęcia decyzji, o których mowa w artykule 7 ustęp 3 i 4 Traktatu o Unii Europejskiej, większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera b) niniejszego Traktatu.

Jeżeli w wyniku podjęcia decyzji o zawieszeniu prawa do głosowania zgodnie z artykułem 7 ustęp 3 Traktatu o Unii Europejskiej Rada stanowi większością kwalifikowaną na podstawie jednego z postanowień Traktatów, większość kwalifikowaną określa się zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera b) niniejszego Traktatu, lub jeżeli Rada stanowi na wniosek Komisji lub wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa – zgodnie z artykułem 205 ustęp 3 litera a).

Do celów artykułu 7 Traktatu o Unii Europejskiej Parlament Europejski stanowi większością dwóch trzecich oddanych głosów, reprezentujących większość wchodzących w jego skład członków.”.

292) Artykuł 310 otrzymuje oznaczenie artykuł 188m.

293) Uchyla się artykuł 311. Dodaje się artykuł 311a, który otrzymuje brzmienie artykułu 299 ustęp 2 akapit pierwszy i artykułu 299 ustęp 3–6; w tekście tym wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 akapit pierwszy oraz ustępy 3–6 otrzymują oznaczenie ustęp 1–5, a na początku artykułu dodaje się nowe zdanie wprowadzające w brzmieniu:

„Poza postanowieniami artykułu 49c Traktatu o Unii Europejskiej dotyczącymi terytorialnego zakresu stosowania Traktatów stosuje się następujące postanowienia.”;

- b) w akapicie pierwszym ustępu 2, który otrzymuje oznaczenie ustęp 1, wyrazy „do francuskich departamentów zamorskich” zastępuje się wyrazami „... do Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Reunionu, Saint-Barthélemy, Saint-Martin...”, a na końcu dodaje się wyrazy „..., zgodnie z artykułem 299”;
- c) w ustępie 3, który otrzymuje oznaczenie ustęp 2, skreśla się wyrazy „niniejszego Traktatu”, a na końcu skreśla się wyrazy „do niniejszego Traktatu”;
- d) w ustępie 6, który otrzymuje oznaczenie ustęp 5, zdanie wprowadzające „Na zasadzie odstępstwa od ustępów poprzednich.” otrzymuje brzmienie: „Na zasadzie odstępstwa od artykułu 49c Traktatu o Unii Europejskiej i ustępów 1–4 niniejszego artykułu.”;
- e) na końcu artykułu dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„6. Rada Europejska może, z inicjatywy zainteresowanego Państwa Członkowskiego, przyjąć decyzję zmieniającą wobec Unii status duńskiego, francuskiego lub niderlandzkiego kraju lub terytorium, o którym mowa w ustępach 1 i 2. Rada Europejska stanowi jednomyślnie po konsultacji z Komisją.”.

294) Przed artykułem 313 skreśla się nagłówek „POSTANOWIENIA KOŃCOWE”.

295) Dodaje się artykuł 313a w brzmieniu:

„ARTYKUŁ 313a

Postanowienia artykułu 53 Traktatu o Unii Europejskiej stosuje się do niniejszego Traktatu.”.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 3

Niniejszy Traktat zawiera się na czas nieograniczony.

ARTYKUŁ 4

1. Protokół nr 1 załączony do niniejszego Traktatu zawiera zmiany do protokołów dołączonych do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską lub Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
2. Protokół nr 2 załączony do niniejszego Traktatu zawiera zmiany do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

ARTYKUŁ 5

1. Artykuły, sekcje, rozdziały, tytuły i części Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zmienione niniejszym Traktatem, otrzymują nowe oznaczenia zgodnie z tabelami ekwiwalencyjnymi zamieszczonymi w załączniku do niniejszego Traktatu, który stanowi jego integralną część.
2. Odesłania krzyżowe do artykułów, sekcji, rozdziałów, tytułów i części Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, podobnie jak między nimi, dostosowuje się zgodnie z ustępem 1, a odesłania do ustępów lub akapitów wspomnianych artykułów, których oznaczenia lub kolejność zostały zmienione zgodnie z niektórymi postanowieniami niniejszego Traktatu, dostosowuje się zgodnie z tymi postanowieniami.

Odesłania do artykułów, sekcji, rozdziałów, tytułów i części Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zawarte w innych traktatach i aktach prawa pierwotnego stanowiących podstawę Unii dostosowuje się zgodnie z ustępem 1. Odesłania do motywów Traktatu o Unii Europejskiej lub do ustępów lub akapitów artykułów Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, których oznaczenia lub kolejność zostały zmienione zgodnie z niniejszym Traktatem dostosowuje się zgodnie z nim.

W stosownych przypadkach dostosowania te dotyczą także przypadków uchylenia danego postanowienia.

3. Odesłania do motywów, artykułów, sekcji, rozdziałów, tytułów i części Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zmienione niniejszym Traktatem, zawarte w innych instrumentach lub aktach traktuje się jak odesłania do motywów, artykułów, sekcji, rozdziałów, tytułów i części tych Traktatów, z uwzględnieniem ich zmienionego oznaczenia zgodnie z ustępem 1 i, odpowiednio, do ustępów lub akapitów tych artykułów, z uwzględnieniem ich zmienionego oznaczenia lub zmienionej kolejności zgodnie z niektórymi postanowieniami niniejszego Traktatu.

ARTYKUŁ 6

1. Niniejszy Traktat podlega ratyfikacji przez Wysokie Umawiające się Strony, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Dokumenty ratyfikacyjne zostają złożone rządowi Republiki Włoskiej.

2. Niniejszy Traktat wchodzi w życie 1 stycznia 2009 roku, pod warunkiem że zostaną złożone wszystkie dokumenty ratyfikacyjne lub w przeciwnym razie wchodzi on w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego przez Państwo-Sygnatariusza, które jako ostatnie dopełni tej formalności.

ARTYKUŁ 7

Niniejszy Traktat, zwany Traktatem z Lizbony, sporządzony w jednym oryginalnym egzemplarzu w języku angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne, zostanie złożony w archiwum Rządu Republiki Włoskiej, który przekaże kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem każdemu z rządów pozostałych Państw-Sygnatariuszy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym Traktatem.